

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ШЕСТА СЕДНИЦА
ДРУГОГ РЕДОВНОГ ЗАСЕДАЊА
Четврти дан рада
15. децембар 2016. године

(Седница је почела у 10.05 часова. Председава Верољуб Арсић, потпредседник Народне скупштине.)

*
* *

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Поштоване даме и господа народни посланици, настављамо рад Шесте седнице Другог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2016. години.

На основу службене евиденције о присутности народних посланика констатујем да седници присуствује 89 народних посланика.

Ради утврђивања броја народних посланика присутних у сали, молим народне посланике да убаци своје идентификационе картице у посланичке јединице електронског система за гласање.

Констатујем да је применом електронског система за гласање утврђено да је у сали присутно 88 народних посланика, односно да су присутна најмање 84 народна посланика и да постоје услови за рад Народне скупштине.

Да ли неко од председника, односно овлашћених представника посланичких група жели да затражи обавештење или објашњење у складу са чланом 287. Пословника? (Да.)

Реч има народни посланик Зоран Радојичић.

Изволите.

ЗОРАН РАДОЈИЧИЋ: Поштовани председавајући, поштоване колегинице и колеге, уважени грађани Србије, желим да за министра одбране поставим неколико питања.

Да ли је истина да је Министарство одбране у августу 2015. године припадницима Војске Србије дало на употребу енергетске сокове из крушевачког „Рубина“ којима је у јуну те године истекао рок употребе и да су притом уравани да су сокови безбедни за употребу?

Наиме, Војска Србије је током јула и августа 2014. године примила од крушевачког „Рубина“ донацију око две хиљаде литара енергетског напитка „зум“ на коме је као крајњи рок употребе стајао 14. јун 2014. године. Уз сокове је у јединице стигао и акт „Рубина“ од 25. јуна 2014. године у ком стоји да су сокови безбедни за употребу иако им је истекао рок употребе. Све се потврђује актом Управе за логистику Генералштаба, интерни број 4690-84 од 26. јуна 2014. године.

Питање број два – да ли је истина да Министарство одбране у једној касарни у Панчеву платило реконструкцију стрелишта 352.000 евра, које је одмах након извршене реконструкције проглашено небезбедним за коришћење и стављено ван употребе?

Наиме, у августу 2014. вршени су радови на реконструкцији и модернизацији стрелишта у касарни „Растко Немањић“ у Панчеву. Ту је седиште Специјалне бригаде, као што знамо. Наручилац је био Војно-грађевински центар Београд. Радови су коштали 43.319.500 динара. Наредбом команде Специјалне бригаде број 622-1 од 19. јануара 2016. године забрањено је извођење свих врста гађања на овом стрелишту јер је небезбедно.

Питање број три – да ли је тачно да је фирма која је изводила радове на стрелишту, успут бригадном генералу Величковићу, команданту Специјалне бригаде, направила викендицу која је коштала око 30.000 евра у Делиблатској пешчари, Делиблатско језеро, општина Панчево, односно да је предузеће „Зеленило“ из Панчева уредило двориште? Реч је, дакле, о фирми Грађевинско предузеће „Морава ин“ д.о.о. Крушевац.

Питање број четири – да ли је истина да је Војска Србије од „Јумка“ купила 6.000 комплета неисправних униформи и колико је то плаћено?

Надлежни органи задужени за развој и одбрамбене технологије у Министарству одбране, на челу са генералом Зрнић Бојаном, покренули су и реализовали преко предузећа „Јумко“ из Врања набавку 6.000 комплета униформе М-10. Иста је произведена у овој количини, плаћена и испоручена Војсци, али као „нетолерантна“.

Овај термин не познаје ниједно војно правило о стављању у употребу, коришћењу и расходовању униформи Војске Србије, али је она ипак купљена, плаћена по пуној цени као да је исправна и дата на употребу, али не онима којима је потребна и намењена. Ови комплети униформе дати су на употребу само центрима за обуку, и то војницима на служењу војног рока, како би се што пре потрошили. Са друге стране, професионалци, војници, старешине понекад носе униформе које је одавно требало заменити.

Поставља се питање – ко је за наведено одговоран, шта је радила војна контрола квалитета и ко је дозволио да се уопште произведе а касније и плати 6.000 комплекта такве униформе; зашто производња није заустављена у првих 50 или 100 комплекта ако таква униформа није задовољавала потребне стандарде?

Ово се, иначе, често дешава када је реч о одређеним производима који се набављају за Војску Србије, али то је опет последица чињенице да смо укинули формацијска места тзв. војних контролора па они који сада раде контролу овај сложен и одговоран посао обављају уз свој редован посао, тако да се поступак војне контроле квалитета, због недостатка времена, често спроводи само фиктивно. Резултат је из овога видљив.

Питање број пет – да ли је тачно да је Војска Србије у прва три месеца 2015. године, због немара или са намером да се одређеним фирмама које врше дистрибуцију електричне енергије прибави материјална корист, плаћала електричну енергију по тадашњем курсу негде у противвредности око 60 евра, уместо редовну цену од 5.155 динара за мегават-час?

Наиме, Управа за општу логистику Сектора за материјалне ресурсе Министарства одбране након потписивања привременог плана набавки за 2015. годину у другој половини јануара 2015. године упутила је Управи за снабдевање Сектора за материјалне ресурсе Министарства одбране захтев да се набави електрична енергија. То је требало да се закључи до 1. априла 2015. године, али је неко из Министарства одбране рекао да до тада у периоду од три месеца није могуће спровести поступак који претходи закључењу овог споразума, дакле поступак јавне набавке, прибављања свих сагласности итд. Зато су морали да пређу на члан 192, који...

(Председавајући: Приводите крају.)

Морали су да пређу, да се са резервним снабдевачем, Пословним друштвом ЕПС Снабдевање закључи уговор који је био далеко неповољнији од овога. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Марко Ђуришић.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Хвала.

Поставио бих питање председнику Владе Републике Србије.

Наиме, пре два дана на конференцији за штампу, која је била преношена на четири националне телевизије и још неколико локалних, председник Владе је мене, колегиницу Александру Јерков, Вука Јеремића и Сашу Јанковића оптужио да смо априори против државе и свог народа.

У складу са Пословником тражим информацију од председника Владе на основу чега је, односно да докаже своју тврдњу да је у било ком

чину или мом политичком деловању у последњих 26 година било било чега што је против државе и народа.

Таква информација ми је потребна да бих могао да наставим са радом као народни посланик, имајући у виду да сам на почетку овог мандата положио заклетву да ћу своју функцију обављати у складу са Уставом и у корист свих грађана Републике Србије.

Уколико не може, а ја знам да не може, да нађе један једини чин нити изјаву којом би доказао да сам радио против државе и народа, то ће само значити да председник Владе није априори лажов, него да је доказани лажов.

Позивам га да, уколико је његова изјава била део политичке кампање, онда покаже да није и највећа политичка кукавица у Републици Србији и да у било које време на било ком медију, електронском, с обзиром на то да контролише данас све медије у Републици Србији, организује ТВ дуел са мном или са било ким од нас четворо које је прозвао издајницима и људима који раде против своје државе и свог народа и да после пет година сучелимо ставове и видимо чије је деловање корисно а чије мање корисно за грађане Републике Србије.

Везано са овим поставио бих питање и министру унутрашњих послова и министру здравља да ли је моја безбедност данас угрожена, после овакве изјаве, имајући у виду да је у неким прошлим временима Александар Вучић, када је оптуживао људе за сличне ствари, ти људи су били убијени. Да ли ја сада, после оваквог јавног позива упућеног пред милионским гледалиштем грађана Србије, имам разлога да бринем за своју безбедност?

Молим вас, господине председавајући, да у складу са Пословником који налаже да се одговор на питање постављено функционеру на овај начин достави посланику у року од 15 дана, да се побринете да ова питања добију одговор како не би остало да сам оптужен ја и ово троје људи заједно са мном, да смо издајници који раде против свог народа и своје државе. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има народни посланик Енис Имамовић.

ЕНИС ИМАМОВИЋ: Хвала, уважени председавајући.

Пре неколико дана десило се нешто на шта смо ми представници Бошњака и других националних мањина упозоравали да може да буде проблем у процесу наше европске интеграције и да може да буде препрека нашој земљи на њеном путу ка ЕУ. Србији је блокирано отварање поглавља због критика на образовање националних мањина. Зато своје питање данас постављам председнику Владе Александру Вучићу и оно се тиче

одговорности – ко је одговоран за пропусте у припреми преговарачких поглавља и ко ће сносити последице?

Нисмо ми због Хрватске кренули у овај процес европских интеграција, нити смо у њему зацртали себи циљ да задовољимо жеље Хрватске или неке друге чланице ЕУ. У овај процес смо кренули због себе, зато што нам је жеља да своју земљу модернизујемо и да своју земљу учинимо бољим местом за живот њених грађана, свих њених грађана, укључујући и припаднике националних мањина. Није одговорно увек и за све тражити кривце у другима и оптуживати друге да су они криви за оно што се нама дешава.

Ако је тачно оно што премијер говори, ми смо потпуно спремни да уђемо у ЕУ, не постоји ништа што ми треба да мењамо, само треба ЕУ да потврди да је стање у нашој земљи сјајно. Међутим, ради истине, област индивидуалних и колективних права припадника националних мањина се регулише данас кроз три основна закона која се тичу ове материје, при чему је овај задњи, измене закона о правима и слободама националних мањина, једна катастрофа која је унела пометњу у читаву ову материју.

Права националних мањина се, као што је и право на образовање, још додатно уређују кроз 20 других различитих закона, од којих су сви контрадикторни једни са другима, тако да оно право које један закон омогућава већ други закон оспорава и тако се права припадницима националних мањина врте у круг.

Није Хрватска пронашла топлу воду када је критиковала Србију због односа према националним мањинама. Ми смо небројано пута указивали на то да имамо лоша искуства када је у питању рад на акционим плановима за преговарачка поглавља која се тичу мањина, и однос Владе, преговарачког тима и радних група за израду акционих планова које и даље игноришу све оне захтеве које износе легитимни представници Бошњака.

Што се Бошњака у Србији тиче, дугачка је листа обавеза које је ова држава одбила да преузме у процесу европских интеграција, почев од решавања масовних отмица, убистава и других злочина почињених над Бошњацима у Санцаку 90-их година, протеривања, гранатирања бошњачких села, преко заступљености Бошњака у полицији, судству, тужилаштву и другим државним органима са јавним овлашћењима данас, па и образовања, информисања и равноправне употребе језика и писма.

Специфичан положај Бошњака је у томе што данас Бошњаци немају неку националну државу која ће у ЕУ поставити питање положаја Бошњака у Србији или то решавати на нивоу чланице ЕУ или на билатералном нивоу са Србијом. Одговорност за положај Бошњака у процесу европских интеграција је како на Србији тако и на ЕУ.

Наш приступ је да проблеме решавамо унутар институција система Републике Србије. У то убрајамо и Парламент. Међутим, статистика нам говори да ти наши покушаји не дају неке превелике резултате. Подсетићу премијера да смо и приликом формирања ове владе од њега тражили да заједно приступимо ревизији Акционог плана за мањине и позвали га да заједно радимо на томе. Влада и премијер су, као што видите, до данас игнорисали тај позив и пружену руку да радимо заједно на том питању.

Од премијера нисмо чули ништа конкретно о томе шта је Србија учинила по питању које је било предмет критике. Слушали смо о Хрватској о њеном понашању, о томе какво је стање у Хрватској. Међутим, што се тиче европских интеграција, нас не треба да занима шта се дешава у Хрватској, треба да нас занима шта се дешава у нашој земљи. Зато постављамо питање одговорности, ко је одговоран за пропусте у припреми преговарачких поглавља. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Радослав Милојичић.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Хвала, господине председавајући.

Заиста ви из СНС-а колико грешака направите да човек не зна шта да пита овде.

Питам, под број један, министарку државне управе и локалне самоуправе. Имамо једну општину на западу наше земље, то је Бајина Башта. У Бајиној Башти локални парламент се није састао 127 дана. Седница парламента није одржана 127 дана. Да ли сте ви мислили да ће неко на то да остане имун, да нико неће поставити то питање?

Одборници ДС су захтевали, зарад грађана Бајине Баште, да се одржи седница локалног парламента, што владајућа већина, наравно, предвођена бахатом СНС, није испунила. Знамо да је по Закону о локалној самоуправи предвиђено да, када локални парламент не заседа после 90 дана, иду или привремене мере или избори. Али не привремене мере као када сте у Младеновцу смењивали Дејана Чокића па сте девет месеци држали привремене мере, противзаконито такође.

Постављам питање министарки да ли ће се распустити локални парламент, тј. Општина Бајина Башта, и да ли ће се тамо одржати избори као што је у складу са прописима Републике Србије и Законом о локалној самоуправи, или ћете ви из СНС по ко зна који пут показати да не поштујете владавину права и владавину институција већ поштујете владавину Александра Вучића и СНС, што је катастрофа.

Друго питање постављам у име 880 обесправљених и понижених радника ИМТ-а, такође понижених од стране СНС-а, који су већ две године у стечају – зашто им премијер Александар Вучић није одговорио на већ

трећи допис? Последњи допис му је послат 2. августа 2016. године. Зашто радници ИМТ-а, њих 880, нису заслужили од премијера Александра Вучића и од СНС-а, бахате странке, одговор шта је са обећањима и шта је са тим радницима?

Да би ствар била гора, доказ о вашем криминалу и корупцији, криминалу и корупцији СНС-а је доказ да желите да угасите ову фабрику, да оставите још 880 људи без егзистенције, без посла, да бисте неком вашем тајкуну попут Звонка Веселиновића или неком другом тајкуну продали фабрику и то земљиште.

Имамо допис овде фабрике ТАФЕ из Индије, која прави годишње четири хиљаде трактора, која је желела да буде стратешки партнер ИМТ-а. Чак имамо и тај допис. Нико из Владе Републике Србије ни надлежан министар се није одазвао на ово. Значи, желите да угасите ИМТ. Не желите чак ни стратешког партнера, а то је фабрика ТАФЕ из Индије. Њихова председница компаније долазила је у Србију и, погледајте чуда, нико из Владе Републике Србије, која вапи за инвестицијама, није желео ни да прими ту особу. Зато имамо 880 људи без посла ...

(Александар Мартиновић: Јеси ли је ти примио?)

Молим вас да ми обезбедите овде да говорим и да ми господин шармантни Мартиновић не добацује.

Радници ИМТ-а су са проф. др Драганом Марковићем чак урадили на Машинском факултету и пројекат за стављање у функцију ИМТ-а и да опет буду гигант као што су били. Та фабрика је направила 800.000 трактора, а тренутно само у Србији има преко 150.000 трактора који су у функцији и ти људи, пољопривредници, немају где да наруче делове већ у ИМТ-у, који ви из СНС-а гасите.

Следеће питање постављам председници Парламента и председнику Србије – зашто су кандидати за судије Уставног суда чланови СНС-а? Да ли је то дозвољено? Зашто је Тијана Шурлан на листи одборника СНС-а на Врачару? Зашто је Снежана Марковић ослободила ваше политичаре у афери АТП Војводина? Зашто је Драгана Коларић супруга члана Главног одбора СНС-а? Да ли је то независно судство о којем ви говорите? Јесу ли то судије које су независне или су то судије из Главног одбора СНС-а? Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господа народни посланици, поштовани председавајући, овај метеж ћете... Ову гимнастичку вежбицу ми немојте рачунати у време.

Господине председавајући, господа из странке бившег режима ме перманентно ометају. Видите како гимнастичари брзо трче, ко да се девизе деле напољу. Али нема више, неће их народ. Тако су трчали на евриће и долариће.

Даме и господо народни посланици, ја који сам радио у ИМТ-у кад је правио 50.000 трактора, могао бих да одговорим на питање како је странка бившег режима уништила фабрику трактора и како је дуг премашао неколико десетина пута капитал у ИМТ-у. Могао бих да говорим како су фабричко земљиште претварали у грађевинско земљиште и како су манипулисали, али нисам дужан да дајем одговоре, нека даје Влада.

Моје питање Влади је следеће – да ми достави податке колико је политичка каријера Вука Јеремића у УН коштала ову земљу. Колико смо ми то као народ и држава платили? Дакле, ја желим да знам тачно у евро колико је потрошено новца. То дугујемо нашем народу.

Такође дугујемо да саопштим појединачне трошкове. Да ли је тачно да је његова плата била 10.000 долара? Да ли је тачно да је његов скромни стан у Њујорку коштао 15.000 евра? Да ли је тачно да је возач имао плату 6.000 долара? Ако сам рекао евра, извињавам се. Дакле, да ли је тачно да је имао плату 10.000 долара? Да ли је тачно да је стан коштао 15.000? То је његово скромно намештење. Да ли је тачно да је возач имао 6.000 долара?

Да ли је тачно да је плаћено пресељење 112.000 евра? Да ли је тачно да је папир и фото-копир коштао између 250 и 300 хиљада евра? Да ли је тачно да је папир и канцеларијски материјал коштао око 300.000 евра. Дакле, то су народне паре и, како каже странка бившег режима, ми дугујемо нашем народу да дамо тачне одговоре.

Поштујем и ценим што је тамо емитован „Марш на Дрину“, али се на крају испоставило да то „у бој крените, јунаци“ отприлике иде „у кабинет крените, јунаци“. Тим пре ми дугујемо нашим грађанима да им кажемо тачне трошкове, колико је то све коштало државу Србију и њене грађане.

Такође, поводом догађаја где се Заштитник грађана претворио у заштићеника, питам Скупштину, Владу, у складу са њиховим овлашћењима, шта ће предузети поводом политичког дивљања Заштитника грађана који се претворио у заштићеника, Саше Јанковића, који очигледно јури политичку каријеру па не знам шта ћемо ми радити ако нам се Заштитник грађана одметне у политичку шуму. Шта ћемо онда ми да радимо овде ако се он бави политиком? Хајде да се заменимо са његовом платом па да ми штитимо грађане пред органима управе, што би био његов задатак.

Шта ће органи Владе и Скупштина, с тим у вези што је прекршио Закон о Заштитнику грађана, члан 10а, и не да даје политичке изјаве већ емитује политичке бајке, томове итд., шта ћемо ми као Скупштина предузети поводом тога и шта ће Влада урадити да се исконтролише финансијско пословање и њега и оног другог, који се зове Повереник и који...?

Сад ризикујем, сад ће он мени неку пријаву да напише.

Повереник је постао политички завереник.

Дакле, све креће од 2012-2013. године и господа посланици из тог сазива знају да ја нисам хтео да гласам за њихове извештаје из простог разлога – неко мора да ми одговори да ли је тачно да су Повереник, односно завереник, Заштитник и заштићеник добили од Британске амбасаде 80.000 хиљада фунти. Генерал Симовић нас је продао за 200.000 фунти, а ја питам – да ли су за неки пројекат поменуто двојица добила, односно Повереник и Заштитник, 80.000 фунти, што је нешто преко 100.000 евра? Од тог тренутка датира њихов неспоразум са Владом. Од тог тренутка се они окрећу и дају политичке изјаве.

С тим у вези питам Скупштину – шта ће предузети поводом политичких изјава поменутог двојца, од којих је један био министар, потпредседник Скупштине, посланик, члан три партије, а глуми неку независност? Ја сам за њега супернезависан. С тим у вези, шта ће Скупштина предузети поводом давања политичких изјава и шта ће Влада урадити да преконтролише ову моју тврдњу да су добили 80.000 фунти или 100.000 евра од Британске амбасаде, јер од тада датирају њихове политичке изјаве? Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Ненад Божић.

НЕНАД БОЖИЋ: Хвала.

У Крагујевцу постоји фирма која се зове „Застава инпро“ и која је доскоро запошљавала негде преко 300 запослених, а од тога су 145 запослених били инвалиди рада. Фирма је, иначе, основана 2011. године и основана је са намером да се инвалиди рада из бивше „Застава“ групе, свих тих фирми, сакупе на једном месту и да се у једној фирми организује рад за њих. Фирма се, иначе, бави производњом ауто-приколица и још неке друге металне галантерије.

Пре два месеца је њена имовина, у највећој мери, а то су опрема и машине, пошто она нема некретнине, продата њиховом досадашњем партнеру, француској компанији „Тригано“, која је од тих 300 радника преузела негде око 160. Пошто фирма више нема средства за производњу и нема шта да ради, постали су практично технолошки вишак. Поред тога, тим радницима који више нису могли да наставе да раде у тој новој

француској фирми су остале неисплаћене неке зараде. Они су још пре два месеца ступили у штрајк глађу, који су тренутно прекинули као штрајк глађу али су наставили протест, где је 28 инвалида рада у протесту. То су тежи инвалиди и лошег су здравственог стања. Поред исплате заосталих зарада и повезивања радног стажа, траже да им се да адекватни социјални програм неким превременим пензионисањем или на неки други начин реши статус. Писали су, поред надлежних министарстава, и премијеру Србије.

Питање за Владу Србије – зашто Влада игнорише инвалиде рада „Заставе инпро“ који су лошег здравственог стања а проглашени су технолошким вишком? Зашто је оставила стотине хиљаде запослених у друштвеним предузећима без заосталих зарада и повезаног радног стажа?

Утврдили смо да многим правним лицима, а то су предузећа која су углавном извозници, није извршен повраћај ПДВ-а за август и септембар. Рок за повраћај ПДВ-а за август је био 1. новембар, а за септембар је био 1. децембар. Предузећа су добила информацију из Пореске управе да нема довољно новца за повраћај свим фирмама одједном.

Питање за Министарство финансија и Пореску управу – како је могуће да у условима суфицита буџета, како је то посланицима и грађанима казао министар финансија, нема новца за повраћај средстава? Ове фирме су већ платиле ПДВ у буџет и како је могуће да морају да чекају на повраћај?

Шта сте урадили са парама које су уплатили? Овај проблем имају многа друга предузећа у Србији, јер повраћај ПДВ-а касни свима. Којим актом Министарства финансија или Пореске управе су утврђени критеријуми за редослед повраћаја ПДВ-а у случају недостатка новца за исплату свим правним лицима која чекају повраћај? Зашто акти са критеријумима за повраћај нису јавно доступни?

Грађани села Брзан у општини Баточина су нам јавили да су њихове парцеле поред реке Мораве заузете природном изменом тока реке. Иако нису у могућности да располажу својим парцелама, уредно им стижу решења пореза за имовину.

Закон о јавној својини, члан 9, гласи: „Воде, водотоци и њихови извори, минерални ресурси, ресурси подземних вода, геотермални и други геолошки ресурси, резерве минералних сировина и друга добра која су посебним законом одређена као природна богатства у својини су Републике Србије.“ Закон о водама, члан 12. став 1, који иначе није промењен овом новом изменом: Република Србија има право прече куповине водног земљишта.

Према закону, власници парцела које су постале водно земљиште јер их је заузела река Морава, која је у својини Републике Србије, морају

прво понудити своје парцеле Републици Србији, која има право прече куповине.

Горан Милановић из села Брзан је упутио понуду за продају своје парцеле Министарству пољопривреде и заштити животне средине, али није још увек добио званичан одговор. Значи, грађани не могу да располажу својом имовином, јер је користи држава без икакве накнаде, а при томе им наплаћује порез на имовину.

Питање за Министарство пољопривреде и заштиту животне средине – када ће Министарство пољопривреде одговорити на питања грађана везана за њихове понуде за откуп земље? Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Немања Шаровић.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Даме и господо народни посланици, питање постављам председнику Владе Републике Србије Александру Вучићу – да ли ће подржати иницијативу коју је јутрос поднела СРС? Ми смо поднели предлог за образовање анкетног одбора ради утврђивања чињеница у вези с убиством и политичком позадином убиства Зорана Ђинђића.

Ви знате, колико се година већ у јавности константно о томе прича, многи политички актери константно говоре да постоји одређена политичка позадина. И потпуно је јасно да она постоји, али исто тако је јасно да досада није постојала политичка воља да се истражи та политичка позадина.

Ми из СРС желимо да се коначно стави тачка на ову причу, без обзира на то што о Зорану Ђинђићу и политици коју је водио не мислимо ништа добро. Сматрамо да ова тема не може бити стављена ад акта све до онога тренутка док не буду у потпуности утврђене све чињенице, а јасно је да то до данас није урађено.

Због тога смо званично, по хитном поступку, поднели предлог за образовање анкетног одбора и наш је предлог да тај анкетни одбор чини пет чланова. Пет чланова је нешто што би, по нашем мишљењу, омогућило да тај анкетни одбор буде функционалан и да буде у стању да изврши свој задатак.

Уколико бисмо прихватили, наш предлог је, и то да кажем, да највећих пет посланичких група има своје представнике у том анкетном одбору, и сматрамо да би, уколико би било више, ако бисмо нпр. предложили да 14 посланичких група, колико их ваљда тренутно има Народној скупштини, има своје представнике, он био прегломазан, предимензиониран, и да би рад тог одбора био унапред осуђен на пропаст. Рок који смо одредили за то да анкетни одбор изврши задатак је 90 дана, три месеца. Опет по нашем мишљењу, сматрамо да је то оптималан рок, ни

прекратак, ни предугачак, сасвим довољан да, уколико озбиљни људи буду озбиљно радили, одбор дође до резултата.

Наш предлог је да дужност председника анкетног одбора врши посланик кога предложи највећа опозициона посланичка група а да заменик председника анкетног одбора буде народни посланик кога предложи највећа посланичка група. Који су то разлози? Ми сматрамо да је власт, и ова као и све претходне, имала довољно и времена и средстава на располагању да утврди све што је желела и да политичка воља није постојала. Не може власт контролисати сама себе и не може режим који има на располагању и тужилаштво у судове и БИА и све друго и није извршио тај задатак, не можемо поново тим истим људима поверити да изврше тај задатак уколико искрено желимо да он буде некада завршен.

Искључиви задатак анкетног одбора је да сагледа околности и утврди чињенице у вези са убиством и политичком позадином убиства Зорана Ђинђића. И даље нисмо ишли. Овај се одбор не би бавио ни политиком, ни Владом Зорана Ђинђића ни било чиме другим. Дакле, ограничен је задатак у једној реченици, чињеницама и околностима у вези са убиством и политичком позадином убиства Зорана Ђинђића.

Питање постављамо Александру Вучићу, јер је он тај који одлучује о томе и потпуно је јасно да без подршке владајуће коалиције неће моћи бити формиран овај одбор. Позивам све посланичке групе да подрже овај предлог. Онај ко је добронамеран, ко жели да се коначно утврди истина, он ће га подржати, а сматрам да они који не подрже формирање овог анкетног одбора немају право да икада више узму у уста Зорана Ђинђића.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народни посланик Александар Марковић.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем, госпођо председавајућа.

Даме и господо народни посланици, пре него што пређем на посланичко питање које се односи на Градску општину Врачар, направио бих један кратак увод.

Градска општина Врачар је позната по томе што је у оквиру општинског одбора једне странке покренута иницијатива за смену Саше Радуловића због фалсификовања изборне листе. Надам се да ће они успети у томе, али то сада није тема. Тема је располагање и управљање имовином Градске општине Врачар.

Пре неколико дана је било 100 дана нове општинске власти на челу са проф. Недељковићем и одржана је конференција за штампу тим поводом. На конференцији за штампу су се чули фрапантни подаци и ја сада постављам посланичко питање МУП-у, који је већ упознат са делом онога што се радило за време ДС-а на Врачару, али желим да додатно апелујем да

се припадници МУП-а посебно позабаве одређеним чињеницама и подацима које смо могли да чујемо на тој конференцији за штампу, а те чињенице и подаци проистичу из ревизије неколико различитих институција. У питању је ДРИ, буџетска инспекција, интерна ревизија, али у питању је и једна екстерна ревизорска кућа.

Сви се слажу у нечему, а то је да је имовина или добар део имовине Градске општине Врачар нестао. Нестали су квадрати пословног простора. И то не мали број, већ 5.354 квадрата пословног простора је нестало. Испарило. Некада је било, више нема. Постављам питање – ко је одговоран за то? Где су нестали ти квадрати?

Оно што је такође утврђено јесте велики дуг. О томе смо причали на некој од прошлих седница – 780 милиона динара дуга. Знамо да нису учинили ништа да покушају да наплате, да утуже, да се изборе за средства која им припадају.

Оно што је симптоматично, и о томе до сада нисмо разговарали, то су станови. Ревизијом је утврђено, односно провером документације, да постоји 70 непостојећих станова, односно да не постоји 70 станова, да се боље изразим. Седамдесет станова из Фонда пословног простора Врачар је нестало, испарило.

(Радослав Милојичић: Кога питаш?)

Министарство унутрашњих послова. Немојте ми добацитвати.

Госпођо председнице, реците му да ми не додацује.

ПРЕДСЕДНИК: Ви знате да је важно да вас ја чујем, а ја сам чула неколико пута да сте рекли министар унутрашњих послова.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем.

Дакле, од укупно 421 стана, Општина Врачар не може да користи тренутно 160 станова из различитих разлога, али 70 станова је нестало, односно не постоји документација из које може да се закључи шта се десило са тим становима.

Има ту и неколико примера незнањинског пословања, примера очигледних злоупотреба, а то је ситуација у Смиљанићевој број 21, на Врачару. Дакле, решењем надлежног органа, Општинског комитета за привреду и финансије Општине Врачар, инвеститору „Инвест биро“ уступљене су непокретности, грађевинско земљиште и стан у сутерену на адреси Смиљанићева 21, укупно 3,6 ари и стан од 31 квадрата, ради рушења и изградње вишеспратне стамбене зграде, уз обавезу инвеститора да изврши надокнаду Општини у другој непокретности.

Да преведем, Општина је дала плац од три ара не би ли се ту изградила зграда, не би ли после Општина добила повраћај, односно накнаду у квадратима. Зграда је саграђена, зграда је никла, али инвеститор

није извршио своју обавезу, односно Општина није добила своје квадрате. Када је дошло до спора, када је требало да се тужи, када је требало судским путем да се Општина избори за оно што јој припада, а то је вредност од преко 63 милиона динара, општина није предузела све одговарајуће кораке, није имала 100.000 динара да плати таксу за одржавање допунског рочишта. Самим тим поступак није вођен и општина је изгубила 63 милиона динара, или преведено у квадратима колико је то већ.

Дакле, то је очигледан доказ до које мере је ишао лоповлук на овој општини коју је водила, понављам због грађана Србије, Демократска странка пуних 20 година. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Како више нико није пријављен за тражење обавештења по члану 287, настављамо са радом.

Обавештавам вас да је једино посланик Ненад Константиновић пријавио да неће бити присутан на овој седници.

Данашњој седници присуствује министар пољопривреде и заштите животне средине Бранислав Недимовић, са својим сарадницима.

Примили сте амандмане које су на Предлог закона поднели народни посланици, као и Одбор за пољопривреду, шумарство и водопривреду.

Примили сте извештаје Одбора за пољопривреду, шумарство и водопривреду и Одбора за уставна питања и законодавство, као мишљење Владе о поднетим амандманима.

Прелазимо на 12. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПОЉОПРИВРЕДИ И РУРАЛНОМ РАЗВОЈУ (појединости).

Пошто је Народна скупштина обавила начелни претрес, сагласно члану 157. став 3. Пословника, отварам претрес Предлога закона у појединостима.

На члан 3. амандман је поднео посланик Зоран Живковић.

Да ли желите реч по овом амандману? (Не.)

На члан 3. амандман су заједно поднели Ненад Чанак, Горан Чабради, Мариника Тепић, Нада Лазић и Олена Папуга.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман су заједно поднели народни посланици Горан Јешић, Гордана Чомић, Горан Тирић, Александра Јерков, Балша Божовић, Маја Виденовић, Наташа Вучковић, Томислав Жигманов, Весна Марјановић, Душан Петровић и Верољуб Стевановић.

Да ли неко жели реч по овом амандману? (Не.)

На члан 4. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман су заједно поднели народни посланици Ненад Чанак, Горан Чабради, Мариника Тепић, Нада Лазичић и Олена Папуга.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман су заједно поднели народни посланици Дејан Шулкић, Милан Лапчевић и Горица Гајић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Дејан Шулкић.

ДЕЈАН ШУЛКИЋ: Захваљујем.

Предложеним амандманом желимо да се дефинишу рокови за предузимање радњи из надлежности министра по питању спровођења ИПАРД програма. Подржавамо спровођење овог програма, али генерално сматрамо да у Предлогу измена и допуна овога закона, и више амандмана сам поднео у том правцу – даћу једно генерално образложење – нису дефинисани рокови за предузимање ових радњи. У образложењу којим је одбијен амандман наведено је да је то сад већ дефинисано неком методологијом. Међутим, нити у закону нити у начелној расправи није се говорило о овим роковима, а сматрамо да је то важно.

Када говоримо о роковима за спровођење овог програма, наслућујемо да ће рокови за испуњавање услова од стране корисника тих средстава веома прецизно и рестриктивно бити дефинисани, док с друге стране, чули смо у начелној расправи од министра да ће у априлу бити припремљени конкурси и да можемо да очекујемо крајем ове године, односно негде на јесен, неки конкурс. Тако да сматрам да ови рокови треба да буду дефинисани. Дакле, за све надлежности које су дате министру у изменама и допунама овог закона треба да буду дефинисани рокови у којима ће министар поступати, односно практично спроводити закон који ће бити усвојен на овој седници.

О значају ИПАРД програма нећу говорити. Генерално смо заинтересовани да се и начело јавности рада испоштује у потпуности.

ПРЕДСЕДНИК: Хоћете трошити пет минута?

ДЕЈАН ШУЛКИЋ: Касније. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: У реду.

Реч има народни посланик Мирослав Алексић.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем.

Ми смо поднели амандман који се односи на рокове везано за спровођење конкурса за ИПАРД програм. Сматрамо да је недопустиво да

оволико дуго трају процедуре, да је девет месеци предвиђен рок од покретања поступка за давање одговора, а са друге стране у року од шест месеци се одговара на захтев. Сматрамо, пре свега, с обзиром на то да је овај други рок негде дефинисан и ИПАРД програмом, да би овај први рок од девет месеци требало да буде краћи с обзиром на чињеницу да ми већ доста каснимо са ИПАРД програмом. О томе смо говорили у начелној расправи, ми морамо да учинимо све да оспособимо администрацију да у много краћем року одговара на захтеве пољопривредника.

Према томе, то је нешто што се мора овде променити, јер смо ми изгубили време, нисмо били ефикасни, нисмо се фокусирали на ИПАРД програм услед различитих ситуација, избора, промена министара па је и логично да не можемо очекивати ефикасност Владе, ефикасност Министарства.

Сада смо у ситуацији да немамо тај луксуз да можемо рећи – девет месеци ће нам бити потребно да обрадимо неки захтев или не. Просто то мора да иде далеко брже и у том смислу је и поднет наш амандман, са циљем да покушамо да надоместимо сво ово време које смо пропустили у претходном периоду.

Министре, ја се надам и очекујем да ћете ви бити далеко ефикаснији од ваших претходника и да ће грађани, односно пољопривредници Србије моћи да очекују средства и подршку из ИПАРД програма, барем они који могу да испуне строге услове ИПАРД програма који су дефинисани критеријумима у самом програму. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Реч има министар Бранислав Недимовић.

БРАНИСЛАВ НЕДИМОВИЋ: Поштовани председавајући, поштовани посланици, само бих неколико речи у контексту овог амандмана.

Први део, први говорник о чему је говорио – постоје методолошка правила на основу којих се утврђују одговорна лица, утврђују се рокови. То је део подзаконских аката и део већ нашег правног система и није неопходно у сваком појединачном закону прописивати та правила.

Мени је потпуно јасан разлог због ког сте ви ово урадили. Ви сте желели да укажете на важност рокова, на важност доносиоца одлука, али ја ћу само, због конзистентности свих прописа који се доносе, рећи да је много важно што ми имамо у једном пропису то све сублимирано и нема потребе да у сваком акту посебно дефинишемо та правила.

У односу на овај други део излагања, рок од девет месеци је предвиђен за најсложеније предмете и радили смо у складу са искуствима, најбољих пракси у окружењу, који су имали прилику да се сусрећу са овом

врстом пројеката; имамо чак појединачне земље које имају дуже временске рокове.

Наравно, овде се ради о максималном року. Сви једноставнији предмети ће бити у много краћем року, чак у року од неколико дана или неколико недеља. Овај други рок који је везан за доношење решења, одобравања исплате, утврђен је посебни секторски споразум и ту нисмо имали простора за било каква другачија дефинисања.

Оно што желим да кажем је то да све одлуке које ће бити кроз ове процедуре дефинисане ми ћемо у следећој, 2017. години, и наша национална средства која трошимо, прилагодити процедурама и већ тренирати до тренутка када распишемо први позив, тамо у трећем кварталу следеће године. Извињавам се.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

(Мирослав Алексић: Реплика.)

Немате право на реплику, господине Алексићу. Одлично вас је протумачио.

Да ли још неко жели реч о амандману? (Да.)

(Мирослав Алексић: Молим вас, реплика. Ја сам овлашћени.)

Од времена овлашћеног. Изволите.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем.

Уважавам ово што сте рекли, господине министре, али ја имам проблем што пише „у року од“, а не „у року до“. Ако би било „у року до“, онда бих ја прихватио то да ти сложени предмети заиста захтевају одређено време, а да можемо и пре тога. Дакле, овде ова одредба у овом члану закона вас практично штити да ви можете на све захтеве да одговарате у року од девет месеци.

Такође, ја морам, користићу време овлашћеног, да вам поменем и ово што је дефинисано у члану 4, заправо где ви као министар ближе прописујете лица. Оно што је била идеја амандмана који смо поднели јесте да ви доносите правилник којим се ближе прописују лица. Сматрамо да у члану то није формулисано баш најсрећније, јер испада да министар сам може да одређује ко је тај ко ће имати право на средства из ИПАРД програма или не.

Једноставно сматрамо да ту треба само то другачије формулисати и усвојити правилник који ћете ви донети и који ће прописати која су то лица која имају право да користе средство из овог програма. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Министар Бранислав Недимовић, право на реплику.

БРАНИСЛАВ НЕДИМОВИЋ: Захваљујем се.

Само због јавности, кратко ћу, извињавам се на трошењу времена.

Програмом ИПАРД-а који је усвојен дефинисани су критеријуми, дефинисани су лица која могу и начин на који се доноси одобравање. Нема ту министра нигде да министар било какво дискреционо право има у том погледу. И што се тиче друге ствари, немојте имати никакву дилему у погледу хитности, брзине и жеље да се што пре успоставе и одобравају пројекти по основу ИПАРД-а. Један од разлога зашто смо предложили овај закон јесте да што пре уђемо у овај систем.

(Немања Шаровић: По Пословнику.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Шаровићу.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Даме и господа народни посланици, господине председавајући, прекршили сте члан 27. који каже да се председник, односно председавајући Народне скупштине стара о примени Пословника. Ви сте дали реч министру за реплику. Министар у складу са овим накарадним пословником, али пословником који сте дужни да поштујете, нема право на реплику.

У складу са Пословником министар може говорити о амандману, једанпут до два минута, и он је то своје право искористио; право на реплику је имао посланик на чију се дискусију он осврнуо и чију је дискутовао, чију је дискусију и предложена решења критиковао.

Након тога министар нема право на реплику. Не, то што је он рекао „кратко ћу“ није оправдање; не може ни секунда, није битно који је министар, није битно која је тема. Нема право. Тако је дефинисао Пословник, једанпут два минута и више од тога нема.

Према томе, ја вас позивам, господине Арсићу, не само да сад признате да сте прекршили Пословник, него да прекинете ту праксу да министар може шта му падне на памет. Јер то је овде пракса, министри могу све. Посланици имају знатно мање времена. Министар може по сваком амандману, посланици не могу. Министар може укупно три сата, посланици могу много мање. Нама ускраћујете и то мало права, а министрима дајете она права која немају.

Очекујем од вас не ваше произвољно тумачење, него да ми прочитате члан Пословника у складу са којим сте дали реч министру, а ја тврдим да не постоји тај члан. Зато што не постоји. Прочитао сам Пословник, за разлику од вас. Ви га водите по свом демократском осећају, које очигледно не поседујете.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Шаровићу, не водим ја седницу по свом демократском осећају него по Пословнику. Члан 116. Пословника каже – одредбе овог пословника о раду на седници Народне скупштине примењују се и на друге учеснике на седници Народне скупштине.

И у праву сте када кажете да министри имају одређена права – под једним условом, да су предлагачи закона. Да је народни посланик предлагач закона, исто би имао право на два минута по сваком амандману да се јави кад год пожели, имао би право и на реплику. И никоме никаква права нису ни увећана ни ускраћена.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање?
(Немања Шаровић: Повреда Пословника.)

Не могу две повреде једна за другом, господине Шаровићу. Ја сам вама одговорио, нећемо да водимо полемику о Пословнику.

(Немања Шаровић: Поново по Пословнику.)

Поново по Пословнику? Па не могу да направим две повреде. Значи, поново по Пословнику?

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Поново по Пословнику.

Господине Арсићу, повређено је достојанство Народне скупштине. Повређено је тиме што ми не дозвољавате да се изјасним о томе да ли желим да се Народна скупштина о овоме изјасни у дану за гласање.

Када Пословник каже да народни посланик има право да се изјасни, то не значи да ми треба да машемо, да добацујемо или да било којом конклюдентном радњом вама стављамо до знања да ли имамо жељу да се о овом гласа или не. Ја немам право да водим даље расправу, али имам право да се изјасним. Изјашњење подразумева да ми дате реч и да ја онда кажем, да би то могли да чују и грађани у директном преносу, да ли желим или не желим. Ви сте мени то право ускратили.

И друга повреда Пословника, то што кажете да министар, да се примењују одредбе Пословника на све учеснике. Не, није тачно. Апсолутно нисте у праву. И није битно да ли је народни посланик предлагач или није, јер други члан Пословника регулише, а ви не знате који је то члан – ево ја тврдим сада да не знате, ви ме демантујте – други члан Пословника посебно регулише учешће министра у расправи у појединостима и не може се примењивати општа одредба.

Дакле, то једноставно није тачно. Примењује се. Када каже „примењује се и на друге учеснике“, то се мисли на одредбе о кажњавању, на пример, па да казните министра, да казните било кога другог ко долази да вређа народне посланике. А ви само оно што је негативно према народним посланицима. И увек је негативно тумачење да имамо мање права, а кад су министри у питању, увек је широко тумачење, да могу све.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Шаровићу, сви су чули да сам вас питао да ли желите да се Скупштина у дану за гласање изјасни о повреди Пословника коју сте рекламирали. То је ваше виђење Пословника. Иначе,

рад ове седнице регулисан је чланом 158. Пословника. Видите да знам, прочитајте члан 158.

(Немања Шаровић: По Пословнику.)

Нема више по Пословнику. Па нећемо да водимо дискусију по Пословнику.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик професор др. Миладин Шеварлић.

(Немања Шаровић: По Пословнику. Не можете ви мени да не дате реч. Јавио сам се по Пословнику.)

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Дакле ево, ради јавности, господине Арсићу, шта члан 158... Е добро сте рекли, моја је намера и била да вас натерам да изговорите који је то члан Пословника који регулише учешће министра у делу расправе у појединостима.

Наредно питање је шта каже тај члан Пословника. Он каже: „Предлагач закона, односно овлашћени представник предлагача закона има право да о сваком амандману говори до два минута, с тим да укупно трајање претреса у појединостима по овом основу не може бити дуже од три часа“. Министар једном до два минута, члан 158, и даље нема.

Дакле, повредили сте Пословник тиме што сте дали реч министру, а тражим од вас да уведете ред у сали јер посланик владајуће коалиције претећи маше и очигледно вама сугерише да и убудуће кршите Пословник и не дајете реч посланицима опозиције који се јављају да на то кршење укажу.

Представницима владајуће коалиције препоручујем да, уколико имају нешто, нека кажу...

(Председавајући: По Пословнику, господине Шаровићу.)

Ево завршавам. Нека кажу. Имајте политичке храбрости...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Шаровићу...

(Немања Шаровић: Немојте да вам Пословник и председавајући буду буздовани...)

Јесте ли то рекли да смо буздовани? Јесте ли то рекли? Изричем вам опомену, господине Шаровићу.

(Немања Шаровић: По Пословнику.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Миладин Шеварлић.

(Немања Шаровић: По Пословнику.)

Наставите, колега.

У складу са чланом 112. одређујем паузу од два минута.

(После паузе – 11.07)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Настављамо даље са радом.
(Немања Шаровић: По Пословнику.)

Реч има народни посланик Миладин Шеварлић.

Изволите.

(Немања Шаровић: По Пословнику. Јавио сам се пре њега.)

МИЛАДИН ШЕВАРЛИЋ: Ја вас молим да ми искључите време, пошто не могу да говорим будући да је посланик Шаровић непосредно поред мене и нико ме неће чути.

(Искључен микрофон.)

(Немања Шаровић: По Пословнику.)

ПРЕДСЕДНИК: Изволите, посланиче.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Госпођо Гојковић, добро је што сте се вратили, јер је господин Арсић прекршио више чланова Пословника.

Овога пута, и због тога се сада јављам, прекршен је члан 109. и прекршен је члан 112. Члан 112. одређује када може председник, односно позвао се председавајући на тај члан и одредио паузу, а тај члан каже да, ако председник Народне скупштине не може редовним мерама да одржи ред на седници, одредиће паузу док се не успостави ред.

Овде никаквог нереда није било, апсолутно никаквог нереда, осим што је било кршења Пословника од стране председавајућег, а то кршење је кршење члана 109, који каже када се изриче опомена народном посланику.

Верољуб Арсић је мени изрекао опомену без икаквог разлога, након што ми је искључио микрофон па није ни чуо шта сам рекао, а обавештен је, и то лажно, од посланика владајуће коалиције шта сам рекао.

Ви да имате имало образа, господине Арсићу, то бисте признали и не бисте никада дозволили да реагујете и изричите опомене за нешто што нисте чули, за нешто што вам други кажу.

ПРЕДСЕДНИК: Не можете да му се директно обраћате, кршите Пословник.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Ја се обраћам њему као председавајућем непосредно.

ПРЕДСЕДНИК: Али не можете, он не председава.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Дакле, Верољуб Арсић није ни чуо шта сам рекао. Упитао је шта сам рекао, други су му рекли да сам наводно рекао да су председавајући буздовани, што није тачно. Рекао сам нешто друго. Изрекао ми је опомену.

ПРЕДСЕДНИК: Шта сте рекли?

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Рекао сам да не треба да Пословник и председавајући буду буздовани владајуће коалиције.

ПРЕДСЕДНИК: Ето.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: То сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК: Није шија него врат.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Не, није шија него врат, него потпуно другачије значење.

ПРЕДСЕДНИК: Добро, хвала вам. Хвала, посланиче, дискутоваћемо о томе у току седнице.

Члан 116. је кључан...

(Немања Шаровић: По Пословнику.)

Не, не можете више. Узећу вам време сваки пут кад будете злоупотребљавали Пословник.

(Немања Шаровић: По Пословнику.)

Не, не можете. Сад ћу вам ја изрећи опомену, због оваквог понашања. Немојте да малтретирате Скупштину. Не дозвољавате ни да завршим реченицу. Хтела сам да саслушам шта сте рекли, рекли сте и онда кажете „повреда Пословника“ у пола речи, слога који сам изговорила.

Седите. Нећу вам дозволити. Узећу вам време читаве посланичке групе, колико год будете устајали. Ово је сада већ злоупотреба Пословника. Нема повреде Пословника у току одговора председавајућег. Значи седите, смирите се и оставите ме да вам одговорим.

Колико вам треба секунди да седнете и да се понашате као сви остали посланици који се понашају пристojно?

Значи, члан 116, који је изазвао толики револт код вас, говори о томе да се Пословник примењује на друге учеснике на седници Народне скупштине.

Седите.

Значи, не знате Пословник. Његово је право да вам изрекне опомену за реч за коју сте изговорили. Овде нико није буздован.

(Наташа Сп. Јовановић: Уопште нисте били присутни. Није рекао у том контексту.)

Да, да, била сам присутна. Не брините ништа.

Идемо даље да радимо. Немамо времена овде, нити људи који желе ту да се играју...

Посланиче, да ли сте ви имали реч?

(Немања Шаровић: По Пословнику.)

Који члан? Морате рећи који члан, јер све сте већ употребили...

(Немања Шаровић: По Пословнику.)

Не чујем вас уопште.

Посланиче Шеварлићу, да ли сте ви имали намеру да говорите о амандману? Молим вас, пријавите се, даћу вам реч.

(Немања Шаровић: По Пословнику.)

Не злоупотребљавајте Пословник по оцени председавајућег који по члану 27. води седницу.

(Немања Шаровић: По Пословнику.)

Изричем вам опомену због оваквог понашања.

Значи, посланиче, не дате другом посланику који има амандман да дискутује. Ваше понашање је скандалозно на данашњој седници.

(Немања Шаровић: По Пословнику.)

Изричем вам још једну опомену. Сад можете да напустите заседање, имате три опомене. Са великим задовољством, јер ова скупштина ће бити место пристојних људи, ја то гарантујем.

(Немања Шаровић: По Пословнику.)

Немате реч више, жао ми је. Немате реч. Одузимам вам право на реч.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик проф. др Миладин Шеварлић.

(Немања Шаровић: По Пословнику.)

Лоша сте имитација председника ваше партије.

Могу да замолим посланика Шеварлића да притисне дугме да бих му дала реч. Ако не желите, боже мој.

МИЛАДИН ШЕВАРЛИЋ: Поштована госпођо председнице, ја желим да говорим, али мислим да су ово услови који не одговарају за говор, поготово што се посланик налази тако непосредно уз мене да нећу моћи ништа да кажем.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала вам на сугестији. Ако желите, имамо пар стотина амандмана, не бих се нагађала.

МИЛАДИН ШЕВАРЛИЋ: Посланик се налази тако непосредно уз мене да нећу моћи ништа да кажем.

ПРЕДСЕДНИК: Расправите то са послаником коме је одузета реч.

МИЛАДИН ШЕВАРЛИЋ: Нисам ја ту да водим ред, поштована председнице.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала вам, посланиче.

МИЛАДИН ШЕВАРЛИЋ: Дозволите ми да говорим.

ПРЕДСЕДНИК: Да, изволите.

МИЛАДИН ШЕВАРЛИЋ: Дакле, поднео сам амандман на члан 7. став 3. члана 33. имајући у виду да су средства за подстицај у пољопривреди и руралном развоју, и поред повећања о коме смо говорили, релативно скромно повећана у односу на, рецимо, средства која су била

2013. године, када су износила 34 милијарде динара, и због тога предлажем да се уместо оних интервалних група које су наведене у члану 7. став 3. од 20 до 30 милиона врши још додатна класификација на две интервалне групе, од 40 до 50 милиона и максимално по 50 милиона. На основу тога се практично омогућава релативно већи број корисника да користи овако релативно скромна средства. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 5. амандман су заједно поднели народни посланици Ненад Чанак, Горан Чабради, Мариника Тепић, Нада Лазић и Олена Папуга.

Да ли неко жели реч? (Не.) Захваљујем.

На члан 6. амандман, са исправком, поднео је народни посланик Милија Милетић.

Да ли желите реч, посланиче? (Да.)

(Маријан Ристичевић: А мене сте прескочили.)

Не могу када вичете. Заиста не могу тако да водим седницу. Једноставно нису ме научили, за 53 године живота, да сви вичу и воде седницу.

МИЛИЈА МИЛЕТИЋ: Захваљујем се.

Поднео сам амандман на члан 6, везано за поступак спровођења ИПАРД програма. У оквиру тог члана је предвиђено да се решења по захтеву за одобравање пројекта доносе у року од девет месеци, ја сам ту предложио да буде шест месеци, и по захтеву за одобравање исплата средстава доносе у року од шест месеци, ја сам ту предложио да буду четири месеца.

Разлог за то је да људи који желе да користе ИПАРД програм могу раније да заврше тај посао, да добију средства и, нормално, да могу да функционишу, да раде. Биће довољно времена шест месеци, односно четири месеца за исплату, и мислимо да ће то бити баш онако како треба за наше пољопривредне произвођаче.

Још нешто везано за тај члан 6. сам убацио – да уколико се грешком деси да људи добију средства па то не могу да оправдају на прави начин, ту сам поднео захтев да се тим људима средства, по захтеву, врате ИПАРД-у за 21 дан; овде је било предложено осам дана. Мислим да је велики број наших људи из пољопривредних газдинстава који су неуки и који једноставно не могу сами тај део посла да одраде уколико се направи нека грешка.

Предложио сам, везано за контролоре, да ти људи буду све ово што сам написао у овом амандману, али обавезно да буду ветеринари. Ми смо се сложили на нашем одбору и предложили смо још један амандман, да и ветеринарска наука, ветеринари буду укључени у сферу, да буду

контролори, јер мислим да ће ветеринарска служба и људи на терену бити веома активни, и њихова струка и њихова наука.

Ветеринарска наука је врло битна за пољопривреду, сточарство, млекарство, што је врло битно у овом ИПАРД програму. Надам се да ће у наредном периоду ветеринарска струка бити много више цењена и, још једном, позивам све колеге посланике да подржимо овај мој амандман, јер мислим да је добар.

У крајњем случају, слажем се и са Владом и са надлежним министром, јер је исправно поступио за неке ствари, али ово је био мој предлог са намером да нашим пољопривредним произвођачима дамо могућност да брже конкуришу и да за њих то буде лакше и убедљивије.

Што се тиче ветеринара, још једном позивам све овде у Скупштини, грађане Србије, да се да подршка ветеринарској струци, ветеринарима, јер су то људи који су на терену, који раде тежак посао и због тога морају бити много више цењени, а не као што је до сада то рађено, јер је ветерина врло битна наука у нашем друштву.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

На члан 6. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе ЛСВ.

Желите ли реч? (Да.)

Изволите.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Захваљујем, председнице.

Уважени гости из Владе Републике Србије, колегинице и колеге народни посланици, прво морам да изразим велико незадовољство што ниједан амандман ЛСВ-а није прихваћен, па чак ни овај који се суштински односи на готово исто што је и претходник приметио, а то је на скраћење рока за администрирање пројектима.

Текући предлог закона предвиђа девет месеци плус шест, што значи да ћете ви готово годину и по дана оставити додатног простора за администрирање поднетим захтевима за коришћење средстава из ИПАРД програма, односно фонда, што је за нас недозвољено дуг период, у односу и на ово првобитно кашњење услед блокирајућих фактора за неакредитовање Управе за аграрна плаћања.

Рекли сте да у априлу очекујете да ће се стећи услови за акредитацију, да се до краја године могу иницирати први захтеви, што технички, ако изведете просту рачуницу, значи децембар плус готово годину и по дана ви сте већ дебело загазили у 2018. годину када истиче рок за повлачење прве транше од 15 милиона евра.

Користићу и време овлашћеног.

Додатно желим сада, иако нисам имала такав утисак у уторак када смо водили начелну расправу, међутим, неколико колега из владајуће већине ме је потакло да поверујем да су ове слутње реалне а сада дефинитивно и сама увиђам да јесу, а то је да је у ова последња два дана, од начелне расправе па до данас, обављен изузетно велики број разговора Посланичке групе ЛСВ и наших банатских паора, нарочито јужнобанатских, из атара мог Панчева, који су пратећи расправу и тон којим су колеге из владајуће већине браниле овај закон или нападале ову супротну страну закључили за мене тада невероватну ствар, а сада када сагледам све апсолутно је реално, а то је да су паори са којима смо комуницирали изразили сумњу да се и сама доцња око акредитације Управе за аграрна плаћања није догодила случајно.

Изразили су сумњу да је та доцња са свесном намером доведена до овог нивоа, а заправо из разлога да би будући корисници ИПАРД програма, односно средстава из ИПАРД фонда били они пољопривредници који су заправо под контролом владајуће већине, односно мрежа пољопривредника која ће бити апсолутно под контролом људи који ће и доносити одлуке када је реч о препорукама да се средства одобре по њиховим захтевима. Или како су они назвали – морам признати да нисам раније чула ту шифру – ИМТ (Имал' мене ту?), како кажу сада код нас у Банату.

Тако да, имајући такав однос према амандманима опозиције, а из извештаја Одбора сам видела да су само амандмани једног колеге из владајуће већине прихваћени, апсолутно верујем да су наши паори у праву. Убеђивала сам их да можда греше, не желећи министра да браним од самог министра. Чак сам имала врло солидне утиске у односу на комуникацију са нама, на расправу, на одговарање народним посланицима. Међутим, када смо добили извештај ресорног одбора и закључке Владе, они су мене демантовали и сада сам готово сигурна да су они у праву. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Министар Недимовић.

БРАНИСЛАВ НЕДИМОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани народни посланици, морам овде неколико ствари да истакнем, иако сам их малопре изнео у коментарима на претходне амандмане, а везани су за ове рокове.

Овај рок од девет месеци је максималан рок и наравно да ће се предмети решавати у краћим временским периодима. Нама је циљ, уопште са предлогом овог закона, да што пре уђемо у ИПАРД процедуре и да сва средства буду на располагању пољопривредним произвођачима и прерађивачима.

Исто желим да кажем око селективности у начину евентуалног добијања средстава – апсолутно транспарентан поступак, апсолутно отворен, ИПАРД програм усвојен, процедуре усклађене са свим правилима Европске уније.

Ове ствари које се тичу коментара не бих претерано ни коментарисао, из простог разлога. Нама је идеја да што пре ставимо у функцију и што већи број корисника да добије апсолутно на транспарентан начин. И ако неко уопште сумња у било какву намеру, мера предлагања овог закона и улажења у читаву ову процедуру је потпуно јасна и мислим да не стоје те тврдње.

Има још само једна ствар око амандмана. Ми смо се трудили колико год је било могуће да прихватимо што већи број амандмана и то ћете видети у законима који следе у току данашње расправе колико смо максимално били коректни према свима. Где год је постојала било каква могућност, прихватили смо посланичке амандмане и мислим да ћемо код других закона потпуно другачију причу чути од свих који учествују у расправи. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Па амандману, изволите.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Захваљујем.

Заиста сам очекивала да ћете ипак мало више коментарисати и дубље ући у демантовање онога што наши паори слуте и мисле. Говорим о људима који живе од плуга, које ми заступамо, господине министре, не о људима који живе радећи у овим клупама или радећи ваш посао. Дакле, неко ко живи од те земље, нарочито војвођански паори, а јако добро знам да ви јако добро знате колико им је њихова земља важна. Дакле, нисам очекивала да ћете тек тако олако прећи преко онога што они слуте и очекивала сам да ћете неке много значајније аргументе дати, нарочито када је реч о транспарентности на коју сте се позивали.

Једним амандманом смо предложили да се, осим објаве у „Службеном гласнику“, све информације, дакле конкурсне и све друге, објављују на интернет страници Министарства, плус да се упуте органима локалне самоуправе, па да их и они објаве у циљу додатне транспарентности како би сваки појединац заинтересован на нивоу своје локалне самоуправе могао да дође до тих информација.

Такође, добро знате да паори возећи трактор или било шта од пољопривредних машина не читају „Службени гласник“, него те вредне руке врте пољопривредне машине да бисмо ми имали шта да једемо. Не можете очекивати да ће они свакодневно читати „Службени гласник“.

Потпуно је објективна била наша амандманска идеја да се упуте и општинама и градовима где живе ти наши паори да и они додатно информишу потенцијалне кориснике ових средстава. Отуда још један разлог да сумња буде утемељенија, односно да ће се радити о пољопривредницима који су апсолутно под контролом владајуће већине да би се максимална контрола над одобреним средствима до краја могла испратити.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народни посланик Ивана Стојиљковић.

ИВАНА СТОЈИЉКОВИЋ: Захваљујем, председавајућа.

Просто осећам потребу да дам неколико аргумената. Први пут чује СНС за ту теорију ИМТ (вероватно је то нешто што је важило у ваше време) и „има ли мене ту“. То се и види. Јер ни 2009. године нисте пружали помоћ тим паорима за које се данас залажете већ сте пружали помоћ монополистима, па сте тако усвајали Уредбу о регресирању минералних ђубрива а циљ је био да се пољопривредницима наводно олакша и помогне успешно окончање овогодишње, односно те сетве.

Оно што је тадашња влада урадила јесте управо да је тадашње паоре, за које се данас тако свесрдно залаже, приморала да од одређених партнера узимају минерална ђубрива и све остало што их је обавезивала ова уредба.

Оно што ми је такође жао јесте да се много тога обећавало, паорима се није помагало. Данас када заиста постоје конкретни разлози и конкретни начини да се пољопривреда стави у службу и наше државе, а пре свега да се покрене и да се помогне нашим пољопривредницима да могу да живе од своје делатност, жао ми је што су овако лоши коментари. Сигурна сам да и пољопривредници виде, можда не сви, али верујем да ће нам стрпљењем указати поверење и да ће видети да су наше намере биле заиста добре. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, као неко ко живи у Војводини 58 година, као неко кога перманентно ометају...

Само да изађу ови спортисти.

Нисам разумео да о ИМТ-у говори странка која је водила пољопривреду у Војводини до пре неки дан. У то време, а сећате се махања штаком овде када смо мењали Закон о пољопривредном земљишту, који је наводно требало да буде у корист паора, министар то свакако зна, преко сто хиљада хектара је било узурпирано.

Дакле, губитак на годишњем нивоу који су војвођански паори претрпели злоупотребом Закона о пољопривредном земљишту, који је на територији Војводине требало да примењује Покрајински секретаријат за пољопривреду, који је водила тамо нека странка која је заборавила да у програм унесе преко сто хиљада хектара пољопривредног земљишта.

Тиме су Војводина и држава Србија губиле преко 20 милиона евра годишње и зато је моје питање колегама посланицима – колики је тај ИМТ био када је неко избрисао из система преко сто хиљада хектара пољопривредног земљишта? Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народни посланик Радослав Милојичић.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Одговарам, наравно, уваженој колегиници, а могу и од времена групе које имамо. Морам одговорити на ове неистине. А ту је и министар, надам се да ће и он рећи истину.

У време ДС-а, која је оптужена малопре, малопређашња говорница нас је оптужила, субвенције за пољопривреднике су биле 14.000 динара. Нису биле довољне, али су биле 14.000 динара. А СНС је те субвенције смањила на 4.000 динара. Притом су пољопривредници добијали 2.000 динара одмах, а за 2.000 динара само што нису морали да дају крв из вене. Тако да поредити то време и време сада, када је СНС унизила пољопривреднике, заиста није на месту.

Можемо да разговарамо и о 1.200 стручних лица које сте ви из СНС отпустили, а ДС је 1.200 младих школованих људи запослила у Министарству пољопривреде како би помагали пољопривредницима широм Србије. По два основа сте им одузели могућност да напредују. Одузели сте им средства и могућност да се едукују, што је био посао ових 1.200 младих стручњака, да им помогну.

ПРЕДСЕДНИК: Ивана Стојиљковић, реплика.

ИВАНА СТОЈИЉКОВИЋ: Оно што сам изнела није неистина, јер заиста постоје обећања која су била лажна. Прочитаћу грађанима, да знају.

У „Дневнику“ 11. јула 2009. године изашло је обавештење о Уредби о регресирању минералних ђубрива. Наравно, субвенције јесу постојале, али су паори били принуђени да купују пољопривредне производе по врло чудним тендерима и допринело се стварању монопола.

Затим, 2012. године имамо једно обећање које је названо измуљавање али не и наводњавање, када је Душан Петровић рекао да је у плану да под системима буде око 200.000 хектара пољопривредног земљишта, од 1,1 милион хектара, колико укупно планирамо да наводњавамо. Наравно, држава од тога није видела ништа.

Постојала је и стратегија завлачења Саше Драгина, тадашњег министра, који је рекао да би од октобра 2008. године требало да се донесе нова стратегија развоја пољопривреде, на коју је више пута позивала Демократска странка итд.

Опет да поменем оних 5,5 милиона евра који су дати у софтвер, односно покварени софтвер, који није радио и који је отишао у Министарство пољопривреде.

Мислим да је ово довољно да се каже где је новац одлазио и да ли је добронамерно одлазио у руке паора. Мислим да грађани, нарочито пољопривредници могу да процене ко има добре намере а ко је то само лажно прикривао. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Реч има народни посланик Мариника Тепић.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Захваљујем.

Желим да кажем само две ствари. Камо среће да сви народни посланици владајуће већине разумеју колико је добро радио Покрајински секретаријат за пољопривреду, како у време управљања овде присутног колеге Горана Јешића тако и у време Бранислава Богарошког, за шта знам да изузетно цени актуелни министар. И камо среће да његове колеге из владајуће већине једнако добро то разумеју, зато што се не би овако „освртали“ на нетачне и манипулативне податке.

Што се тиче обећања, ја сам такође у начелној расправи поставила једно питање око подстицаја за биљну производњу, такође су неке моје колеге о томе расправљале, прво и последње обећање ратарима, предизборно обећање СНС-а је било да ће се подстицаји у биљној производњи са несрећне 4.000 динара врло брзо повећати на бар оно пређашње стање од готово 100 евра, односно 12.000 динара, и то на тај начин што је страначка хоботница покушала да смири и усиса пољопривредна удружења у своје редове уочи предизборне кампање, да амортизује незадовољство паора овим обећањем. До данас се ништа није десило, односно та уредба Владе којом су смањена средства и подстицаји за биљну производњу је и даље на снази.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, колико је то успешан секретаријат био види се да је успешно изгубио готово 40% површина пољопривредног земљишта у државној својини на територији Војводине. То су необориви докази и то ће министар свакако у наставку дискусије изнети.

Колики је ИМТ био на више од 100.000 ха можете да израчунате зато што је вредност годишњег закупа био преко 25 милиона евра на пронађеном земљишту, које су они загубили, па израчунајте од 2007. године, када је ступио на снагу Закон о пољопривредном земљишту да се државно земљиште може издавати у закуп, колики је тај ИМТ био у Војводини, па погледајте где им живе функционери, па погледајте колико су купили станова, па им тражите станове у Бечу и онда ћете врло добро знати колики је био ИМТ и колико су успешни били покрајински секретари. То је једно.

Под два, јесте биљна производња била 14.000 динара, али су остали дугови од 15,2 милијарде, које је ова влада исплатила. Дакле, емитујете права, не исплатите, онда дође до промена и онда ми морамо да плаћамо и текуће подстицаје и да платимо дуг од 15,2 милијарде, један део ребалансом буџета, а 10,2 признавањем јавног дуга. То колеге које се разумеју у пољопривреду свакако знају.

Такође морам да кажем да је у истом року док су они владали дошло до следећег. Подржавањем искључиво биљне производње подржавани су њихови велики паори, који су присталице њиховог режима, подржавани су и ти млади активисти, 1.200-1.300, који су служили да се страначки активисти мало упосле пред изборе итд., али чињеница је да смо почели да увозимо свињско месо и 600.000 комада живих свиња годишње, да смо готово престали да извозимо говеђе месо, а овамо смо финансирани субвенцијама житарице које смо извозили да бисмо од других куповали то исто месо.

Влада је направила заокрет, није смањила обим средстава, већ је то пребацила мало на инвестиције и на сточарство. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Снежана Богосављевић Бошковић.

СНЕЖАНА БОГОСАВЉЕВИЋ БОШКОВИЋ: Користићу време посланичке групе.

Речено је да су субвенције смањене у претходним годинама, али бих подсетила народне посланике како је дошло до измене у исплати субвенција, односно подстицаја у пољопривреди и руралном развоју.

Године 2014. на исплате 100 евра по ха ми смо потрошили 20 милијарди динара, а 2015. године приближно 20 милијарди. Да би грађанима и посланицима било јасније, то је 60% укупног аграрног буџета. Једном озбиљном анализом ефеката мера које се примењују за спровођење аграрне политике закључили смо да се велики део аграрног буџета одлива, односно да иде у потрошњу.

Схватили смо да је потребно да се више средстава преусмери и иде у инвестиције. Зашто? Због тога што, рецимо, они који имају 100 ха добију

по 100 евра, то је 10.000 евра. Тиме занемарујемо чињеницу да је у Србији највећи број, 77%, пољопривредних газдинстава са поседом два или три ха, највећи број је малих пољопривредних газдинстава. Они по основу ове мере добију за два ха 200 евра. Шта могу да ураде са том субвенцијом? Наравно, ништа. Да бисмо прерасподели средства, да бисмо дали подстицај да се средства користе за инвестиције, за набавку опреме, за набавку трактора, механизације итд., закључили смо да је много боље да у ову сврху средства преусмеримо.

Као што је рекао један претходни посланик, тачно је, ми смо исплатили све захтеве пољопривредника и по основу ових 100 евра по хектару, а касније 100 евра за 20 ха. Дакле, Влада Републике Србије је нашла додатна средства, али остаје чињеница да смо у протеклим годинама јако пуно средстава изгубили, а могли смо да имамо много више засађених воћњака, много више опреме, много више инвестиција у преради.

Када један наш пољопривредник засади, рецимо, један хектар воћњака, он добије по основу те инвестиције повраћај средстава за 40%, у маргиналним подручјима 55-60%. Да ли је боље да имамо хектаре или да им дамо да потроше 200 или 300 евра на путу, фигуративно, од банке до куће? Дакле, циљ Владе РС је био, а по предлогу овог закона видим да наставља да буде исти, да се уложи у наводњавање, да се уложи у опрему, да се уложи у воћњаке, у сточарску производњу.

Дакле, ово су измене које су доношене не зато што је неко тако желео или хтео, већ су то измене којима су претходиле озбиљне анализе ефеката искоришћених средстава у претходном периоду и озбиљни циљеви за наредни период, за године које су пред нама. Сви ћемо се сложити да нам требају нови хектари засађеног воћа, инвестиције, да сачувамо мале пољопривреднике, јер они су, као што сам рекла у претходном дану, када је била расправа у начелу, били и остали симбол традиције српске пољопривреде. Дакле, на том малом породичном пољопривредном газдинству ми ћемо и убудуће градити стратегију, односно спроводити већ усвојену Стратегију пољопривреде и руралног развоја. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Владимир Ђукановић.

ВЛАДИМИР ЂУКАНОВИЋ: Нисам желео да се јавим, али просто сам морао, пошто се овде спомињу паори из Панчева а причамо о субвенцијама. Игром случаја тазбина ми је оданде, таст ми је паор из Панчева.

(Зоран Красић: Какве то има везе са амандманом?)

Има везе са амандманом јер причамо о субвенцијама, зар не?

Узгред, у ваше време паори из Панчева нису могли да дођу до грумена земље, а не до неке парцеле. Субвенције какве сте давали су

користили тајкуни и то је суштина целе приче шта сте ви радили. Давали сте субвенције од којих држава никакве користи није имала, а ни тај сељак.

(Мариника Тепић: Не причамо о субвенцијама.)

Субвенције које сте давали су углавном узимали тајкуни. Како? Тако што су могли да закупе колико хоћете земље и пријаве наводно како ће да засаде и ви им дате субвенције. А онда не засаде, него то земљиште дају у подзакуп и зараде дупло, а сељак не добије ништа. Тако сте то радили.

Пошто овде кажете да постоје неки партијски паори, заиста бих вас замолио да нам објасните који су то ваши паори а који су то туђи паори, пошто сте очигледно имали ваша паорска удружења, пошто смо могли да видимо како је Покрајинска влада тачно одређеним удружењима давала новац да би они могли да прерасподеле себи.

Суштина субвенција, пошто овде видим да имамо политичаре који би волели да имамо Совјетски Савез са пуним извозима, а то је нешто што је немогуће, није у томе да неко живи од субвенције, него да од те субвенције оплоди, односно нешто заради а да има и држава користи.

Вашим давањем субвенција ми смо потпуно упропастили паоре на такав начин. Суштина је управо у томе да ми данас имамо и веће приносе и већи извоз и много бољу пољопривреду. Према томе, политика ове владе је таква да хоћемо да дамо субвенцију, али да може и да сељак заради а да држава има користи, за разлику од ваших субвенција, где су искључиво тајкуни имали користи. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народни посланик Мирослав Алексић.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем.

Ја заиста, уз потпуно уважавање пољопривредника из Војводине, не разумем оволику потребу да говоримо само о томе шта је радио Покрајински секретаријат, притом говорећи о томе да ли је било довољно, мало или више. У сваком случају, много је више од онога што су добијали пољопривредници из централне Србије током свих ових година.

Аграрни буџет се, драги пријатељи, не пуни само са територије Војводине, него целе Србије. Годинама уназад ви заборављате на те мале пољопривреднике из централне Србије, који имају нешто преко два хектара обрадивог земљишта по пољопривредном домаћинству. Мере се, нажалост, нису на њих усмеравале.

Сада овде слушам и бившу министарку, која каже да ћемо политику засновати на малим пољопривредним домаћинствима. Ја кажем – да, тако и треба, али зашто то нисте урадили? Зато што нема стратегије, зато што нема визије и зато што досада то није била пракса. Очекујем од господина

Недимовића да ће то препознати, јер то ће бити права стратегија развоја пољопривреде, када будемо обухватили све оне који се баве пољопривредом.

У централној Србији, драги пријатељи, пољопривредници имају тракторе који су стари преко 30 година. Ретко ко има могућности да купи полован, који је стар пет-шест или десет година. Немају средстава да покрену производњу, немају средстава да преживе, зато што не могу да дођу до тих мера или су те мере неприменљиве за њих. Неприменљиве су зато што мера директних давања по хектару не може да задовољи њихове потребе. Њима треба средстава за инвестиције да би могли да инвестирају у нову производњу, нове технологије, нову опрему и да на тај начин преживе и на тај начин помогну укупном економском развоју Републике Србије.

Према томе, молим вас да у том смеру разговарамо, а не да сад ту тражимо кривце. Па сви су кривци. Ево, немојте да гледамо задњих пет година, хајде да гледамо задњих 15 година, од 2000. године. Ништа није било боље, али није ни сад у ових пет година. Ви сада говорите – неко други је био крив пре 2012. године. Нека је, био је крив, али хајде да видимо шта сте ви урадили. Па ви сте ваљда добили поверење грађана зато што сте бољи и ви треба да промените то што су други лоше радили. А шта сте урадили? Смањили буџет.

Не можемо развијати пољопривреду са буџетом који је 2,5% или 3% буџета Републике Србије. Мора буџет бити минимум 5%. Тек смо ове године дошли негде до границе 4%. Минимум 5%, 6%, 7% и, кад се то буде дешавало, онда можемо говорити и о подстицајима и о развоју пољопривреде и програмима и о мерама и да направимо обухват свих и да коначно искористимо те потенцијале које имамо као пољопривредна земља. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народни посланик Бошко Обрадовић.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Поштована председавајућа, поштоване колеге народни посланици, поштовани гледаоци који пратите ову расправу, мислим да смо из досадашњег дела расправе по овом амандману могли да закључимо једну ствар, да је подједнако катастрофалан однос према пољопривреди и селу био и у време владавине ДОС-а када га је предводила ДС, као и у време ДОС-а када предводи СНС. Дакле, исти су принципи.

Кључни принцип бављења пољопривредом је остао исти. Значи, укидање царина на увоз стране робе која преплављује наше тржиште и убија конкуренцију домаћег произвођача, смањивање субвенција, недовољна брига за село и пољопривреду и, што је посебно карактеристично, уништавање свега што је домаће, попут пољопривредно-

индустријских комбината, индустрије пољопривредне механизације, задругарства, производње здраве органске хране, борбе против генетски модификоване хране, семена и свега онога што би требало ваљда да буду кључне тачке неке озбиљне пољопривредне политике.

Дакле, овде се поставља питање заиста само то ко је био гори, да ли пољопривредна политика у време ДС-а или пољопривредна политика у време СНС-а. Али ви напредњаци сте заиста ту морали да ћутите, јер сте смањили субвенције пољопривредницима са 12 на четири хиљаде динара. Буџет за пољопривреду вам је константно испод 5%, што су обавезни подстицаји за пољопривреду. Шта још треба да урадите на штету српске пољопривреде да бисте се зауставили и схватили да не радите добро?

Овде сте добили један веома конкретан амандман, да смањите макар административне рокове када нешто исплаћујете или дајете пољопривредницима. Чак и ту не можете да будете ажурни и бржи, са мање бирократије, мање папирологије, да и то мало средстава што добијају пољопривредници добију лакше и брже. Не видим шта је спорно у овом амандману колега из опозиције који сугеришу и желе да се убрза макар та бирократска процедура, да се дође до то мало средстава што се уопште издваја у буџету за пољопривреду.

Дакле, овде не постоји концепт домаћег економског интереса у пољопривреди, јер да постоји, у први план би биле стављене наше задруге, наши пољопривредно индустријски комбинати, наша индустрија пољопривредне механизације...

ПРЕДСЕДНИК: Молим све посланике да говоре о амандману. Морамо стварно да се вратимо сви на амандман на члан 6. посланичке групе Лиге социјалдемократа Војводине, која је стварно децидирано тражила неке ствари. Видим да ни посланик Алексић није разумео да се ту ради о покрајински органима надлежним за послове пољопривреде, а ви сте још мање разумели. Молим вас, ми смо завршили начелну расправу и морамо да говоримо о амандманима.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Трошите моје време, председавајућа.

ПРЕДСЕДНИК: Трошите ви, јер нећете о амандману, не трошим ја.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Ја сам једини говорио о амандману од претходних пет говорника.

ПРЕДСЕДНИК: Па сте одлучили и ви да не говорите? Не може.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Једино сте мене, који сам говорио о амандману, опоменули, а оне који нису уопште говорили о амандману нисте опоменули.

ПРЕДСЕДНИК: Посебно вас желим да едукујем, јер видим код вас неку политичку будућност па да говорите о амандману бар једном.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Па немојте преко мог времена, јер ми тече време све време.

ПРЕДСЕДНИК: Без обзира, могу и да вас прекинем ако не говорите о амандману.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Можете, али морате пре тога пет претходних говорника такође да опоменете. Где сте баш мене нашли?

ПРЕДСЕДНИК: Не бих се расправљала, члан 27. ми каже да морам да водим седницу.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Али баш на мени вежбате вођење седнице.

ПРЕДСЕДНИК: Не, не вежбам, него водим седницу.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Да ли могу да наставим?

ПРЕДСЕДНИК: О амандману да, друго не.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Добро.

Дакле, више је него јасно да када опозиција добије реч нема право да говори, а када власт добије реч може да говори о чему год хоће. Ти двоструки стандарди заиста су крајње лицемерни.

ПРЕДСЕДНИК: Молила бих да говорите о амандману, а ако не знате да говорите о амандману, имаћемо и других седница па ви уопштено о политичкој ситуацији у Европи. Не може тако.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Веома сам прецизно рекао да подржавам амандман колега из опозиције да се скрати бирократска и административна процедура, да то мало средстава што дајете пољопривредницима дате брже и лакше.

Дакле, СНС не само да је смањила субвенције пољопривредницима, него и то мало пара што дајете, дајете тако да људи то добију после годину или годину и по дана. То није тема амандмана? Добро, одлично. Значи, ви објасните грађанима Србије због чега сте смањили субвенције са 12 на четири хиљаде динара и зашто и то мало субвенција што дајете, дајете по таквој бирократској и административној процедури да не могу људи да их добију за годину, годину и по дана. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Снежана Богосављевић Бошковић.

СНЕЖАНА БОГОСАВЉЕВИЋ БОШКОВИЋ: Поштовани народни посланици, још једном, зарад вас и зарад јавности, да појасним. Ми смо као Влада Републике Србије од 2014. исплатили све дугове према пољопривредницима, а који су настали пре ступања на власт Владе 2014. године.

Дакле, 2014. године ребалансом буџета пет милијарди је опредељено за исплату подстицаја пољопривредницима по основу насталих дугова из претходног периода. Године 2015, захваљујући разумевању Владе и Министарства финансија, обезбеђено је такође додатних средстава у

износу од 10,2 милијарде динара и на тај начин ми смо сва дуговања према пољопривредницима исплатили. Када бисмо желели да израчунамо колико је то у односу на укупан буџет, било би више од 5%, и то добро зна професор са којим сам о томе говорила и када смо рачунали колико је то процената. Дакле, све смо исплатили.

Што се тиче концепта који се примењује од 2015. године и сумње да ли је он добар, тај концепт је резултат анализа ефеката и показао се као добар. Јер да није био добар, ми не бисмо имали овакав извоз, суфицит не бисмо имали 2015. године, а рекла сам да је суфицит 2015. у извозу пољопривредних и прехранбених производа преко 1.260.000.000 евра.

Дакле, повећали смо извоз пољопривредних и прехранбених производа на сва тржишта, и на тржиште Руске Федерације и на тржиште ЕУ, да не понављам податке које сам говорила у начелној расправи. И због тога уопште не прихватам одређење да ми радимо без концепта, да ми не знамо. У крајњој линији, помињала сам и стратегију пољопривреде руралног развоја, да је њу припремало две стотине експерата и научних радника, најеминентнијих. Па ми се ње придржавамо. Ми који смо у пољопривреди знамо, резултати не могу да буду преко ноћи, потребно је време.

Позитиван тренд је у свим показатељима. Наша несрећа јесте била прошле године што је цена пољопривредних производа на светском тржишту, према подацима ФАО, била за око 20% нижа. Због тога смо имали много већу производњу, много већи извоз него што је то било реално приказано кроз приход и то је оно што је један посланик поставио као дилему шта је то – имате већу производњу а мањи је приход? Па зато што су тако пољопривредни и прехранбени производи прошле године били јефтинији просечно за 20%.

Према томе, ситуација је у пољопривреди је далеко од идеалне, али ствари се мењају, иду позитивним током. Сви, опет, који се разумеју или се баве пољопривредом или су стручњаци пољопривредни знају да ће се ефекти видети кроз неку годину.

Ово што смо говорили око инвестиција, све је то уграђено у уредбу, све је то уграђено у правилнике. Дакле, средства ће бити инвестирана, односно ићи ће у нове заседе, ићи ће у наводњавање, ићи ће у опрему, ићи ће у прерађивачке капацитете – да би и мали пољопривредници у централној Србији, на југу, на истоку имали разлога да се радују, односно да имају корист од подстицаја за пољопривреду и рурални развој. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народни посланик Миладин Шеварлић.

МИЛАДИН ШЕВАРЛИЋ: Захваљујем, поштована председнице. Користим време посланичке групе.

Дајте да рашчистимо неколико ствари. Прво, у претходној дискусији, да не именујем због реплике, споменута је у пејоративном значењу скраћеница ИМТ, да ли ту има тебе или мене итд. Молим вас, због свих оних, не само из ове сале Скупштине, који су радили у ИМТ-у, него због десетине хиљада радника који су радили у ИМТ-у, не користе ту скраћеницу, јер то је, захваљујући прошлој власти и овој власти, уништен један од основних сегмената предфармерског сектора агропривреде.

И ми сад хоћемо да дајемо субвенције. Кад смо уништили „Змај“ – а Хрвати су, чим смо уништили „Змај“, направили на ледини поред Жупање нову фабрику комбајна и сад извозе комбајне нама и другима – уништили смо Раковицу, уништили смо ИМТ и сад ми треба да дајемо субвенције фабрикама механизације у Западној Европи да бисмо од њих куповали механизацију. Мислим да је другачији редослед ствари требало да буде.

Даље, ситуација је више него трагична за највећи број пољопривредних газдинстава. Дакле, није тачно, колегинице Бошковић, да су добијали паре да иду, да потроше на путу од банке до куће, јер сад немају паре ни за дизел-гориво да обраде своје њиве. Немају ни регрес за дизел-гориво, а камоли да иду до банке да троше.

Ако ви сматрате да четири хиљаде динара по хектару за ситно породично пољопривредно газдинство од два, три, па чак и оно од пет хектара, колика је просечна величина у Србији, задовољавајућа, онда се грдно варате, јер држава даје пољопривредницима мање него што они дају држави на име акциза и ПДВ-а за дизел-гориво по хектару и 200 килограма минералног ђубрива по хектару. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Шта кажете, Снежана, још по амандману? Није вам реплицирао, рекао је бивша власт овамо-онамо...

СНЕЖАНА БОГОСАВЉЕВИЋ БОШКОВИЋ: Именом ме је споменуо професор.

ПРЕДСЕДНИК: Добро, именом. Изволите, добили сте реч.

СНЕЖАНА БОГОСАВЉЕВИЋ БОШКОВИЋ: Тачно је да сам ја рекла да је то две стотине евра за наше мале пољопривреднике мало јер они то потроше на путу од банке до куће. То сам рекла, да они разумеју шта значи. Нисам рекла да је то њима заиста мало. Али у односу на оно што су добијали у претходном периоду то је безначајно, јер они заиста никаквог ефекта од спровођења претходне стратегије нису имали. Зашто? Јер мала газдинства у претходним стратегијама нису ни третирана као

пољопривредна газдинства. Она су била социјална категорија, и то се показало на терену као резултат.

Дакле, они добију 200 евра, али зато ови велики узму највећи део аграрног буџета. Понављам, двадесет милијарди смо давали за та директна плаћања. Они добију двеста, а ови са сто хектара добију десет хиљада евра. Па овим малима треба дати много више, да подигну нови засад, да набаве противградну опрему, противградне мреже. Знате ли колико је њих који сваког пролећа остану без приноса, остану без прихода, зато што је био град? Значи, боље им је дати за наводњавање, за противградну заштиту, за ископавање бунара, за засаде и за све друго.

То што ви причате о великим фабрикама, индустријама, механизацији, то нема везе са подстицајима које смо ми давали као Министарство пољопривреде. То је опрема управо намењена малим и средњим пољопривредницима.

(Миладин Шеварлић: Молим вас, реплика.)

ПРЕДСЕДНИК: Нисам ни њој дала реплику. По амандману. Зато што стварно нема основа. Ви једни другима одговарате, дискутујете о чему год хоћете. Значи, можете по амандману као и претходна говорница.

(Миладин Шеварлић: Рекла ми је да немам појма.)

И ви сте њој рекли да нема појма. Па да, кад сте ви у питању, онда је лепо речено. Нема нагађања са мном, можда с другим председавајућим.

Реплике нема. Хоћете о амандману или не? Да ли желите по амандману?

(Миладин Шеварлић: Повреда Пословника.)

Не, не, узећу вам две минуте, ако уопште имате још две минуте.

Да ли желите по амандману да дискутујете? Молим вас, једну по једну ствар. Морам стварно полако да водим седницу.

(Миладин Шеварлић: Повређено је достојанство скупштине.)

Ви повређујете достојанство тиме што ми не дате....

Изричем вам опомену, посланиче Шеварлићу, зато што нећете да се придржавате правила из Пословника. Не дозвољавате ми да водим седницу.

(Миладин Шеварлић: Ја вас молим да ми дате реч.)

Сачекајте да завршим једну радњу да бих започела другу.

Не знам зашто само посланичка група Двери има потребу да насиљем нешто издејствује. Значи, овде не може насиљем ништа. Седите, пустите ме да водим седницу, даћу вам реч. Овако не може.

(Бошко Обрадовић: Што не дате реч?)

Што не дамо реч? Не дамо реч. Ето зато што смо председавајући и хоћу да водим седницу.

Моје питање посланику Шеварлићу је било, и понављам га, да ли желите да дискутујете по амандману.

Желите да дискутујете по амандману?

(Бошко Обрадовић: Жели по повреди Пословника.)

Немојте, молим вас.

Молим посланика Бошка Обрадовића да не додајује.

Питала сам вас да ли желите да дискутујете по амандману. Да ли желите?

(Миладин Шеварлић: Да.)

Добро, даћу вам реч. Да ли желите пре тога повреду Пословника?

(Миладин Шеварлић: Да.)

Изволите.

МИЛАДИН ШЕВАРЛИЋ: Захваљујем, поштована председнице и хвала што сте ми изrekli опомену, мада мислим да је потпуно неоснована.; то препуштам вама на савест. Никога нисам увредио никада нити ћу икада увредити у Скупштини било кога. Поготово нисам ништа ружно рекао било коме. Хвала вам.

Што се тиче повреде Пословника, члан 107, повређено је достојанство Скупштине и речено је да ја појма немам. Дакле, молим вас, рекао сам лепо да сада пољопривредници добијају за биљну производњу четири хиљаде динара по хектару.

ПРЕДСЕДНИК: Сада сте сами себи дали реплику, ја вам нисам дала.

МИЛАДИН ШЕВАРЛИЋ: Ја објашњавам у чему је повреда.

ПРЕДСЕДНИК: Не, ви реплицирате и говорите – рекла је ово, а ја сам рекао ово. То није повреда Пословника. Хвала лепо. Значи, члан 107. није могуће да је повређен.

Што се тиче изрицања опомене, ево учинићу, повући ћу опомену. Делимично сте у праву, пребрзо сам то изрела. Хвала вам.

(Миладин Шеварлић: Да ли могу да наставим?)

Не, реч има Мариника Тепић.

Изволите.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Захваљујем, председнице.

Имам потребу вас да питам да ми се дефинише по ком основу су неки претходници добијали реч. Неке сте опомињали да не говоре о амандману, неки су говорили о потпуно другом закону, који уопште и није у овом тренутку у расправи, врло мало је њих говорило о амандману ЛСВ-а, односно нашем амандману о којем се сада расправља.

И нарочито ме занима, ја сам испод имена колегинице Снежане Бошковић Богосављевић видела да пише СПС и схватила да она треба да

говори у својству народне посланице Посланичке групе СПС. Нити је говорила о мом амандману, а притом је све време говорила у првом лицу множине – шта смо ми урадили, па шта смо урадили. Ја апсолутно знам да њена посланичка група није урадила то што је она причала да је урадила и молим да се води рачуна у односу на потпис и у односу на својство у којем се овде говори; како су људи потписани да се тако и понашају. И молим да се говори о овом амандману.

Иначе, потрудићу се само у једној реченици да одговорим на низ инпута који су и нама овде упућивани, да можете безбројним реченицама и цифрама и подацима да покушавате да мађијате наше војвођанске и све друге паоре. Они су потпуно сигурни у свом уверењу да и овај закон служи само томе да се додатно прошири и потврди и докраја исконтролише она мрежа како пољопривредних удружења тако и појединачних пољопривредних произвођача, односно сутра регистрованих као правна лица, ко то буде у стању да уради, да би владајућа већина имала апсолутну контролу и над средствима која ће се повлачити из ИПАРД фонда. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Добро. Што се тиче вашег питања, Снежана Богосављевић Бошковић је искључиво говорила у својству овлашћеног у својој групи и одузимано јој је време.

Значи, свима који су говорили, једна је можда била реплика, одузимала сам време. Другачије не могу да се изборим да посланици говоре искључиво о амандманима. То се у овом сазиву делимично изгубило.

Снежана Богосављевић Бошковић, нећу вам дати реч, не можете да реплицирате. Питање је било упућено мени.

Да ли ви, посланиче Шеварлићу, желите да наставите дискусију? (Да.) Изволите.

МИЛАДИН ШЕВАРЛИЋ: Захваљујем, председнице.

Обавештавам Скупштину да ћу због тога што сте ми повукли опомену коју сте ми неосновано, по мени, изrekli, припадајући део средстава поклонити породици Ковачевић из Краљева која има десеторо деце. Хвала.

(Председник: Хвала вама. Да, вама је повучена опомена.)

Повучена је опомена, али без обзира на то, ја ћу тај припадајући део средстава... Да не мислите да сам овде тражио повлачење опомене из финансијских разлога.

Дакле, амандман на члан 6. став 5. Министар пољопривреде је образложио Предлог закона о изменама и допунама Закона о пољопривреди и руралном развоју. Потпуно разумем зашто се оне врше, ради уградње елемената за коришћење средстава ИПАРД-а и стварање основа за акредитацију, мада је то могло да буде урађено и 2014. године, како сам чуо

из излагања претходне министарке на прекјучерашњем заседању, јер је већ тада створен основ да се усвоје ове измене.

Желим нешто друго да кажем. Министар пољопривреде је рекао да ће у априлу тражити да дође комисија која ће извршити евалуацију и акредитацију Управе за аграрна плаћања, да очекује да ће та комисија дати своју сагласност на јесен. Ако се примене одредбе овог члана како је предложило Министарство, ми у 2017. години нећемо бити у стању да повучемо ниједан цент тих средстава, јер ако треба девет месеци, од девет месеци па надаље, тако пише у члану – од девет месеци ће се решити, а не до девет месеци – ми ниједан захтев нећемо решити.

Даље ме интересује, пошто је министар пољопривреде рекао на прошлој седници да има већ 21 пројекат спреман за коришћење тих средстава, како је могуће да постоје спремни пројекти, а да није расписан конкурс и не знају се услови за то. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 6. амандман у истоветном тексту поднели су Зоран Живковић и Радослав Милојичић и заједно народни посланици Горан Јешић, Гордана Чомић, Горан Тирић, Александра Јерков, Балша Божовић, Маја Виденовић, Наташа Вучковић, Томислав Жигманов, Весна Марјановић, Душан Петровић и Верољуб Стевановић.

Реч има народни посланик Гордана Чомић.

ГОРДАНА ЧОМИЋ: Захваљујем.

Наш амандман односи се на рокове подносилаца захтева за средства и рокове које они којима се захтев подноси имају као обавезу да се на захтев одговори.

Министар је неколико пута већ напоменуо да је наша намера да ти рокови буду краћи у суштини увршћена у закон због тога што су у законима максимални рокови, а нико не спречава никога да преда захтев у два дана и да се, карикирам мало, одговори у року од седам дана.

То је тачно образложење, само што то неће да се деси. Дакле, наши амандмани иду из искуства, из научених грешака, и мислим да би било добро да, уколико нема воље да се прихвати амандман о скраћеним роковима, ја то разумем, али да се пропишу потпуно јасне процедуре у подзаконским актима које је Министарство обавезно да уради. И да их, као што ви кажете нама да могу они то да ураде и за два месеца као и за девет месеци, онда обавезете подзаконским актом да тако и буде.

Зашто образложење не стоји? Каже – даје се времена подносиоцу захтева да припреми закон, да има времена и све остало. Ако ја подносим захтев јер ми треба новац који је под повољним условима кроз линију ИПАРД-а, зашто бих губила време?

Зашто тај пример спомињем? Личиће на дигресију, а у суштини је илустрација овог амандмана. Наша скупштина је донела закон о томе да локалне самоуправе пријаве шта је њихова својина, када смо доносили Закон о јавној својини. Значи, има ли једноставније ствари, нема везе да ли сте у Митровици, у Новом Саду, у Куршумлији и остало него да само пријавиш – ово је моје? И није се десило ништа – годину дана, па годину и по, па две, па смо продужавали рокове. Дакле, чак и кад имате директан интерес да пријавите своју својину по закону који је Скупштина донела, не дешава се.

Ја бих волела, и не сумњам, не у намере, ја не верујем у етику намера, али не сумњам да имате план да се и подносиоци захтева и они које ће до априла Министарство стручно да организује да одговоре на захтеве за новац, мотивишу да је време необновљив ресурс; једино време и живи људи, све остало се може надокнадити. Због тога смо поднели амандман.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Зоран Живковић, као предлагач, па онда министар.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Хвала лепо. И пет минута ћу да користим.

Амандман је потпуно смислен и мислим да нема никакве сумње у добре намере, као што ја немам сумње у добре намере предлагача за ова три закона.

Министре, управо вас хвалим, тако да би било добро да чујете. Значи, хвалим вас, па би било добро да чујете.

Имам закључак да су добре намере у сва три предлога закона који су данас на дневном реду – није то никакав сет, то је група закона; сет је нешто друго – и мислим да је у истој атмосфери и амандман који су поднеле колеге из ДС-а и ја, а то је да притегнемо процедуру, да буду скраћени рокови. Мислим да је свима јасно да три месеца никако не могу да буду мали рок. За три месеца можете да направите свашта, понекад и нешто добро, и било би добро да се тако велики периоди времена користе за добре ствари.

Ако дате и подносиоцу захтева и администрацији рок од три месеца и у том времену не могу, било сам предлагач, било тај подносилац захтева, било администрација, да дођу до решења, онда ми имамо велики проблем. Ово је 21. век, овде нема потребе да неко копа по знању, по архивама, по библиотекама неколико недеља као што је можда било пре 50 година, овде постоје информације које су доступне на клик и, ако се добро уради процедура, ако се добро поставе обрасци, ако се добро направи процедура одлучивања по захтеву, мислим да рок може да буде и 15 дана.

Зато је добро, не само у овој области, у свим областима где администрација треба да учини нешто грађанину, да ти рокови буду што

краћи. Секундарни ефекат тога је да и грађани који нешто траже од државних органа буду сконцентрисанији, фокусиранији на оно што је њихов захтев. Лоша је пракса да се преда неки захтев па се онда чека месецима, па допуна, па измена, па већ се промени закон, промени се власт, имамо изборе на годину дана, тако да је питање да ли ће бити Влада у следећем саставу не само по присуству министара него и по организацији Владе иста.

Према томе, време је да се окренемо краћим роковима и зато је наш предлог овај који јесте. И било би јако добро да министар учини тај искорак и да са добром намером са којом нам је дао ова три предлога закона учини и то да прихвати одговорност и на себе и, наравно, на администрацију у свом Министарству, уз највећу помоћ свих који мисле добро овој држави да се то и спроведе.

Наравно, биће првих шест месеци можда мало проблема, нешто ће бити мало дуже од три месеца, али видећете, верујте, по искуству које имам из неких других државних послова, после девет месеци, годину дана, ви већ добијате нову атмосферу, где се људи у администрацији плаше да закасне, оправдано, а да они који су предлагачи, који захтевају, који се обраћају много озбиљнији кад и они имају краће рокове.

Генерално, нити измена овог члана по амандману који смо ми пренели неће поправити опште стање. Наравно, амандман је добар, али опште стање у пољопривреди је лоше. О томе сведочи и данашња расправа.

Поново смо упали у све могуће замке демагогије, па је то поново била прича о економском патриотизму, па је поново била прича о томе да су наши трактори...

ПРЕДСЕДНИК: Слажем се скроз, хајдемо на амандман.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: ... Најбољи на свету.

ПРЕДСЕДНИК: Нема везе, лош, добар, потпуно зао.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Што се плашите?

ПРЕДСЕДНИК: Не, не плашим се ја, мени је свеједно. Само да пробамо о амандману.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Говорим управо о амандману. Мало пре сам вас питао који је амандман на дневном реду, пошто из онога што је говорено нисам знао о чему се ради.

ПРЕДСЕДНИК: Слажем се.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Овде се ради о амандману на члан 8. Према томе...

ПРЕДСЕДНИК: На члан 6.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Шест, пардон. Према томе, усвајањем тог амандмана... Говорим вам о атмосфери. Ако имате скраћене рокове, онда,

председнице, неће бити ни у Парламенту дискусија које ће се бавити разним демагогијама – чији су трактори бољи, шта је некада било, да ли је било боље под Титом, најбоље је било у 90-има, па је најбоље било у 2003, па је најбоље било у 2007... Таква лицитирања не доносе нам ништа.

Субвенције из европских извора са субвенцијама из домаћих извора морају ефикасније бити обрађиване. Ја сам и у Предлогу закона о буџету пет милијарди из неког другог извора, из бацања пара за пропале фирме, својим предлогом амандмана дао предлог да то иде за субвенције за пољопривреду. Жао ми је што то није прихваћено.

Конечно, на крају имамо једну велику дилему и исто мислим да овај амандман који скраћује рок за одговоре може да утиче и на решење те дилеме, а то је питање да ли пољопривреда треба да буде заснована на малим поседима или на великим поседима.

То није ни реторско питање, то је бесмислено питање. Нигде ни у чему не побеђује мало. У економији, а пољопривреда је део економије и не само економије једне државе, она има своје комплексно место, везано и за демографију и за социјалну политику, али никада у бизнису не може да победи неко ко је мали.

Према томе, поред свега овога, начин да држава стимулише, па чак и натера мале произвођаче да улазе у, некад се звало задруге, нек се сада зове кооперативе или задруге понове, свеједно, где ће имати своје стручне сараднике који ће у њихово име и за њихов рачун да пишу ове предлоге и да јуре администрацију да одговори буду што пре. То је на корист и администрације, јер што пре почне нека производња, онда ће пре да дође и до тога да се плати порез на тај производ, када дође до коначног потрошача, а тиме се, наравно, новац враћа у буџет Србије.

Према томе, министре, добра је прилика да покажете да на добре предлоге амандмана имате добар одговор.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Министар Недимовић.

БРАНИСЛАВ НЕДИМОВИЋ: Поштована председавајућа, поштовани народни посланици, апсолутно разумем вашу жељу да убрзате процедуре које се тичу ИПАРД средстава и мени је то потпуно јасно.

Оно што у овом тренутку могу да вам кажем јесте да је и наша интенција да те процедуре максимално убрзамо и кроз ИПАРД програм, кроз позиве који ће бити, јасно ће бити дефинисани термини. Дакле, на нижем нивоу аката биће дефинисане посебне процедуре. Овде има много различитих процедура, за много различитих врста субвенција. Није исто што ће моћи да се оствари за субвенције кроз трактор, где врло лако можемо, у року од три, четири, пет дана одобрити било каква средства или

неку другу врсту складишних капацитета, где су неопходне све дозволе – потребне су не само грађевинске, него касније и употребна дозвола – да би се уопште могле контроле на лицу места извршити. То је интенција, да се максимално исконтролише читава процедура.

Оно што желим исто тако да кажем, обједињена процедура је производ, резултат ове владе. Обједињена процедура у области издавања грађевинских дозвола и обједињена процедура кроз измене Закона о водама који се налази, нама је интенција да што брже и да терет прикупљања документације буде на јавним институцијама, на било ком органу, да локалне самоуправе, покрајинске администрације или државе Србије, да што пре може да се изађе у сусрет ономе ко жели нешто да гради.

Још једну ствар желим да кажем, овај део амандмана који се односи на уврштавање лица која могу да врше контролу на лицу места а пољопривредне су струке, то је било садржано у амандману, она су већ обухваћена техничко-технолошким наукама у складу са подзаконским актима који се регулишу у научној области. Значи, пољопривредна струка је инкорпорирана и биће лица која су пољопривредне струке, а исто тако ћемо лица ветеринарске струке укључити у читаву ову процедуру.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

На члан 6. Амандман је поднео Одбор за пољопривреду, шумарство и водопривреду.

Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом.

Питам министра – да ли прихватате амандман?

БРАНИСЛАВ НЕДИМОВИЋ: Прихватамо.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала. Амандман је прихваћен.

Маријан Ристичевић, изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Као председник Одбора у име Одбора желим да захвалим Влади што је прихватила овај амандман.

Ради се о контроли ИПАРД-а, да у томе могу да учествују и они који су стекли високо образовање из области ветеринарске струке и то је био захтев који се појавио овде на скупштини.

С обзиром на то да ова владајућа већина има разумевање за све што се појави у току, постојао је начин на који то можемо да извршимо и ми смо то јутрос урадили на Одбору.

Захваљујем Влади што је овај амандман прихватила.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Поштовани народни посланици, сагласно члану 27. и члана 87. ставови 2. и 3. Пословника, обавештавам вас да ће Народна скупштина

данас радити и после 18 часова, због потребе да расправимо предложене законе и усвојимо их.

На члан 6. амандман је поднео посланик Миладин Шеварлић.

Изволите.

МИЛАДИН ШЕВАРЛИЋ: Захваљујем.

Придружујем се свим посланицима који су поднели амандман на члан 6. у вези с овим роковима, јер сматрам да је рок од шест месеци, чак нема ни до шест месеци, за повраћај средстава на већ поднету комплетну документацију о утрошеним средствима из ИПАРД програма исувише дугачак и мислим да он треба да буде скраћен на 60 дана, колико су уобичајено рокови за повраћај тих средстава.

Зашто би пољопривредници, будући да ће врло мали број њих учествовати, плаћали камате банкама на кредите шест месеци када немају потребе да то раде? Министарство, односно Управа за аграрна плаћања добија комплетну документацију, са рачунима који су плаћени преко текућег рачуна, односно легитимних финансијских токова.

Такође желим да кажем да се ми не придржавамо Стратегије, јер да се придржавамо Стратегије, ми бисмо имали и национални програм за пољопривреду и национални програм за рурални развој, а још их увек немамо, иако је Стратегија усвојена 2014. године.

Желим да кажем још следећу чињеницу, да нису тачни подаци да је спољнотрговинска размена пољопривредно-прехранбених производа последица промене мера аграрне политике, а највише због тога што ми практично имамо 400.000 у просеку, или више, мртвих него живих, или исељених из Србије. То вам је 400.000 потрошача по три obroка – 1.200.000 obroка дневно пута 30 дана пута 12 месеци то изађе више него што је милијарду и 200 милиона долара суфицит из спољнотрговинске размене. Дакле, да имамо становника колико смо имали пре десет година, онда би они појели тај суфицит и не бисмо имали суфицит. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Горан Јешић.

ГОРАН ЈЕШИЋ: Ови амандмани имају за циљ, причали смо на Одбору, да покушају да скрате рокове, односно да направимо јасан, транспарентан рок за време трајања конкурса, који не сме да буде као што је био код претходних министара, пре свега код министра Гламочића трајао је два или три радна дана.

Морају да буду дужи рокови да ви можете да се припремите као неко ко жели да аплицира ка тим средствима, и то аутоматски смањује корупцију, која је била очигледна, и можемо да причамо о томе и надам се да ћемо данас причати о томе, у Министарству пољопривреде.

Знам да сами рокови не зависе искључиво од нас, ни од вас овде ни од нас у Парламенту, зависи од уговора који ћемо склопити са ЕУ. Наиме, они дефинишу те рокове, али морамо да направимо што дужи рок за конкурсе а што краћи за реализацију. Од тренутка када изађемо у мониторинг и утврдимо да су испуњени услови да тај рок не буде дужи од 60 дана за повраћај новца.

Што се тиче Стратегије, уважени професоре, мислим, и можда ово може да буде предлог – Стратегија је усвојена; имамо сви различите ставове, ови који се баве пољопривредом, о тој стратегији, и мислим да би било добро, и због осталих посланика и важности теме, да та стратегија прође верификацију овде у Скупштини.

Чули смо изјаве гомиле посланика да нема стратегије, да се не држимо стратегије итд. Стратегија је врло свежа и мислим да би било добро да се у неком тренутку појави овде у расправи, да се информишу посланици о тој стратегији. Она чак има и врло прецизан акциони план, што је врло неспецифично за стратегију, а то је према пропозицијама ЕУ, где су предвиђена и буџетска давања и позиције, те вас молим да у неком тренутку, када прођу ови сетови закона, изађемо овде и разговарамо и о тој стратегији, да се упознају сви посланици са тиме. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народни посланик Бошко Обрадовић.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Проблем кашњења у исплатама рефундација пољопривредницима и уопште субвенција је озбиљан и велики проблем. Иначе је кашњење слика и прилика наше пољопривредне политике. Јер, примера ради, кад ви од 15. априла треба да имате припремљене ракете и противградне стрелце а немате их ни до 15. маја и онда вас убије град, ко је за то одговоран?

Господине министре, рокови. За 15 година владавине ДОС-а, од 5. октобра 2000. до данас, промењено је 15 министара пољопривреде. Ево ви ћете можда бити промењени са новим изборима у априлу 2017. године после осам или девет месеци вашег мандата, а рок је још дужи од тога да ви ишта урадите по овим питањима европских фондова.

Због тога се поставља питање каква је то пољопривредна политика ако смењујете министре пољопривреде на годину дана; какав ту континуитет политике постоји. Причали смо већ, ако већ пет година касните с ЕУ фондовима, ако сте обећавали пет година 175 милиона евра па их нема и сада ће као коначно доћи, а онда опет решења о исплати, решења о одобравању пројеката треба да трају девет месеци, значи проћи ће ваш мандат, доћи ће нови избори, доћи ће нови министар пољопривреде, а ви нећете донети ни једно једино решење. То је проблем.

Зато ови амандмани покушавају да вас убрзају. Да то што обећавате, лажно, пет година тих 175 милиона евра коначно неко види у Србији, јер нико их није видео пет година.

Тај ваш мит о ЕУ, та бајка, та лаж једноставно је разоткривена. Нема ЕУ. Нема ИПАРД фондова. Нема ЕУ фондова. То је празна прича на којој се добијају избори већ годинама уназад а нико није видео ни један једини евро.

Сада ви обећавате да ће то можда бити идуће године, али ће можда бити за девет месеци, док ви донесете решење о одобрењу пројекта или о исплати. То говори о томе да пољопривредници у Србији немају никакву сигурност, да пољопривредници у Србији не могу да очекују никакав план, ред и програм на који могу да се ослоне да би нешто и сами инвестирали, јер нигде им не дајете ништа бесповратно, свуда им тражите да морају нешто да уложе па ћете им евентуално рефундирати једнога дана, док истекне тај ваш рок да се све процедуре заврше.

Овде се поставља питање да ли ви све време лажете грађане Србије са празним причама о европским фондовима. Ако их и не лажете и ако су они коначно на видику, као што је на видику да ћемо коначно ући у ЕУ за 10, 15, 20 година, онда можете ли да убрзате макар решење о исплати или решење о одобрењу пројекта? Не можете да убрзате. Зашто? Зато што ћете бити смењени са места министра већ за осам месеци, пошто је то ритам смене министара пољопривреде у последњих 15 година.

Дакле, шта ви уопште имате као идеју? Шта имате као идеју ви из СНС који се до сада променили колико министара пољопривреде? Јер сте и ви само још један у низу који ће ту бити неколико месеци и отићи.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народни посланик Милорад Мирчић.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Овде се ради о роковима који су не само предмет уговора између европских фондова и Србије него питање самосталности у одлучивању Владе Србије. Овде је логично очекивати од представника Владе да нам дају јасан одговор да ли Влада уопште може да скраћује ове рокове који се односе на исплату, односно на подношење програма. На подношење програма је девет месеци, а на исплату је шест месеци. То је суштина.

Ако Влада може, онда би за исплату логично било прихватити што краћи рок, рок који омогућава ономе ко је уложио не мала средства, јер немојте заборавити, по овоме програму се подразумева да се улажу сопствена средства по програму који контролише ЕУ, односно комисије ЕУ, а то нису мала средства.

Купује се њихова технологија, плаћају се њихове инструкције. Нису то мала средства. И још ако се чека шест месеци, а ми знамо како то иде када је у питању шест месеци, један или два месеца још се дода, тако да ми из СРС само очекујемо да представници Владе, односно министар јасно каже да ли је Влада самостална да може да утиче на скраћење овог рока. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, слушајући најмлађег Титовог одборника, који је сад члан црквеноправославне организације, не улазећи у то, нисам могао да закључим... Он је против европских интеграција, такав је амандман и поднео, професор, али је за европске паре. Па или јеси, или ниси. Никако ми није јасна та посланичка група. Ако сам против европских интеграција, ја сам онда и против европских пара које се добијају због европских интеграција. Требало би сам у себи професор да одлучи.

Што се тиче скраћивања рокова, ми странкама морамо оставити доста времена да испуне све што ИПАРД као финансијски инструмент и програм захтева. То захтева и време. И то је урађено због странака, да могу да испуне све, па и када не испуне, оставићемо им осам дана да допуне ту документацију.

Постоје и они у „земљи сељака на брдовитом Балкану“ који су своја права остваривали онако на брзину, одмах, па у новембру 2007. закупи земљиште а виноград засади у пролеће 2007. године. Па и од новембра направи пролеће, било је и тога. Па мора у марту да има регистровано пољопривредно газдинство а он га региструје у јулу, региструје га у Инђији, на парцелама КО Крајковац, Меровина. Било је и таквих. Било је брзих решења из пројекта СТАР, и те како брзих решења, да стратегију о задругарству напишете, неколико страница, добијете паре; она никад не буде усвојена, али ви добијете 58.000 евра, ваљда зато што сте били најмлађи Титов одборник.

Што се тиче ИМТ-а, баш ти, Драгин и Петровић, мене су избацили из ИМТ-а кад сам довео ИТО (УТО) и кад сам хтео да Кинези са ИМТ-ом праве заједно ИМТ-ове моделе и моделе ИТО трактора. Међутим, оданде сам избачен као кофер, а видим да су они радо, врло радо, професору, најмлађем Титовом одборнику давали и упумпавали паре. Било је 58 плус четири и по, укупно 62.500 евра. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Миладин Шеварлић.

МИЛАДИН ШЕВАРЛИЋ: Реплика. Не знам да ли сам најмлађи Титов одборник, али сам био најмлађи одборник Скупштине града Београда у Просветно-културном већу, заједно са...

ПРЕДСЕДНИК: Није се вама обраћао. Није вама рекао да сте ви најмлађи.

(Миладин Шеварлић: Јесте, поменуо је и мене и професора који је...)

Само моменат. Молим вас.

Посланиче Ристичевићу, молим да се изјасните да ли сте мислили да је најмлађи одборник подносилац амандмана.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Господо, овде има доста старијих професора. Мислио сам на Атлагића, али се препознао сасвим други.

ПРЕДСЕДНИК: Ипак да вам дам реплику, јер схватила сам алузију.

Нисте баш рекли да је професор Атлагић вас избацивао као кофер.

Изволите.

МИЛАДИН ШЕВАРЛИЋ: Захваљујем, председнице.

Дакле, не знам да ли сам најмлађи Титов одборник, чисто сумњам, али сам био најмлађи одборник Просветно-културног већа Скупштине града Београда у периоду од 1968. до 1972. године и седео сам заједно у клупи са покојним глумцем Љубом Тадићем.

Друго, не знам коме смета стратегија, али ја стратегију не усвајам. Ми смо стратегију урадили захваљујући учешћу иностраних консултаната и наших људи из Србије. На конкурс смо учествовали легитимно, легално и тај конкурс је позитивно оцењен од оних који су евалуирали из иностранства, као инострани експерти.

Треће, уопште ми није јасна полемика која износи неистине, више пута до сада, да је Друштво аграрних економиста Србије, то није сада споменуто али на претходним седницама јесте, суфинансирало Двери. Никада Друштво аграрних економиста никога није суфинансирало, осим 10.000 динара које смо дали Удружењу за борбу за проналажење невиних жртава на Косову и Метохији, чији панои овде стоје, после њиховог рушења, да могу да набаве нове паное. Ако је то грех, прихватам тих 10.000 динара да надокнадим из свог цепа. Али то није било у том периоду.

Такође, Друштво аграрних економиста је одржало пет међународних скупова заједно са Институтом за економику пољопривреде, са пољопривредним факултетима три агроекономска центра. Од тога су три скупа била у Скупштини Србије, два скупа у Скупштини Војводине и један скуп у Скупштини града Суботице. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Реплика.

Даме и господа народни посланици, нешто је то много пара за три скупа. Друго, што се стратегије тиче, о томе министар зна, тиме се бави комисија, не можеш их ухватити ни за главу ни за реп. Углавном, стратегија није усвојена а исплаћена је, што доводи до сумње да ли је била довољно квалитетна.

Ја нисам помињао овде назив ниједне организације. Рекао сам да постоји црквеноправославна организација и да постоји најмлађи Титов одборник – ко се препознао, препознао – али ниједно име, ниједну именицу нисам употребио тог типа.

Не могу да разумем ни ово да неко буде против увоза генетички модификованих организама, да неко буде против ССП-а, да неко буде против европских интеграција, али хоће паре из европских интеграција, хоће паре из СТАР пројекта, то му онда није спорно. Што се тиче генетички модификованих организама, имамо транспарент, било би у реду да се склони с обзиром на то да је 220.000 тона сојине сачме, од генетички модификоване соје, увезла влада Војислава Коштунице и госпођа Ивана Дулић Марковић; то је странка Војислава Коштунице, помоћу које је неко и ушао у овај парламент. ССП је започет 2005. године, за време владе Војислава Коштунице, парафиран 2007, за време исте те владе, и то је обавеза државе коју ми морамо поштовати.

Сад ја више не знам ко је за чега, ко је против чега, једном су за једно, други пут су за друго, не ваља им странка бившег режима, али очигледно су господин Драгин и господин Петровић и те како финансијски потпомагали професора који се препознао у најмлађем Титовом одборнику. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Да затворимо круг реплика. Ни ја више не разумем ништа.

На члан 6. амандман су заједно поднели посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић.

Изволите, Мирослав Алексић има реч.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем.

Ја сам већ говорио о потреби скраћивања административних рокова и процедура, али поновићу да је, с обзиром на то да се нисмо показали довољно способним да у адекватним роковима кренемо у реализацију ИПАРД програма, неопходно да сада исправљамо те грешке.

Ми смо опоменути од Европске уније самим износом средстава који смо добили за овај програм – 175 милиона евра је један од најмањих износа који су добиле земље које су биле кандидати за чланство у ЕУ, а ми смо добили 174, чак мање од Хрватске, а требало је у односу на њу барем два

пута више да добијемо, негде око 400 милиона евра. Зашто? Зато што је и Европа сумњала у то да смо способни, са нашим институцијама и нашим кадровима, и на основу досадашњег искуства које имају са нама, да повучемо та средства. И то се, заправо, тако и дешава.

Да не говоримо о томе да је ИПАРД само вежба за озбиљна средства када уђете у ЕУ. На пример, Мађарска је добијала као кандидат 53 милиона евра годишње. Када је постали чланица, тај износ је био десет пута већи – 553 милиона евра. Дакле, неопходно је врло озбиљно се посветити овоме и исправити грешке које смо имали.

Зашто треба да буде краћи рок од девет месеци? И због претфинансирања. Ви овде у овим изменама Закона о пољопривреди и руралном развоју нигде не третирате категорију претфинансирања. Ја напомињем и обраћам се пољопривредницима Србије – да би неко могао да користи средства ИПАРД програма, он мора да исфинансира свој пројекат. Да ли жели да направи савремену фарму, подигне пластеник или подигне воћњак, он мора да инвестира то из свога џепа, а затим да конкурише да му неко одобри средства.

Такође је то скопчано и везано за рокове, нарочито што пољопривредници, велика већина њих, није у стању да сада то финансира. Мораће тражити нове начине и изворе за финансирање, или ћете ви то на неки други начин, као што су неке друге земље урадиле, али нисам видео у закону да игде третирате категорију претфинансирања, што може бити јако велики проблем.

Дакле, суштина јесте да се не дозволи да изгубимо ни један једини динар из ИПАРД-а. Уколико, као што сте најавили у априлу, очекујте да ћемо добити акредитацију, немојте да испустимо 2017. годину, где ћемо изгубити барем 15 милиона евра, колико нам следује за ту годину, јер, колико знам, средства се повлаче по правилу Н+3, дакле од нулте године па у трећој години доспевају средства. Уколико рокови буду били оволико дуги, постоји озбиљна опасност да ћемо део тих средстава изгубити.

Зато вас молим, наш амандман је у том смислу, да се рок са девет скрати на четири месеца, а наравно, увек постоје изузеци када нешто може да се уради раније или касније. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има министар Недимовић.

БРАНИСЛАВ НЕДИМОВИЋ: Поштована председавајућа, поштовани посланици, још једном ћу поновити због свих у сали, због јавности, да је овај рок генерички и да обухвата све врсте мера које ће бити спроведене по ИПАРД процедури.

Дакле, имамо оне једноставније, имамо сложеније. Наравно да ћемо актима дефинисати краће рокове за ону врсту мера кроз ИПАРД које ће ићи. Прва ствар коју намеравамо јесте набавка механизације. Ту ће рокови бити јако кратки и јако брзо ће се одобравати поврат. То је оно што мора да се зна.

Друга ствар, о којој се често прича, јесте да је крајњи рок за трошење прве транше крај 2017. године. Није, крај 2018. године је први рок. Пре једно месец дана били смо сви заједно у Бриселу, били смо у посебним директоратима који се баве овом проблематиком и дата су нам уверавања да се Н+3 односи на период до краја 2018. године. Ми ћемо дати све од себе, не тражећи било какве алибије. Већ у 2017. години ћемо прве мере ставити на располагање и први новац из ИПАРД-а потрошити, први распис имати.

Оно што ми је жеља да кажем јесте да овим изменама закона, овим амандманима које усвајамо и о којима дискутујемо, нама је идеја да што пре у ово уђемо, да применимо најкраће могуће рокове за сваку од мера. Јако је важна ова прича о контроли на лицу места, јер од ње зависи којом брзином ћемо моћи да донесемо решења о исплати. Решења о исплати нису исто што и решења о одобрењу. Неком се одобри, па кад се утврди на лицу места да је све реализовано, онда иде исплата. То је суштина целе приче и треба инсистирати на контроли на лицу места.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 6. амандман је поднела Весна Николић Вукајловић.

Извињавам се.

Гордана Чомић, јесте ли хтели реч? (Да.)

Реч има народна посланица Гордана Чомић.

Изволите.

ГОРДАНА ЧОМИЋ: Захваљујем.

Молим вас, министре, на основу чега смо добили одлагање рока? Да ли је то план да иде заједно са априлом у поновној ревизији за управу или је само усмено, пошто ми то не видимо нигде?

ПРЕДСЕДНИК: Даћу вам реплику, изволите.

БРАНИСЛАВ НЕДИМОВИЋ: Захваљујем се.

Када смо били у генералним директоратима који регулишу ову материју, нама је речено на састанцима и потврђено кроз писану документацију да имамо право до краја 2018. године да нам не буде избијано из те цифре од 175 милиона. То у контексту свега онога што је било говори да смо већ неки новац изгубили. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 6. амандман је поднела Весна Николић Вукајловић.

Изволите.

ВЕСНА НИКОЛИЋ ВУКАЈЛОВИЋ: Хвала.

Ово је основни закон о пољопривреди и руралном развоју, и у чему је проблем? Што каже ваш колега, нећете у ЕУ а хоћете ИПАРД фондове. Ја припадам СРС-у и наша политика јесте да нећемо у ЕУ, не зато што ми нећемо, већ зато што то није добро, а није добро зато што су сви грађани видели да је тај пут предугачак и да смо се сувише изморили на том путу ка ЕУ и да у међувремену ништа добили нисмо.

Ми се само плашимо да ће и пољопривреда бити упропашћена исто тако као што нам је и упропашћена сва привреда, индустрија и све остало што је било од 2000. године до дана данашњег. Значи, била је приватизација и сви добро знате, и посланици из владајуће коалиције знају докле смо дошли. Ја знам да ви имате задатак да, наравно, браните то што браните, а ми немамо задатак да вам опонирамо зато што желимо да будемо паметни, већ зато што желимо да вам кажемо да је ово стварно погрешан пут и погрешан начин.

Али видећете ви једног дана, то је питање, онда ћемо сви бити у истој ситуацији, у истом проблему, па ћемо се питати ко ће нама надокнадити све ово време и све ове изгубљене године. Јер имајте у виду да од деведесетих година у земљи Србији траје нека врста транзиције, пропасти, неких турбуленција итд. Двадесет шест година ми живимо у неизвесности. Па, немамо више времена. Замислите, 26 година, дете сте родили, па до 26 година заврши факултет, крене да ради, а у ствари не крене да ради. Шта ми можемо више да очекујемо? Значи, доста нам је свега.

Како да вам кажем, немојте погрешно да разумете, не мислимо ми да ви као министар имате лошу намеру, ви имате добру намеру и ваша намера је, види се, добра, али верујте ми, ви сте на погрешном путу. Али ако је већ тако како јесте, дајте онда уважите све ово што је добро од посланика, не само СРС-а већ има овде доста људи из других посланичких група који говоре паметне ствари.

Ако не можете да утичете на сам ток ЕУ, онда макар утичите на оно што јесте до нас, а то је када су ти рокови у питању. Не може та Европска комисија искључиво да говори о роковима, да ли је нешто пет година. Зашто нисте испреговарали да буде дужи рок? На пример, ако се каже да тај који користи средства мора искључиво пет година да се бави том активношћу, да ли је то мало неозбиљно и прекратко за пољопривреду? Јесте, јер ако засадимо један засад, ми тек треће, односно четврте године од

њега можемо нешто да тражимо, односно убиремо неке плодове. Зар није пет година много мало? Шта то значи?

Ту се поставља један ризик, да ће наш човек узети одређена...

Молим вас, министре, ово су, верујте ми, за вас добре инструкције јер долазе са терена и долазе из искуства. Зато вам кажем, ако смо ми добронамерни, будите и ви према грађанима добронамерни.

Кажем, може бити злоупотребе. Ви сте га ограничили на пет година, а требало би да тај рок продужите на десет. Јер постоји могућност злоупотребе, да један наш човек... Али тај наш неће добити, верујте ми. Ви добро знате, ви сте тамо ставили да увек један инокосни орган одлучује, директор Управе за аграрна плаћања и министар углавном одлучују. Не могу ни они да одлучују, мора да одлучује комисија. Схватате ли?

Ако је нешто пет година, то је много кратко. Значи, неко може да користи јер има везе у Министарству, узме два милиона евра и након пет година ће то продати. Које? Странцу. Ту ће, ми се бојимо, доћи до злоупотребе. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Наташа Јовановић.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Господине министре, госпођо председнице, колегиница Николић Вукајловић је поднела овај амандман у име СРС из веома конкретних разлога, које је у кратким цртама објаснила, а ја ћу да се надовежем на то и да поставим вама нека конкретна питања.

С обзиром на то да овакви пројекти – господине министре, ви сте одскора на тој функцији – имају рокове праћења субвенција, односно ових кредитних линија у периоду од пет година, да ли ви као нови министар сматрате да је Србији, на основу свих ових излагања, па и овог најконкретнијег амандмана, потребна дугорочна стратегија за аграрну политику, која ће да трасира пут у будућност?

Када то говорим, желим да кажем и напоменем колегама који прате, а пре свега због јавности Србије, да је рурални развој једна, сложићете се вероватно са мном, шира компонента. То је много комплексније од обраде земље, засада, сточарства, воћарства итд. Када кажемо рурални развој, ми треба – српски радикали ће, када буду у прилици да спроводе ту политику, свакако то урадити – да донесемо стратешки план за рурални развој, јер није довољно да имамо само средства и тако срљамо и кажемо „е сада ћемо ово“ и ад хок те ствари да се дешавају.

Рурални развој подразумева и развој сеоског туризма, и развој крајева, је л' тако? Јер није читава Србија рурално изједначена. Оно што је на подручју и на падинама Старе планине или тамо на западу Србије ситуација, где је извршена деаграризација, нажалост, то су почели још Брозови комунисти после рата, депопулација, где нема више..., а погледајте

само пиротска села. Ево, ја ћу да поменем једно село, Врмца, о којем сте чули, јер се много причало о томе – нема кућа, нема људи, нема становништва.

Онда, рурални развој мора да се стратешки планира како би се у периоду од десет година, почетком неког посла и враћањем тих младих људи, а има заиста позитивних примера, млади брачни пар архитеката из Београда, то је оно што смо могли да гледамо, инжењери који су родом из тог краја или њихови дедови, враћају се да започну нешто ново.

Осим тога, господине министре, у тим руралним подручјима, ово је 2016. година, прате се иновације и трендови у пољопривреди и у свету, постоје и нове културе које могу за десет година да донесу већи и значајан приход и да тај неко одлучи да ту остане, да купи имање и да крене да развија посао који ће пун свој принос и допринос имати за читаву породичну заједницу тек после десет година.

Због тога је овај амандман колегинице у намери да стратешки планирамо све оно што може да донесе приход, поготово младим људима и онима који желе да се врате или да остану на селу. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има министар.

БРАНИСЛАВ НЕДИМОВИЋ: Поштована председавајућа, врло ћу кратко.

Један од разлога зашто овај амандман не можемо прихватити јесте што имамо скуп мера у ИПАРД програму, не само једну врсту инвестиције. Имамо инвестиције у набавку опреме, имамо у објекте, имамо у засаде. Генерички је одређен тај рок. Јако је тешко појединачне рокове одређивати у оквиру закона, тако да је тај генерички рок одређен у складу са ИПАРД програмом. Ми не можемо пренебрегнути ситуацију да су ова средства пола средства Европске уније. То су таква правила и они инсистирају на томе.

Али то није један од основних разлога. Основни разлог јесте зато што постоји опрема која има много краћи рок амортизације него што је случај са неким другим врстама објеката.

С друге стране, желим да одговорим на питање које ми је постављено. Само ћу искористи пар секунди. Национални програм за рурални развој је при крају, наћи ће се пред Владом Републике Србије у наредна два до три месеца. Исто тако, и национални програм за пољопривреду је у складу са стратегијом развоја пољопривреде.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 6. амандман је поднео посланик Ненад Божић.

Изволите.

НЕНАД БОЖИЋ: Хвала.

Мој амандман се односи на члан 6. Закона о изменама и допунама, тј. на члан 8е који је додат Закону. Рекао бих кратко о том члану.

Ја поздрављам одлуку да се врши контрола спровођења програма, то је у реду. Прописали сте тамо услове и за контролора и шта су дужна лица која се контролишу, тј. фирме да предузму, и то је све у реду. Мој амандман се односи као једна допуна на све то, да се извештаји контролора објављују на интернет страници надлежног министарства месечно, десетог у месецу за претходни месец; наравно, ако је било контроле.

Овај амандман је одбијен, и то уз образложење да се не прихвата из разлога што извештај контролора представља део списка управног предмета који садржи службене и податке о личности, чија заштита је уређена посебним прописима којима се уређује заштита података о личности.

Морам сада овде да нагласим да у овом истом члану 8е, у последњем ставу, пише да „министар ближе прописује начин и поступак обављања контроле на лицу места, као и образац и садржај службене легитимације контролора“. Значи, ви сте сад одбили амандман позивајући се на спис управног документа за који још уопште нисте ни прописали како он треба да изгледа. Значи, и начин обављања контроле као што није прописано, ни службена легитимација контролора.

Ја бих сад да вам дам један предлог. Прво, сматрам да нема разлога да постоје икакви лични подаци у том извештају, а ево сада ћу да вам образложим и због чега. Значи, ми у том процесу имамо два субјекта, то су контролор и контролисано лице. То контролисано лице је потписало уговор да добије средства по програму ИПАРД. Тај уговор је вероватно заведен у неком регистру уговора, води се под неким бројем итд. Значи, кад контролор крене у контролу, он иде под тим бројем уговора и под њим подноси извештај. Значи, не уписује сигурно матични број лица, ако се ради о физичком лицу, ако је то носилац пољопривредног газдинства.

Као што знате, корисници не морају бити само физичка лица, тј. индивидуална, него могу бити и правна, могу бити фирме, предузетници итд., а они сигурно не подлежу Закону о заштити података о личности, зато што су њихови подаци матични бројеви, ПИБ итд. све јавни.

Е сад, да бисте, рецимо, ви спровели контролу, хајде да претпоставимо да се ради о индивидуалном пољопривредном газдинству где одлази контролор у контролу, прво контролор, хајде да кажемо, и он треба да буде заштићен. Он има службену легитимацију на којој вероватно исто има неки број; значи његови подаци не морају да буду откривени у том извештају. Значи, он је контролор са именом и презименом и неким својим службеним бројем који ћете му доделити.

Исто тако, у том извештају он може да напише број тог уговора, или како год ви то водите, или, пошто је то регистровано пољопривредно газдинство, вероватно исто има неки број под којим се води, то исто може да буде део тог извештаја. Тако да нема разлога да постоје било какви подаци који подлежу заштити личности. Сматрам да, ако тако уредите тај акт који ће описивати контролу, ви можете све те извештаје ставити на сајт.

Друго, зашто је добро да ти извештаји буду на сајту? Ваљда треба да имамо увид у то како се спроводи програм. Извештаји о контроли су јако важни. Ја сам стварно поздравио ово када сам видео. Рекао сам – ово је супер ствар и добро је што се води рачуна о томе. Али ако то остане само у Министарству, ако то немају могућност да виде све заинтересоване стране, на крају крајева и сви грађани Србије, онда то нема много смисла. Тако да вам дајем предлог да ви то тако уредите и да онда лепо објављујете те извештаје и да ми можемо, грађани Србије, па и ми посланици, да то лепо пратимо на сајту Министарства. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има министар Недимовић.

Изволите.

БРАНИСЛАВ НЕДИМОВИЋ: Захваљујем, госпођо председавајућа.

Поштовани посланици, наравно да ће све одлуке о одобравању средстава из ИПАРД-а бити на транспарентан начин представљене јавности и биће чак и јавно објављене на интернет презентацији Управе за аграрна плаћања. Исто тако ће одобрена решења за плаћање стајати на располагању. Контрола је један сложен поступак који захтева, сами сте рекли, две странке. Имате један алат који вам стоји на располагању. На основу захтева о доступности информација, по претходном одобрењу пројекта, можете ући у читаву процедуру.

Још једна ствар коју желим да кажем је да ћете имати прилику да сва плаћања која иду по овом основу, пошто постоји јединствен портал везан за сва плаћања из буџета, који се налази на сајту Парламента, сва плаћања која ће ићи из Управе за аграрна плаћања се виде, тако да сматрам да ће у ове три врсте извештавања јавности апсолутно имати сви увид.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Ненад Божић.

НЕНАД БОЖИЋ: Хвала за реплику.

Хвала вам што сте нам то објаснили, међутим, то о чему ви говорите, то су плаћања, то је једна ствар. То је у реду и поздрављам да то буде објављено и то је супер. Ја говорим о извештају о контроли, зато што ти извештаји о контроли говоре о томе како се спроводи програм, да ли то лице, правно или физичко, које је добило средства, да ли оно ради...

Ми имамо, иначе, сијасет примера до сада из праксе, не знам, ако гледате приватизацију или било шта друго, где се често уговори које потпишу физичка или правна лица са државом не спроводе а ми не знамо који су проблеми настали у спровођењу тих уговора. Када би јавност то знала, можда би имала другачији однос према томе. Овако стално мислимо да се нешто крије и да се тиме неко ко не спроводи програм како треба, можда злоупотребљава неки новац, практично штити.

Ово што говорим односи се искључиво на тај извештај, тако да вас молим да размислите о томе да прихватите амандман и да те извештаје стављате, да ми видимо за сваког корисника програма да ли испуњава услове програма онако како су прописани. Мислим да је то у реду и да грађани Србије, а и наши партнери у Европи који дају новац за то, треба то да знају.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Саша Радуловић, изволите.

САША РАДУЛОВИЋ: Хвала. По амандману.

Транспарентност је кључна за све што тражимо, у свим законима тражимо исту ствар. Ово код контроле је такође јако важно за транспарентност. Има везе за све привредне области, па има везе и за пољопривреду. На пример, велике су злоупотребе, рецимо, у контролама у било којој области, где се један мали сет привредних субјеката, у овом случају то би била газдинства, контролише нон-стоп, а има велики број њих који се не контролишу никада.

Разлог за то што тражимо пуну транспарентност је да би могло јасно да се види ко се контролише, како се контролише и који су резултати те контроле. Па када стигну неке пријаве, контроле иду и у редовном поступку и по пријавама, да јавност може да зна, поготово заинтересована газдинства, која су та која се контролишу. Рецимо, знамо много ситуација где се земља користи без икаквог основа, државна земља; не знамо да ли се контроле спроводе или не спроводе, пошто транспарентности нема.

Због тога тражимо ове ствари, због тога тражимо транспарентност у свакој области, не само по питању о коме сте говорили, са којим се, наравно, слажемо. Потпуна транспарентност – ко је све добио новац, колико новца је добио, када је тај новац исплаћен, то су јако добре ствари. И сваки корак Владе у правцу увођења транспарентности ми подржавамо, али гледамо да тиме покријемо и све друге области; наравно, и област контроле.

И поновићу још једном, мислим да је јако важно, ово грађани Србије знају, контроле се спроводе селективно. И, пошто се контроле спроводе селективно, ми мислимо да је најбољи начин да се натерају

надлежни који спроводе контроле да то раде неселективно да све буде транспарентно; односно, када буде нека контрола, да се резултати објаве.

Наравно, слажемо се и са тим, то није ни била наша намера, да када постоје неки подаци који су заштићени законом који штити приватност људи, да ти подаци треба да буду изостављени. Међутим, све остало мора да буде објављено, јер на крају, ради се о јавном новцу, не само о европском новцу него и о нашем новцу, и свако трошење нашег новца и свака контрола трошења нашег новца мора да буде јавна. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 6. амандман су заједно поднели посланици Дејан Шулкић, Милан Лапчевић и Горица Гајић.

Реч има Дејан Шулкић.

ДЕЈАН ШУЛКИЋ: Захваљујем, председнице. Користићу и пет минута, након овог амандмана.

Господине министре, доста тога је речено о овим роковима и ви сте дали образложење усмено, а дали сте и образложење којим сте одбили амандман, па сам хтео само то да појасним.

Овде се говори о роковима за доношење решења за одобравање исплате и они су дефинисани, као што кажете, секторским споразумом између Републике Србије и Европске комисије. Међутим, овде говоримо и о роковима за доношење решења и наводи се као један од разлога да би скраћивање тих рокова можда могло да угрози, односно ограничи право странака, с обзиром на то да дужи рокови омогућавају странци да благовремено достави суду потребну документацију.

Дакле, рок за доставу документације ће бити дефинисан, колико разумем, конкурсом који ће бити објављен, и то није предмет овог закона. Говоримо о року за доношење решења.

Ако је рок за доношење решења за одобравање исплате дефинисан секторским споразумом, не очекујем да сад законом можемо да га променимо. Да ли је тако? Дакле, на то се не може утицати. Али, ако је реч о року за доношење решења, односно одобравање пројекта, то није дефинисано споразумом и можда би ту нешто могло да се уради.

Ви тамо у неком члану прописујете предлогом измена и допуна овог закона да је министар у року од 15 дана од подношења жалбе дужан да одлучи о жалби, па се формира комисија која ће разматрати жалбу. Значи, комисија која ће разматрати жалбу за ове сложеније пројекте, како кажете, имаће само 15 дана да одлучи о свему томе. Дакле онај који припрема пројекат, анализира доношење решења, одобравање пројекта има девет месеци. Дакле, девет и шест = 15 месеци. То су готово два вегетативна периода у биљној производњи.

Такође сам тражио да директор објави захтеве лица за одобравање пројеката решења по захтеву за одобравање пројекта и решења по жалби на интернет презентацији. Ви сте навели у образложењу којим се одбија овај амандман да је реч о личним подацима који не би могли да се објављују.

Дакле, овај мој амандман је протумачен језички, да не кажем, буквално. Дакле лични податак, име и презиме, број захтева, за коју врсту инвестиције се одобрава – за набавку механизације, дакле то није спорно да се објави и у виду неког регистра, дакле по врсти. Мислим да није препрека да то буде урађено.

Што се тиче рокова, нема још, господине министре, казних мера за прекорачење ових рокова. У Закону о изменама и допунама овог закона нешто се мења и поштрава у казним одредбама, посебно кад је у питању ненаменско трошење средстава, и то је у реду, али немамо казнене мере за прекорачење рокова у процедури.

Имамо администрацију која треба да опслужи подносиоца захтева, а преко подносиоца захтева потенцијалног корисника тих средстава држава хоће да средства преусмери на инвестицију у пољопривреди, да уложи своја средства да би се створила нека нова вредност. Администрација такође треба да буде подложна тим казним мерама.

Када говорите о роковима, ви говорите по систему, како бих рекао, компензационе вербалне методе. Дакле ми ћемо ове једноставније захтеве решавати у року од неколико дана, а овај рок од девет месеци је предвиђен за тзв. најсложеније рокове. Па зашто онда нису предвиђени рокови, или то можете да урадите накнадно па да кажете за ове најједноставније, ако је у питању набавка механизације, пропишите негде, нека се то зна, то ћемо решавати у року од осам дана или 38 дана, а нека овај рок од девет месеци, ако већ тако решавате и опредељујете, да остане за касније.

Дакле, што се тиче намера и мотивације, као што је намера ваша да се ова средства искористе и нас подносилаца амандмана јесте таква намера и циљ да се средства у потпуности искористе.

Што се тиче заинтересованих, има пуно заинтересованих. Ово о чему вам данас говоримо, преносимо вам и нека интересовања потенцијалних корисника ових средстава. У рестриктивним условима, када се из године у годину, из разлога који су навођени овде, да сада не отварамо расправу на ту тему, дакле рестриктивна политика субвенција државних буџетских издвајања је све рестриктивнија, да кажем да је готово равна нули у односу на само пре неколико година у условима када су ризици пољопривредне производње високи, мислим и на раст трошкова производње, дакле инпута, на ризике од противградне одбране. Ризици од противградне одбране нису високи зато што се бог драги на Србе разљутио

већ зато што се не улаже у противградну одбрану годинама. Да не говоримо о неодржавању водотокова и првог и другог реда, наравно, који угрожавају пољопривредну производњу. И, наравно, ризици које тржиште пољопривредних производа доноси за наше произвођаче.

Ми не можемо да се похвалимо, истине ради, високим степеном конкурентности, али се наша пољопривредна производња и не штити можда на начин и у мери којој би то требало да се чини сигурно. Када се ослањамо на неко упоредно законодавство, када се ослањамо на упоредну праксу у политици субвенција, малочас смо чули од бивше министарке да не треба да се развија и продубљује политика субвенција науштрб инвестиција.

Наравно, али не треба ни инвестиције да буду науштрб субвенција, зато што су субвенције у овом тренутку потребне. Зашто? Зато што највећи број пољопривредних произвођача, посебно говорим о малим и средњим произвођачима, нису способни да конзумирају ни основне неке облике инвестирања на својим газдинствима, а да не говоримо о правилима под којима се распоређују средства ИПАРД програма.

Дакле, увек се у први план стављају материја и процедуре а занемарујемо да се то не може спровести, нити се природна богатства нити се материјална средства могу искористити сама по себи, без људи. Нешто морамо да урадимо по том питању.

И кад говоримо о транспарентности, или можда боље јавности рада, пољопривредни произвођачи немају могућност да можда на начин како то чине неке организоване структуре, мислим на лекаре, урбанисте, архитекте итд., нису у прилици да учествују у јавној расправи при доношењу или измени закона који уређују област пољопривредне производње. Једини начин на који они могу да учествују, али као посматрачи, у јавној расправи јесте управо да одгледају скупштински пренос.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала. Време.

На члан 8. амандман су заједно поднели посланици Дејан Шулкић, Милан Лапчевић и Горица Гајић.

Реч има Милан Лапчевић.

МИЛАН ЛАПЧЕВИЋ: Поштовани министре, ми смо овим амандманом такође покушали да интервенишемо у погледу рокова у којим ће се спроводити овај закон.

Било је више речи током овог преподневног дела заседања о томе да већ годинама причамо о ИПАРД програму, о томе како треба искористити средства која су нам на располагању како бисмо подстакли нашу пољопривреду, како бисмо помогли нашим произвођачима да инвестирају у своју производњу, у своје заседе, прерађивачке капацитете али да никако

нисмо могли да дођемо до тих средстава и да стално нешто каснимо, стално имамо неке изговоре зашто то нисмо могли да урадимо. Ми смо из тих разлога хтели да се тај процес убрза.

Дакле, похвално је то што данас имамо ове измене закона на дневном реду, што ће се коначно регулисати на који начин ће се користити ИПАРД средства, али желимо да то, баш због претходних пропуста, што је могуће више убрзамо и да ограничимо рокове, максималне рокове, до којих ће се доносити подзаконска акта и предузимати одређене друге мере које су услов за искоришћавање ових средстава.

У образложењу зашто се не прихвата каже се да се не прихвата из разлога што су неки други органи надлежни за доношење подзаконских аката, да они имају своје рокове и да се на овај начин не може утицати на те рокове. Мислим да је Скупштина највиши законодавни орган и да оно што пише у закону мора да се спроведе. Према томе, потпуно је смислено да ми ограничимо оне који се баве подзаконским актима да неке ствари раде у краћим роковима.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Желите ли да користите и преосталих пет минута?

МИЛАН ЛАПЧЕВИЋ: Да, користим пет минута.

Хтео бих неколико ствари да истакнем и да похвалим нека ваша настојања и обећања. Похвално је то што у буџету Републике Србије за наредну годину имамо више средстава него претходне године. Похвална је, такође, ваша најава да ће се предвидети посебне мере за неразвијена подручја и за мала пољопривредна газдинства, нарочито у јужној и источној Србији, која су практично пред изумирањем и нарочито је добра ствар што се у новом закону уводе ове две организационе јединице које ће се бавити истраживањем производње и рачуноводственим подацима, ФАДН и СТИПС.

Оно што је проблем у пољопривредној производњи у Србији је то што наши пољопривредни произвођачи немају предвидивост, не знају шта ће се десити сутра и немају храбрости да улажу огроман новац када не знају каква ће бити тржишна кретања одређене културе за годину, две, пет или више. Познато је да, да би се добио производ у воћарству, треба уложити велика средства, чекати пет-шест година да почне да рађа, а онда немате представу да ли ће тај производ наћи своје тржиште, по којој цени и да ли ће држава стати иза тога у смислу откупа и гарантованих цена.

Дакле, оно чиме треба Министарство да се бави јесте да стане иза пољопривредних произвођача и да се дугорочно планирају одређене врсте производње. Зашто држава, на пример, не искористи могућност бесцаринског извоза пољопривредних производа у Русију да направи

дугорочне уговоре са надлежним министарством Руске Федерације о извозу појединих пољопривредних производа, да ли је то шљива, да ли је то купина, малина, парадајз, шта год, а нарочито су воћарски производи цењени на руском тржишту, нпр. да се направе дугорочни уговори о извозу 100.000 тона, милион тона, десет милиона тона шљива, јабука или неких других производа? Уместо тога, држава је у више наврата преко председника Владе, преко министара правила или тражила да се направе договори о бесцаринском извозу „фијата“.

Мислим да би много сврсисходније било да смо правили договоре да можемо да извеземо милион тона или десет милиона тона јабука у наредних 20 година па да онда на основу тога Министарство планира развој производње те културе и да помаже вишегодишње засаде и да субвенционише ту врсту производње, јер ћемо на тај начин сигурно више допринети развоју пољопривредне производње и помоћи сељацима.

С друге стране, оно чиме такође Министарство мора да се бави јесте организација откупа и гаранција цена одређених пољопривредних производа. У неким оквирима ви не можете увек да предвидите све, али можете кроз ове системе ФАДН и СТИПС да дајете препоруке пољопривредним произвођачима којом врстом производње да се баве, да пратите и анализирате потребе за одређеном врстом производа и да на основу тога Министарство помаже развој нпр. производње малина или купина, јер ће то бити дефицитан производ у наредних пет или десет година или не знам, шљиве, јабуке, било ког другог пољопривредног производа.

На тај начин ћете помоћи људима да имају предвидљивост своје производње, а и држава ће имати користи јер ће извозом тих пољопривредних производа остварити већи трговински суфицит, пошто је познато да једина грана која бележи суфицит у размени са светом јесте пољопривреда. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колегинице Богосављевић Бошковић, немате право на реплику. Можете само да говорите о амандману.

СНЕЖАНА БОГОСАВЉЕВИЋ БОШКОВИЋ: Јавила сам се после колеге Шеварлића. Хтела сам да реплицирам јер је погрешно протумачио моју претходну изјаву, а и сада. Помињани су министри из претходног периода, а ја сам један од тих министара. Помињана је Влада из претходног периода, па имам обавезу и према Влади из претходног периода и као министар и обавезу према грађанима да вам кажем да ово што чули није у неку руку тачно.

(Председавајући: Господин Душан Петровић би по том основу имао право на реплику.)

Да, али овде се односи на овај период сада.

(Председавајући: Значи, сви могу? Можете по амандману, није проблем.)

Па ево по амандману. Прво да кажем да сам потпуно погрешно протумачена када се говори о малим пољопривредним произвођачима. Па ми смо управо због њих мењали политику о субвенцијама, да би они добили средства из аграрног буџета, јер у претходним годинама средства из аграрног буџета су добијали највећи, 100 евра по ха, 100 ха по 100 евра = 10.000 евра, а наши мали не добију ништа. Ми смо због њих. Највише средстава је одлазило према великима. Због њих.

Што се тиче грешке, нама се преписује нека грешка и нека спорост у раду за повлачење средстава из европских фондова. Па молим вас, од 2004. нико није повукао ниједног динара до 2014. године; 2015. је припремљен овај програм о коме ми данас овде разговарамо. Па које је то кашњење? Где су они што су били од 2004. године да одговарају што није стигао ниједан динар или, како се то каже овде, ниједан евро у српску пољопривреду.

Друго, ви кажете – бесцарински извоз у Русију. Па ми имамо бесцарински извоз у Русију, али Министарство не склапа уговоре о купопродаји. Министарство уређује процедуре и оно је то уредило на најбољи могући начин. И у претходне две године је, статистички подаци говоре о томе, знатно повећан извоз. Наравно, ми нисмо задовољни што је само повећан 50% или 60% када се ради о јабукама, ми хоћемо више, али морамо да имамо више производа. Зато хоћемо да дамо пољопривредницима у централној Србији, на западу, на југу да подижу нове воћњаке, и то савремене воћњаке, да имају веће приносе, да имамо више робе за извоз. То је та чувена политика „три К – квантитет, квалитет и континуитет“.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

(Милан Лапчевић: Реплика.)

Немате право на реплику, колега Лапчевићу. Ни у једном делу.

(Милан Лапчевић: Погрешно је протумачила оно што сам говорио.)

Ма одлично је протумачила све што сте ви рекли.

Реч има народни посланик Милорад Мирчић.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Очигледно је најбоље имати статус бивши. Кад год си бивши, имаш право речи. Али да се не бавимо бившима, него да...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Мирчићу, колегиница Снежана Бошковић је користила време посланичке групе.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Господине Велизаре Арсићу... Извињавам се, Велиборе Арсићу, разумео сам ја о чему се ради. Али оно што СРС жели да нагласи у свему овоме, у низу ових мера које се предузимају у спровођењу овог ИПАРД програма, мора Влада да води рачуна када је у питању пре свега контрола о могућности злоупотребе, јер имамо овде једну ставку где се одузима комплетна документација од стране надлежног инспектора.

Можда не би било лоше у даљој разради поступања инспекције, односно контроле да се каже – уз сагласност министра или министарства. Знате, мало је незгодно, ми смо свесни да живимо на поднебљу где долази до нечега што је непредвидиво и што закон не може да дефинише, али неки подзаконски акти као што су правилници могли би то да регулишу.

Оно што у сваком случају подразумева, осим ових мера јединственог система прегледа пољопривредног тржишта и парцела, подразумева убрзано доношење и неких закона као што је закон о пашњацима. Ви морате водити рачуна да је, ако водите једну политику у пољопривреди, апсолутно за то одговорна Влада. Ми сад имамо готово невероватну ситуацију, невероватну у смислу спровођења и овог програма и програма политике пољопривреде. Влада стоји иза свих ових пројеката, па и иза овог пројекта који је из претприступних фондова, а са друге стране са пашњацима располажу локалне самоуправе. Локалне самоуправе су те које имају одлучујућу улогу када је у питању развој сточарства. Влада мора што пре да донесе закон о пашњацима како би јединствено, целовито могла да спроводи политику иза које стоји и у овим изменама закона.

Штета је само што закон о пољопривредном земљишту не може да се мења, да се мења она клаузула која се односи на управљање пољопривредним земљиштем на нивоу локалне самоуправе, него ми морамо да размишљамо не само о томе да ли ће бити спроведен овај програм, него сви програми који су у најави од стране Владе. Морамо да имамо у виду да су и те како велике не само злоупотребе, него и стицање, на крају крајева, личне користи када је у питању распоређивање или додељивање пашњака и пољопривредног земљишта. Скоро сваки дан смо информисани, увек се откривају нове малверзације када је у питању додела пољопривредног земљишта. С друге стране Влада је онемогућена да прави неку селекцију. Ако је у питању пољопривредно земљиште, да прави селекцију сетве.

Влада мора, исто тако, да обрати пажњу када обавештава сељацима и заинтересоване колика ће бити откупна цена. Не може више да се толерише да се објављује минимална откупна цена када дође жетва. Када дође жетва, онда је доведен пред свршен чин свако онај ко се бави пољопривредом а

односи се на биљну производњу. Мора се када се припрема сетва разговарати о томе, оријентационо или оквирно, колика је та гарантована откупна цена. У међувремену ако дође до промена, ако сељак има већу цену и може за више новца да прода он ће то и да уради, али држава мора да гарантује на неки начин који је то минимум покривања трошкова које имају сељаци.

Између осталог, ово је прилика да још једном апелујемо да се то на време припреми како би могли да се спроведу ови програми да не бисте министри и ви били бивши.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Милораде Пајтићу. Мирчићу, извините.

Да ли још неко жели реч по овом амандману? (Не.)

На члан 8. амандман су заједно поднели народни посланици Ненад Чанак, Горан Чабради, Мариника Тепић, Нада Лазић, Олена Папуга.

Реч има народни посланик Нада Лазић.

НАДА ЛАЗИЋ: Поштовани председавајући, поштовани господине министре, овај члан 8, којим се мења члан 33, односи се на систем рачуноводствених података на пољопривредним газдинствима и на основу овог члана је Министарство то које успоставља тај тзв. ФАДН систем. Њега, каже се у члану, чине Национални одбор за праћење ФАДН система, национално тело за организацију и спровођење овог система, регионална координациона тела, канцеларије за прикупљање рачуноводствених ФАДН података, републичка организација надлежна за послове статистике и пољопривредна газдинства, односно ФАДН газдинства.

Наш амандман, односно амандман посланика ЛСВ односи се управо на чланове овог система. Наиме, ми смо поднели амандман да постоји и покрајинско координационо тело, јер сматрамо да у овом рачуноводственом систему само тако можемо имати заокружену целину на територији Војводине.

Амандман нисте прихватили под образложењем да на територији Покрајине постоје саветодавне и стручне службе у надлежности покрајинских органа и да је то довољно и да је обезбеђено и учешће Покрајине. Ми сматрамо да формално покрајинско координационо тело треба да постоји, јер не видимо томе никакву сметњу.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Милорад Мирчић.

Изволите.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Ми из СРС смо против било какве парцелизације, поготово када је у питању спровођење ове јединствене политике у пољопривреди, и гласаћемо против ових амандмана који

подразумевају, пре свега, да се у једном јединственом програму, колико ми разумемо остваривање пољопривредне стратегије, разговара о нечему што је потпуно спорадично, а можда би имало неку другу тежину. Не желимо да улазимо у те воде.

Што се тиче малопређашње алузије на моје презиме, ја знам да је вама Бојан Пајтић и те како драга особа и драго презиме. Он вам је помагао када сте крали мандате СРС-а. Он вас је финансирао и подржавао у томе, тако да је добро то што га спомињете бар у том контексту.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, куме Милораде Мирчићу. Ја нисам ни Велизар, ни Велибор, него Верољуб.

Хоћете опет по амандману?

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Немам намеру, председавајући, са вама да се ћерам, како би рекао Бећковић. Овде се води озбиљна дискусија. Немојте да сте тако кратког фитиља када вам се нешто врати што сте ви први почели. Уосталом, ово не треба приватизовати. Знамо се дуги низ година. У једном тренутку сте, да ли намерно или случајно, променили моје име, па најмање што могу, то је у знак захвалности, јесте дупло да вам вратим, па сам вам два пута заменио име, али то не мора да значи да ћемо ми даље губити време, трошити време у неким својим личним расправама. Немојте, ви сте ипак председавајући. Морате имати ширину, морате да сагледавате на сасвим другачији начин. Па и ми посланици када се мало нашалимо, немојте да будете на крају срца због тога.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Мирчићу.

Пошто смо један другом дали имена, сада смо и кумови.

Реч има народни посланик Нада Лазичић, по амандману.

НАДА ЛАЗИЋ: Желим само да нагласим да се овде не ради ни о каквој територијалној парцелизацији, него је просто чињеница да покрајински орган који води као пренете надлежности питања пољопривреде на територији АП Војводине постоји и функционише и не видимо никакве, понављам, формалне разлоге да не постоји као покрајинско координационо тело. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Да ли још неко жели реч? (Не.)

На члан 9. амандман је поднео народни посланик Радослав Милојичић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 9. амандман, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић и заједно народни посланици Горан Јешић, Гордана Чомић, Горан Ћирић, мр Александра Јерков, Балша Божовић, Маја Виденовић, Наташа Вучковић, Томислав Жигманов, Весна Марјановић, Душан Петровић и Верољуб Стевановић.

Реч има народни посланик Горан Јешић.

ГОРАН ЈЕШИЋ: Овде се ради о сакупљању података који су важни за обједињавање у циљу вођења и праћења пољопривредне политике и ми смо убацили обавезност да се ти подаци достављају.

Наравно, ти подаци су углавном безвезни, нажалост. То функционише тако што се пошаље упитник општини, општина проследи правним пољопривредним субјектима (најчешће не пошаље тренутно највећим пољопривредним газдинствима) и то су неки као оперативни подаци. Они се тичу сетвене структуре, тичу се неких економских параметара.

Ово ће у времену нестати. Ако поставимо динамику пописа пољопривреде која је неопходна на пет година и када успоставимо анкете које ће бити на годишњем нивоу потребне за попис и информације да прате трендове у пољопривреди, оваква информација ће бити неопходна.

Пошто је најчешће нетачна. Добијате неког референта у пољопривредном комбинату или задрузи који вам одговара на нешто.

Ми смо овде интервенисали само да „мора“, уместо „може“, обавезујуће је, али мислим да ће овакав члан једног тренутка нестати, када се успостави другачији начин пописа и сакупљања информација. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Да ли још неко жели реч? (Не.)

На члан 9. амандман је поднео народни посланик Радослав Милојичић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 9. амандман су заједно поднели народни посланици Дејан Шулкић, Милан Лапчевић и Горица Гајић.

Реч има народни посланик Милан Лапчевић.

МИЛАН ЛАПЧЕВИЋ: Као и у претходном амандману, и овде смо интервенисали у погледу рокова да бисмо максимално скратили те процедуре. Исто је одбијен са несувислим образложењем да то Скупштина не може да ради. Мислим да то образложење не стоји, али ево да кажем и нешто што се тиче истине у вези с ИПАРД програмом.

Дакле, ИПАРД програм је на снази од 2014. године, та средства су нам на располагању од 2014. године и није никако могло да се пре тога, 2004, 2005, 2006. или 2007. године, та средства користе. Дакле, потпуно једно бесмислено поређење.

С друге стране, помоћ малим произвођачима. Да, нешто је претходно министарство учинило у том смислу, али је учинило на један накарадан начин. Уместо 12.000 по хектару, колико су до тада добијали, сада добијају сви по 4.000 динара. Не знам каква је то помоћ када смањите 12 на четири. С друге стране, није исправило историјску неправду, која је и

дан-данас на снази – то је наша највећа замерка и у погледу измене овог закона – а то је да премије за млеко могу да имају само они који предају квартално више од три хиљаде литара млека, што значи да преко 200-300 хиљада домаћинстава у јужној, источној и западној Србији која имају по једну краву и од тога живе, која им је можда једини извор прихода с обзиром на то да се углавном ради о старачким домаћинствима, не могу да имају премију за млеко у износу од седам динара.

(Председавајући: Приводите крају, колега Лапчевићу.)

Зашто ми дискриминишемо те људе? Зашто? То је истина. Дакле, свако домаћинство у брдско-планинском подручју које не преда до 1.500 литара млека, односно у равничарском делу 3.000 литара млека квартално, не може да има премију. То значи да је његово млеко...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Да ли још неко жели реч? (Не.)

На члан 10. амандман је поднео народни посланик Зоран Живковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 10. амандман је поднео народни посланик Весна Николић Вукајловић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите.

ВЕСНА НИКОЛИЋ ВУКАЈЛОВИЋ: Овде се ради о изменама и допунама Закона о пољопривреди и руралном развоју и у члану 10. подразумева се увођење система за идентификацију земљишних парцела. То је нешто што морају да знају грађани, зато што морају да се припреме за овако нешто. Ово сада није битно само за Министарство пољопривреде, ово је битно и за грађане Србије и све оне који желе да се баве пољопривредом.

Морам да напоменем да ми из СРС-а стално говоримо да је пољопривреда најуноснији бизнис и најуноснији посао у овој земљи. Може бити, али није. Е то да пољопривреду ставимо у први план као најуноснији посао, бизнис... Ја сам неко ко се бави сада пољопривредом иако... Можда није умесно да се каже, правник сам по струци али се бавим пољопривредом. И желим да се бавим пољопривредом. И ја бих и друге људе едуковала на вашем месту. Али не могу их ја едуковати, Министарство мора едуковати људе да је пољопривреда најуноснији бизнис у овој држави. И зато тако треба да га формулишете и представите народу.

Шта је у питању? У питању су ове парцеле које сада треба да се идентификују, да видимо колико ми којих парцела имамо итд. Е сада, увек имамо разлику између Војводине и централне Србије. Шта сте урадили са Војводином? Заорали, преорали, узели, дали тајкунима да би могли сутра по праву прече куповине да купују они итд.

Шта ће бити са Војводином, ви то најбоље знате. Добро се не пише, свакако. Али шта ће бити са централном Србијом, тамо где смо ми са малим парцелама, по 20 ари, по 30 ари, где су парцеле непреведене? Прекјуче смо говорили о овом закону па сте ви мени рекли да за коришћење субвенција није чак ни потребно да будете власник, већ је потребно да будете у закупу. Али нисам стигла да вам кажем ситуацију са терена, да ми не можемо ни у закуп узети од некога парцелу од 20 и 50 ари, јер се не води ни на кога. Разумете? То су мале парцеле.

Е сада, оно што смо ми хтели јесте да овај систем снимања буде што бржи, да што ефикасније ово спроведете. Ви сте ставили као систем снимања, али нисте ограничили роком. И ту СРС види могућност злоупотребе и припреме да ове парцеле сутра, једног дана буду увећане, али оног тренутка када то буде интерес неким странцима. Или пак да ми дођемо у ситуацију да ћемо остати без тих парцела а да ћемо бити само слуге тим страним инвеститорима које ћете ви довести и дати им 11 милијарди јер би они нешто знали да ураде.

А ја вам кажем, ми то знамо, ми то умемо. Ми знамо и да оремо, и да копамо, и да произведемо, и да поставимо, али треба Министарство да нам да инпуте за то. Министарство мора да направи сељаку и могућност производње, али оно што је најбитније, и могућност пласмана. Зато вас молим да као Министарство пољопривреде управо о томе водите рачуна, јер најбитнија је ствар то што ће сељак произвести где ће да прода. Када то будете направили, онда ћемо ми кренути са пољопривредом у правом смислу те речи као једном уносном граном привреде. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар Бранислав Недимовић.

Изволите.

БРАНИСЛАВ НЕДИМОВИЋ: Поштовани председавајући, поштовани посланици, овај систем за идентификацију земљишних парцела један је од најважнијих алата који ће после, надам се, усвајања овог закона стајати на располагању Министарству пољопривреде.

Јако је важна прича о идентификацији земљишних парцела, како због комасације, која је неопходна, тако и због ових ствари о којима сте ви причали. Морам да кажем, ми смо већ аплицирали за имплементацију овог ЛП система. Наравно, уколико нам буду од стране посланика усвојене ове измене закона, биће онда у пуној функцији и наша је идеја да што пре уђемо у читав систем идентификације парцела, пре свега због пољопривредних произвођача како бисмо и оно земљиште које у овом тренутку не можемо да идентификујемо ставили у функцију. Зар сматрате да бисмо ово ставили у закон уколико немамо намеру да што пре уредимо систем?

Само ћу подсетити, данас је било речи и о томе да смо само 120.000 хектара државног земљишта у 2016. години ставили у функцију, више од 25 милиона евра приходовала је држава од тога. То је у ствари наша намера, жеља, да што пре успоставимо систем. Оно што је проблем, и овде има много колега који раде и радили су на локалу, то је страх од комасације. Страх јер мора да се уђе у свако село и да се објасни свакоме шта је то. Природно, традиција, то је жеља за отпором према новим стварима, али када уђете у Мачву, у неке атаре, катастарске општине, знате на шта личе те парцеле? То су парцеле од пар ари које изгледају попут неких хијероглифа, ту је немогуће успоставити квалитетну производњу без комасације, а ово је један од алата који нам то омогућава.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Да ли још неко жели реч? (Не.)

На члан 10. амандман је поднео народни посланик Радослав Милојичић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Радослав Милојичић.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Предложена измена се и предлаже из разлога што РГЗ у највећем броју случајева не поседује квалитетне и ажуриране податке. Један сам од ретких председника општина у централној Србији који је добио средства, зато што смо имали комплетну документацију, од 250 милиона динара за комасацију три катастарске парцеле, тј. три месне заједнице. Општина је добила финансијска средства, али само за три месне заједнице. Аплицирали смо за остала финансијска средства, али нисмо добили.

Заиста је озбиљан проблем када разговарате са људима по месним заједницама. Прво питање је из страха – зашто мени неко да одузме моју парцелу? Мислим да та свест о комасацији треба да се подигне, јер је то заиста добра ствар. Ако не дође до укрупњавања пољопривредног земљишта, поготово у централног Србији, где је то на доста нижем нивоу него у Војводини, мислим да ћемо имати проблем, поготово са тим стварима. Надам се да ће то бити једна од ствари која ће бити решена.

Заиста је лош податак да је једина општина у централној Србији која је имала спремну документацију била општина којом сам ја руководио. Генерално, општине из Војводине су боље припремљене, имају боље пројекте и мислим да та свест треба да се покрене и да се промени. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 10. амандман су заједно поднели народни посланици Горан Јешић, Гордана Чомић, Горан Тирић, Александра Јерков, Балша Божовић,

Маја Виденовић, Наташа Вучковић, Томислав Жигманов, Весна Маријановић, Душан Петровић и Верољуб Стевановић.

Реч има народни посланик Горан Јешић.

ГОРАН ЈЕШИЋ: Овде се ради о члану 10. У новом ставу 34а треба да се дода читав пасус.

Ви предвиђате да ћемо обезбедити сателитске снимке од РГЗ-а, и подлоге које су неопходне, што би требало да нам уступе ради евиденције и свега осталог, без накнаде, а и ви и ја знамо да је то немогућа мисија.

Оставили смо тај део око РГЗ-а – уколико буду доставили, доставиће – али знам да сте имали састанке са „Биосенсом“ те мислим да треба да стоји став да сателитске снимке треба да користимо од „Еутелсата“, који је европски сателит за употребу у пољопривреди, програм се сада зове „Коперникус“, овде смо га навели, односно директно од њих или од институција, као што претпостављам да ће „Биосенс“ бити институт за који дан, које ће нам моћи обезбедити подлоге које су нам неопходне. Ти подаци су пуно квалитетнији и пуно бољи.

На крају, они долазе два пута годишње и одатле ћемо моћи, да се вратим на онај претходни амандман, да вучемо и сетвену структуру са сателитским снимцима где ћете врло приближно, те пројекте смо радили на територији АП Војводине, моћи да видите, неће вам требати подаци од оних референата, који су врло често нетачни. Нарочито ће се то показати, квалитетни ти подаци, у индустријском биљу, у сунцокрету, шећерној репи, соји, где имате егзактне податке од коопераната и прерађивача који имају тачне податке колико је уговорено.

Стога мислим да треба овај амандман да се прихвати, зато што су то неопходни подаци који су нам доступни. Нешто се плаћа, али кроз неке одређене програме могу бити доступни од стране ЕУ. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар Бранислав Недимовић.

БРАНИСЛАВ НЕДИМОВИЋ: Поштовани председавајући, мислим да је јако важно нагласити да је време у ком ми живимо дефинитивно 21. век. Можда делује помало смешно ова моја констатација, али причамо о алатима који нам стоје на располагању у управљању пољопривредом и пољопривредним земљиштем.

Републички геодетски завод је једини орган који је властан да управља овим информацијама. Чињеница је да постоје на простору Европе овакви информациони системи који нам много могу помоћи и чињеница је да је један од наших института, „Биосенс“, добио на престижном такмичењу „Хоризонт 2020“ невероватна средства за српске прилике, остварио невероватан резултат баш на бази управљања пољопривредним земљиштем, где је пољопривреда у ствари центар.

Оно што је исто тако јако важно рећи јесте да ћемо ми као министарство покушати да интегришемо кроз Републички геодетски завод све ове информације. Просто је невероватно да на сваких шест дана у ствари можете добити иновацију са терена. Ти алати данас постоје, али мислим да читаву ову ствар можемо провући кроз Републички геодетски завод и јако је важно да они буду носилац свих активности, пре свега због одговорности и перманентне комуникације између државних органа.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По амандману можете, господине Јешићу.

ГОРАН ЈЕШИЋ: Жао ми је што нисте прихватили ово. Ово вама омогућава као министарству да прикупите и не ограничава само на РГЗ. Не можете, није ваш мандат да се бавите послом институције која није у оквиру Министарства пољопривреде.

Кажете да ћете добити од њих податке, а ви и ја знамо, сви знамо да они те податке немају. Вама су подаци хитно неопходни у свим областима. Само да платите параметре, само централну структуру да платите, неопходни су вам подаци – и зато смо овде предвидели да остане РГЗ – али да вам се омогући да можете сутра поставити и буџетску позицију, ако треба да платите пар десетина хиљада евра те снимке. Мислим да је ту кључна чланарина која није плаћена од стране Републике Србије, која мора да се плати, и да добијете бесплатно те податке. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 10. амандман су заједно поднели народни посланици Дејан Шулкић, Милан Лапчевић и Горица Гајић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 11. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић.

Реч има народни посланик Мирослав Алексић.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем.

Амандман који смо поднели односи се на поштравање казнене политике у случају ненаменског коришћења средстава из овог ИПАРД програма. Нарочито с обзиром на чињеницу да ће бити јако мали број пољопривредника који ће моћи да користе ова средства и пре свега ће га користити велика правна лица или велика пољопривредна газдинства.

Напомињем да су услови толико ригорозни да ће свега десетак посто пољопривредних газдинстава и правних лица моћи уопште да конкурише за ова средства. У Србији имате преко 75% малих пољопривредних газдинстава, од 631.000 негде око 480.000 је оних који имају до пет хектара земље. Дакле, јако мали број њих ће моћи да конкурише.

Оно што је такође претња је да ће велика правна лица, велики системи, велепоседници у Србији, како их називају тајкуни, вероватно конкурисати за све ове програме. Они ће сасвим сигурно испунити све услове, они ће имати средства за претфинансирање, повући ће одређене кредитне линије и повући најзначајнија средства из ИПАРД-а.

То говори о томе да ми морамо водити рачуна какве ће бити наше националне мере из Закона о подстицајима, о коме ћемо нешто касније говорити, али зато тражимо да се овим амандманом поштри та казнена политика с обзиром на износе који ће бити повлачени из ИПАРД-а, односно средства која ће се потраживати биће јако висока. Дакле овде ће бити пројекти и од по неколико стотина хиљада евра, десетине хиљада евра и недопустиво је да казне буду оволико мале колико сте ви предвидели овим изменама и допунама Закона.

Дакле, неће пољопривреду Србије покренути ИПАРД програм, он ће само мало помоћи у једном делу. Да бисмо покренули пољопривреду, морамо много више улагати у њу и спроводити програме који ће имати далеко већи обухват од ИПАРД-а. Неће нашим пољопривредницима ни из Лесковца ни из Трстеника бити боље сада када се покрене ИПАРД програм, али просто хајде да кажемо да се нешто дешава из те области. Нарочито што је, опет напомињем, програм усмерен на оне који имају или неколико хиљада грла крава или неколико стотина хектара обрадивог земљишта, који имају јагодичасто воће на површинама од преко два хектара итд.

Молим вас, дакле, да размотрите још једном овај амандман и да поштрите мере казнене политике за те велике који размишљају о томе да заправо могу и злоупотребити ова средства.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар Бранислав Недимовић.

Изволите.

БРАНИСЛАВ НЕДИМОВИЋ: Поштовани председавајући, поштовани посланици, ја бих први увео још строже казне, али морам да се водим Законом о прекршајима, законом којим се регулишу привредни преступи у погледу обухвата казне, минимума и максимума. Прихватили бисмо у сваком случају не овај амандман, него бисмо сами прописали много строже казне за непоступање. Оно што нам стоји на располагању то је контрола на лицу места и максималан рад на покушавању било каквих евентуалних злоупотреба. Надам се да ће у будућности доћи до измена и ових прописа, који ће нам дати више алата на располагање.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Ивана Стојиљковић.

ИВАНА СТОЈИЉКОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Такође се слажем да казнена политика треба да буде на највишем нивоу да не би дошло до злоупотребе овог фонда и ових средстава, али жао ми је што поједини посланици из опозиције покушавају да заплаше наше пољопривреднике да они неће моћи да аплицирају за ове фондове и да су ово резервисана средства за неке тајкуне, за неке људе који ће имати огромне земљишне поседе.

Дакле, оно што јесте циљ ове владе и на чему ће се радити, а то би требало да се спроведе упоредо у наредном периоду, то је управо та комасација и оживљавање задругарства. Зашто је нама циљ да се доведе до укрупњавања земљишта? Управо зато да би удружени пољопривредници могли да аплицирају са већим пољопривредним земљиштима, са већим поседима да аплицирају за таква средства.

Наравно да није у овом тренутку сјајна ситуација, али ће се та комасација вршити упоредо и повлачиће се упоредо и ова средства, 175 милиона, која ми не морамо да повучемо али нам, наравно, стоје на располагању и потрудићемо се да то и учинимо за наше пољопривреднике. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По амандману, народни посланик Мирослав Алексић.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем, председавајући.

Наравно да немам намеру никог овде да плашим, нарочито не пољопривреднике Србије јер знам у каквом стању се они данас налазе. Свакога дана се срећем са пољопривредницима и са њима разговарам о Србији.

Био сам довољно способан да прочитам ИПАРД програм и видим шта он прописује, какви су услови, и то је нешто што је реалност и нешто што је истина. То зна и министар, то знају сви они који су хтели озбиљније да се позабаве овим програмом. Биће, наравно, проблема. Зато и треба да говоримо о ширем обухвату кроз измене Закона, о националним мерама, а што се тиче ИПАРД-а, врло јасно се види ко ће моћи њега да користи. На крају, ИПАРД програм је заправо за оснаживање већ постојећих пољопривредника у Србији а не за неки шири обухват и развој нове пољопривреде.

Желим још нешто да питам министра везано за обухват ИПАРД програма. С обзиром на то да ту јасно стоји да пољопривредници АП Косово и Метохија нису обухваћени ИПАРД програмом, да ли то значи да они имају свој ИПАРД програм или то значи да они не могу ни рачунати на средства из ИПАРД програма? И да ли је то можда нека нова географска област Републике Србије, као што смо имали прилику недавно да слушамо везано за позивни број 383? Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Горан Јешић.

ГОРАН ЈЕШИЋ: Уважена колегинице, не знам где сте схватили и не знам где смо сви схватили да Влада, Министарство привлачи средства. Влада ствара услове, пре свега техничке услове, кроз документацију и контролу, а колико ће пара бити повучено искључиво зависи од пољопривредних произвођача. Једино где Влада може да утиче то је пре свега да што више и сви заједно едукујемо да могу да привуку та средства.

Што се тиче комасације, она мора да се догоди под хитно. Мора под хитно да се догоди. То је болан процес. Нико неће да напусти дедовину, очевину, нико неће да напусти то што је његово, али то је процес који се мора догодити, као што се мора догодити да размислимо о изменама закона о наслеђивању пољопривредног земљишта, да ли ћемо стално имати потребу за комасацијом, толико често, али ми нисмо дуго радили комасацију укупно у Републици Србији.

Што се тиче ИПАРД-а, ко ће добити, ко неће, ја сам покушао да истерамо причу на чистац још прекјуче. Да ли ми и шта желимо од пољопривреде? ИПАРД ће стварно да направи разлику. Покушаћемо ми то да избалансирамо националним програмима, али направиће разлику. Бољи ће бити још бољи, мали ће имати тешку шансу да преживе.

Морамо да кажемо да ли смо за политику да 25% људи живи од пољопривреде, имамо оволики обухват упослених у пољопривреди, што није одрживо у једној модерној економији, или хоћемо од тога да направимо озбиљну привредну делатност. Зато ће они који су се до сада озбиљно бавили пољопривредом да имају бенефит од ИПАРД-а, они који нису морају што пре покушати да се прилагоде, а они који то не могу морају да очекују и да знају да ћемо бринути о њима, нарочито о старачким газдинствима, кроз неке друге мере, које нису ИПАРД, али те мере ће бити ограниченог века трајања. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, ради пуне истине треба рећи да, сем средстава из ИПАРД програма, наши пољопривредници убудуће могу да користе и национална средства, могу да користе и средства покрајине, а могу да користе и локална средства, тако да ће свако према својим могућностима добити одређене подстицаје, што од стране локалне самоуправе и покрајине, што од стране државе Србије, што из ИПАРД пројекта. Дакле, чисто да наши пољопривредници знају да ово није све, да на ово иду и она средства која држава издваја, покрајина и локалне самоуправе. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Да ли још неко жели реч? (Не.)

Сада, у складу са чланом 87. Пословника Народне скупштине, одређујем паузу у трајању од једног сата.

Са радом настављамо у 15.00 часова.

(После паузе – 15.05)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Даме и господо народни посланици, настављамо даље са радом.

На члан 11. амандман је поднео народни посланик Весна Николић Вукајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 11. амандман је поднео народни посланик Томислав Љубеновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 12. амандман је поднео народни посланик Весна Николић Вукајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Народни посланик Маријан Ристичевић поднео је амандман којим предлаже да се после члана 12. дода нови члан 12а.

Влада и Одбор за пољопривреду, шумарство и водопривреду прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Томислав Љубеновић.

ТОМИСЛАВ ЉУБЕНОВИЋ: Амандманом који сам поднео у име Посланичке групе СРС ...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Љубеновићу, тај амандман смо прошли.

ТОМИСЛАВ ЉУБЕНОВИЋ: Па ја сам се јавио, нисте ми дали реч.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Не, сигурно се нисте јавили.

ТОМИСЛАВ ЉУБЕНОВИЋ: Па јављао сам се.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Не, сигурно нисте. Није вас било уопште у електронском систему. Жао ми је, није. Ја сам питао, и сачекао, и задршку направио неколико секунди.

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, чисто ради наших пољопривредника и пољопривредних газдинстава, који сваке године од марта до априла обнављају регистрацију пољопривредних газдинстава, ја желим да захвалим Влади што је усвојила овај амандман и на такав начин допринела, наравно, заједно са предлагачем, томе да пољопривредници не морају више да врше сваке године пререгистрацију пољопривредног газдинства. Довољно је да само у року од 30 дана пријаве промене. Тиме ће се смањити и редови у трезорима, тиме ће се растеретити Министарство финансија, али биће и значајне уштеде с обзиром на то да за прикупљање документације треба издвојити одређене таксе.

Усвајањем овог амандмана Влада је пољопривредницима учинила да имају вишеструку корист, да не губе време, да уштеде финансијска средства и да лакше могу да остварују своја права. С тим у вези, у њихово име, јер су они тражили да се такав амандман поднесе, захваљујем што пољопривредници више неће морати да у гужви чекају редове. Знамо ону пословицу да су најмањи људи испред шалтера, а иза шалтера се осећају највећим. Овим је Влада допринела да се наши пољопривредници испред шалтера осећају већим него они иза. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има народни посланик Томислав Љубеновић, по амандману.

ТОМИСЛАВ ЉУБЕНОВИЋ: Хвала.

Дошло је до техничких грешака.

Амандманом који сам поднео у име посланичке групе СРС...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Љубеновићу, не можете по том амандману. Прочитан је, нисте се јавили. Не могу да вам помогнем.

(Милорад Мирчић: Јављао се човек.)

Није се јавио. Сигурно се није јавио.

(Томислав Љубеновић: Па ево, и министар је ту, и министар је регистровао.)

Нисте били у систему, нисте се пријавили.

(Томислав Љубеновић: У систему ако је неки пропуст направљен.)

Не, није сигурно проблем у систему.

Пошто смо завршили претрес по амандманима, закључујем претрес Предлога закона у појединостима.

Пошто смо обавили претрес Предлога закона у начелу и у појединостима, Народна скупштина ће у дану за гласање одлучивати о Предлогу закона у начелу, у појединостима и у целини.

Изволите, колега Мирчићу, по Пословнику.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Рекламирам члан 103.

Господине председавајући, колега Љубеновић се пријавио. Сведоци смо ми који седимо и гледамо. Пријавио се у електронски систем. И то, у крајњем случају, не може да буде разлог што... Систем је у једном тренутку заказао, не функционише или

Хвала вам, колеге, на помоћи, али мислим да би било потпуно коректно да се колеги обезбеди могућност да образлаже амандман. Нећете изгубити нешто велико, нећете пуно изгубити. То је максимално два минута да образложи свој амандман. Колико пута се деси да и друге колеге не убаце картицу, притисну систем, мисле да су пријављени, не обраћају пажњу. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Заиста ми је жао, колега Мирчићу. Да нисам прочитао други амандман, ја бих му већ дао реч, верујте ми, али народни посланици су дужни по члану 127. да користе искључиво своје идентификационе картице, као и да се идентификују при уласку у салу убацивањем картице у посланичку јединицу, односно да се одјаве приликом напуштања сале. Картица није била у систему. Заиста ми је жао.

Прелазимо на 13. тачку дневног реда – **ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПОДСТИЦАЈИМА У ПОЉОПРИВРЕДИ И РУРАЛНОМ РАЗВОЈУ** (појединости).

Примили сте амандмане које су на Предлог закона поднели народни посланици: Милија Милетић, Томислав Љубеновић, Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Констатиновић, Здравко Станковић, Радослав Милојичић, Горан Јешић, Гордана Чомић, Горан Ћирић, Александра Јерков, Балша Божовић, Маја Виденовић, Наташа Вучковић, Томислав Жигманов, Весна Марјановић, Душан Петровић, Верољуб Стевановић, Маријан Ристичевић, Милан Лапчевић, Иван Костић, Бошко Обрадовић, Марија Јањушевић, Драган Весовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић, Дејан Шулкић, Горица Гајић, Миладин Шеварлић, Ненад Божић, Ненад Чанак, Горан Чабради, Мариника Тепић, Нада Лазић и Олена Папуга.

Примили сте извештаје Одбора за уставна питања и законодавство и Одбора за пољопривреду, шумарство и водопривреду, као и мишљење Владе о поднетим амандманима.

Пошто је Народна скупштина обавила начелни претрес, сагласно члану 157. став 3. Пословника Народне скупштине, отварам претрес Предлога закона у појединостима.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Милија Милетић.

Реч има народни посланик Милија Милетић.

МИЛИЈА МИЛЕТИЋ: Захваљујем се.

Ја сам поднео овај амандман везано за обавезе наших пољопривредних произвођача који користе подстицаје које даје Министарство пољопривреде и оквиру тих подстицаја имају обавезе које морају испунити.

Пошто сви знамо да велики број пољопривредника користи подстицаје и на југоистоку Србије, али то су махом људи који су недовољно обавештени, немају довољно сазнања, па баш због тога се може десити да ти људи не испоштују одређене критеријуме и од њих се тражи да врате новац који су добили као подстицај.

Овде у Предлогу закона пише да у року од 30 дана после правоснажности они морају вратити та средства. Ја сам предложио да се тај рок продужи на 60 дана, баш због тога што велики број старијих људи, који нису довољно добро обавештени, они не могу вратити у том периоду од 30 дана тај новац већ можда морају да продају нешто што имају, краву, теле, јагње, било шта. Због тога сам мислио да се продужи тај рок на 60 дана. У крајњем случају, мислим да ће имати разумевања и надлежно министарство, јер у наредној години има пуно подстицаја који се дају нашим пољопривредним произвођачима с акцентом на југоистоку Србије и на брдско-планинским подручјима.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Да ли још неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Томислав Љубеновић.

Изволите.

ТОМИСЛАВ ЉУБЕНОВИЋ: Хвала.

Овим амандманом на члан 1. став 1. тачка 5) Предлога закона о изменама и допунама Закона о подстицају у пољопривреди и руралном развоју предложено је скраћивање рока у ком су корисници подстицаја дужни да чувају документацију која се односи на остваривање права на подстицаје.

С обзиром на то да право на коришћење подстицаја имају правна лица, предузетници и физичка лица носиоци комерцијалних породичних пољопривредних газдинстава под прописаним условима, сматрамо да је нарочито носиоцима пољопривредних газдинстава велика обавеза чувања документације у року који је одредио предлагач, па смо амандманом предложили нешто краћи рок, за који сматрамо да је такође у року у ком се може извршити потребна контрола.

Значи, СРС је против свих евентуалних злоупотреба које би се могле догодити од стране корисника подстицаја, али смо против тога да се тим истим корисницима стварају било каква додатна оптерећења. Наша

држава је дозволила да у процесу приватизације велика предузећа која су се бавила пољопривредом али и прерадом пољопривредних производа једноставно нестану. Један од примера је са југа Србије, „Поречје“ из Вучја. „Поречје“ из Вучја поседује хладњачу за смештај 7.000 тона робе, три расхладна тунела и топлу прераду и дестилерију. На залихама је у тренутку доношења одлуке о увођењу стечаја било 360.000 литара дестилата, чија је вредност близу милион евра. Накнадно су радници овог пољопривредног комбината обрађивали 37 хектара својих воћњака и још 360 хектара засада на државном земљишту, који су сада због недостатка новца у запуштеном стању.

То је само један од примера како је држава Србија дозволила да се уништава пољопривредна производња и да, са друге стране, имамо неконтролисан увоз пољопривредних производа. За СРС је то неприхватљиво и ми ћемо увек инсистирати на томе да се држава много одговорније односи према пољопривреди, у којој видимо шансу за опоравак.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Љубиша Стојмировић.

Изволите.

ЉУБИША СТОЈМИРОВИЋ: Поштоване колегинице и колеге, ово је један од амандмана и види се добра воља колеге који је предложио овај амандман да се помогне развоју наше пољопривреде. Мислим да би сви ми, без обзира на то којим странкама припадали, требало да се трудимо да изађемо у сусрет Министарству и да помогнемо и Министарству и министру да на најлакши начин покуша да реши проблеме који су збиља нагомилани у овој области. То није, нормално, грешка ни ове владе ни претходних влада, то је један процес који је трајао дуго и зато морамо сви заједнички свим снагама да покушамо да то решимо. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има министар Бранислав Недимовић.

БРАНИСЛАВ НЕДИМОВИЋ: Поштовани председавајући, поштовани посланици, само пар речи везано за овај амандман.

Схватио сам намеру која вам је била да се не чува толико дуго документација која је неопходна пољопривредницима који подносе захтев за подстицај. Међутим, уколико будете у дану за гласање прихватили измене и допуне Закона о пољопривреди и руралном развоју које се односе на ИПАРД средства, она ће бити исто тако интегрисана и то ће бити исто врста подстицаја, а имамо обавезу петогодишњег чувања документације од стране оних који су добили наменска средства по овим процедурама. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Да ли још неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман, са исправком, поднео је народни посланик Милија Милетић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Милија Милетић.

МИЛИЈА МИЛЕТИЋ: Ево ја сам у овом амандману хтео да ставимо и речи „домаћи сименталац“, с тим што је то код нас израз, у мом крају, иначе то је домаће шарено говече, тип сименталца.

Мислим да је овде требало да убацимо где има краве за узгој телади за тов да ту ставимо и домаће шарено, односно тип сименталца, јер сви знамо да у нашој Србији, да највећи број наших газдинстава, пољопривредна газдинства која су мала имају домаће шарено говече, тип сименталца, које је веома квалитетно, веома добро, које може служити и за млеко и за месо и увек је било квалитетно и добро када буде систем крава и теле.

Због тога сам ја ту предложио, јер знам да овде што стоји све је добро, али у крајњем случају сигуран сам да ћемо у наредном периоду имати могућност да систем крава–теле можемо и помоћи и домаће шарено, односно тип сименталца, да и оно може да користи та средства, зато што је то веома потребно за наше људе, да не купују баш ону расу која је чиста.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар Бранислав Недимовић.

БРАНИСЛАВ НЕДИМОВИЋ: Поштовани председавајући, поштовани посланици, желим само да кажем да је домаћи сименталац у оквиру две мере обухваћен и већ интегрисан постојећим системом мера, тако да нема потребе посебно га издвајати јер се већ налази у систему мера. Лица која имају ову врсту животиња немају никакав проблем и апсолутно могу да користе подстицајна средства.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

По амандману, народни посланик Милија Милетић.

МИЛИЈА МИЛЕТИЋ: Слажем се са министром.

Уважавам то што кажете. У праву сте.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Да ли још неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Милија Милетић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Милија Милетић.

МИЛИЈА МИЛЕТИЋ: Ја сам ту ставио, пошто југоисточна Србија, брдско-планинска подручја, девастиране општине, старачка популација људи, има их велики број тамо, треба много више издвајати.

Предложио сам да тамо не буде пет хиљада динара него да буде седам и по хиљада динара, баш из разлога што је тамо много теже да се

ради пољопривреда и треба тамо више да улажемо, али сам сигуран, и то је договорено и у буџету, у наредној години биће много више издвајано за брдско-планинска подручја за сточарство, за југоисточни део Србије.

Очекујем да ћемо сви ми заједно, ту је и надлежно министарство на челу са нашим министром господином Недимовићем, променити онај правилник, да дајемо већу, много већу могућност да људи који тамо остају да живе, који тамо остају да чувају стоку и раде остале пољопривредне радове, да се тамо издваја макар 50%, ако не и више. То је био мој циљ, да се стави пажња, а већ то ради Министарство и наша влада на челу са нашим премијером.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има министар Бранислав Недимовић.

БРАНИСЛАВ НЕДИМОВИЋ: Поштовани председавајући, поштовани посланиче, овај ваш амандман нисмо у могућности да усвојимо пошто је утврђен минималан износ од пет хиљада динара, али кроз правилнике за маргинално неразвијена подручја биће увећано и тако кроз подзаконска акта утврдићемо већи износ и на тај начин помоћи да се у тим крајевима где су посебни услови живота и рада добијају већа подстицајна средства. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Мирослав Алексић.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани господине министре, амандман који смо поднели на овај члан односи се на то да краве за узгој телади за тов добију исти износ подстицаја као и остале краве, за производњу млека, телади итд.

Међутим, ако говоримо већ о подстицајима, ја мислим да ово није прави начин да подстичемо производњу млека и сточарства у Србији, нарочито кроз узгој крупне стоке, зато што је тренд с којим се сусрећемо од 2010. године да је број грла крупне стоке у опадању, а оно што је још опасније је да нам опада количина произведеног млека по грлу краве.

То је озбиљно упозорење и мислим да овај алат неће дати праве резултате. Ми се морамо окренути томе да стимулишемо већу продуктивност, дакле да имамо по грлу већу количину млека, а не да имамо више грла а мање млека. Дакле, морамо ту наћи негде шта су то европски

стандарди, у ком смеру желимо да подстичемо производњу млека и да одржимо овај ниво грла крупне стоке који Србија у овом тренутку има.

Кад говоримо о производњи млека, ми се ту суочавамо већ са проблемима. Премија коју имамо од седам динара по литри млека нисам сигуран да ли ће бити довољна од 1. јануара уколико се укине прелевман на увоз млека. Знамо да је у претходном периоду било ситуација да је због укинутих квота у Европи било тржишних вишкова млека и наши произвођачи млека с правом могу да се боје шта ће се десити 1. јануара уколико будемо били приморани да тај прелевман који смо задржали у претходних шест месеци укинемо, да ли ћемо са премијом од седам динара по литри млека моћи да пружимо подршку нашим пољопривредницима да овде у Србији своје млеко могу да продају, да не говорим о неком извозу на друга тржишта.

Такође, ми нисмо имали у претходном периоду никакве мере које би појефтиниле производњу. Ако већ немамо средстава да подигнемо прелевман, хајмо на неки начин, било како, да људима омогућимо да лакше могу да производе млеко и да одржавају свој сточни фонд.

Према томе, мислим да генерално треба размислити да ли је прави начин давати субвенције по грлу или ићи на то да се стимулише већа продуктивност, односно већа производња млека по грлу, као и то да ли ће се премија задржати на том нивоу или је можда треба повећати. Неке земље из окружења имају премију на млеко чак и око 24 евроцента, што, сложићете се, ставља у много бољи положај произвођаче млека из тих земаља него наше овде у Србији.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Снежана Богосављевић Бошковић.

Изволите.

СНЕЖАНА БОГОСАВЉЕВИЋ БОШКОВИЋ: Захваљујем. Користим време посланичке групе.

Закон о подстицајима у пољопривреди и руралном развоју утврђује минималне износе и ја се надам да ће, када се буде израђивала уредба, Министарство добро сагледати могућност да ваш предлог буде заиста и усвојен. Свима нама је и у претходном периоду, а убеђена сам да је и садашњој гарнитурџ у Министарству стало да буде што већи износ подстицаја, пре свега када се ради о мерама у сточарству.

Морам да кажем да није тачно да нису направљени резултати у сточарству. Ми смо успели у претходном периоду да зауставимо тренд смањења домаћих животиња, значи фонда животиња којима Србија располаже, а што се тиче података о производњи, производња у сточарству бележи већи ниво у односу на претходне године, што можете видети у

објављеним подацима у Зеленој књизи, коју објављује Министарство пољопривреде, а они су урађени на основу и статистичких података и Еуростат података.

Дакле, помаци су присутни, евидентни, нису велики, али у сточарству и ти мали помаци, позитивни трендови су јако важни и говоре да смо на добром путу.

Што се тиче премија за млеко, премије за млеко су исплаћиване, а нисам баш сигурна да ли су у праву они који кажу да су премије за млеко у окружењу, с обзиром на то да су све земље чланице Европске уније, веће.

По ономе што знам и информацијама којима располажем, премија за млеко у земљама Европске уније нема. Подстицање млекарске производње и производње млека врши се на основу давања по млечном грлу, што не значи да ми нисмо желели да подстицаји буду и 25 и можда и више хиљада, то свако жели, али с обзиром на оно чиме се располаже када се говори о аграрном буџету, онда је ово, по мени, сасвим разумна мера, с тим што овде кажем да смо и у претходном периоду подстицали маргинална подручја већином износима, са мањим квотама за остваривање премија по основу предатог млека.

Квоте су биле и до сада 1.500 литара и верујем да ће Министарство наставити да ради на том путу, јер нам нема друге. Не смемо дозволити никада више пад који смо имали у претходним годинама.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар Бранислав Недимовић.

БРАНИСЛАВ НЕДИМОВИЋ: Поштовани председавајући, желим само да се осврнем на једну ствар. Овде је било речи о подстицајима за краве за узгој телади.

У овом амандману уопште није реч о премијама за млеко и подстицајима који се односе на квалитетне приплодне млечне краве.

Апсолутно желим да кажем да морамо поћи од тржишта и шта је тренд на тржиштима која се налазе око нас. Тренд на средњи и дужи рок је да је повећана тражња за говеђим месом. Нама је неопходно повећање броја грла која немају перформансе такве да могу да се сврстају у квалитетна приплодна грла али су нам неопходна пре свега због развоја прерађивачког сектора. Ми морамо имати одређени квантум, одређену количину грла да бисмо уопште могли да разговарамо о повећању броја прерађивача.

Постоји тражња за овом врстом меса из Србије. Између осталог, то је тржиште Европске уније, тржиште Кине. Ми имамо усаглашена три сертификата са Кином везано за говеђе месо, али добри трендови су и у овчарству, козарству. Комплетно у сточарству имамо добре трендове, али то са премијама нема апсолутно никакве везе. Премије су утврђене.

Ситуација је много боља него пре годину и по дана, кад је Влада... Да није било административних мера које је она увела, имали бисмо потпуно незаштићени простор Србије и данас не бисмо ни причали уопште на ову тему.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Да ли још неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Радослав Милачић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман су заједно поднели народни посланици Горан Јешић, Гордана Чомић, Горан Тирић, Александра Јерков, Балша Божовић, Маја Виденовић, Наташа Вучковић, Томислав Жигманов, Весна Марјановић, Душан Петровић и Верољуб Стевановић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Горан Јешић.

ГОРАН ЈЕШИЋ: Користићу време за амандмане и после време посланичке групе.

Интенција овог амандмана, и осталих који следе, јесте да се повећа обим средстава за сточарство, које је у највећем проблему. Ми ћемо имати тачку дневног реда, која долази после овога, која се тиче водопривреде Србије, нарочито у домену Војводине, где имамо причу о наводњавању.

Стално причамо о наводњавању. Премијер је причао о милион хектара наводњавања. Нема веће опасности за девастацију земљишта него велика количина воде, нарочито у Банату. Ако желите наводњавање, треба вам стање да поправите то земљиште. Ако желите две културе, треба вам сточарство да бисте могли да поправите то земљиште. Без тога су врло везане тачке једна за другу.

Оно што је мој проблем са овим законом јесте што су амандмани стигли на један део, а на један део нису. Извесност и предвидивост су кључна ствар. Мислим да је страшно важно да мере које данас уводите и кроз овај закон буду дугорочног карактера, да себе обавезете законом да их не смете укидати следеће године. Можете да мењате ниво средства, али линије мера морате остављати најмање у нивоу од седам година, односно од ЕУ буџетске аграрне године, и то ће довести до извесности, а предвидљивост је већ аграрна политика.

Ја сам тамо раније имао неке амандмане који се не тичу ових да се закуца законом обавеза да се забрани да се умањи износ за ту годину, а ви за две године можете да га промените и после тога... Мере не смете укидати цео инвестициони период. То је једна ствар.

Друга ствар, нама треба квалитет. Драматично треба обратити пажњу у чега ћемо да улажемо. Ми имамо озбиљан проблем са генетиком. Да ли је то свињарство, говедарство, овчарство, озбиљан је проблем са генетиком. Није могуће да дајемо субвенције на музне краве које дају 13-14 литара млека дневно. То није исплативо ни произвођачу, нема исплативости власнику, а бацање је пара за државу. Страшно је важно да се води рачуна о генетском потенцијалу и страшно је важно да можемо да знамо шта је извесност коју ћемо добити када будемо алоцирали ова средства.

Средстава има, причали смо у начелу о томе, средства могу да се изалоцирају са других позиција, за које мислимо да постоје у буџету као расипање новца. На крају се министар финансија сложио – то вам је „Ер Србија“, „Београд на води“, разни пројекти. То треба изалоцирати. Где? У капиталне инвестиције у пољопривреди. Пара има, не можемо да се договоримо како се деле. То је кључ проблема ових субвенција. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар Бранислав Недимовић.

БРАНИСЛАВ НЕДИМОВИЋ: Поштовани председавајући, поштовани посланици, циљ ове мере, која се први пут уводи у систем, јесте повећање сточног фонда и могућност да дође до развоја прерађивачког сектора везано за говеђе месо. Пре свега због трендова, који су доста добри, на средњи и дужи рок. Управо нам је идеја дугорочност и извесност. Нама је идеја да ове године буде овај износ и идеја нам је да, у складу са новчаним капацитетима који буду били на располагању, чак и повећамо, из једног простог разлога, зато што нам је неопходан повећан број грла у сточарству.

Ми смо све мере аграрне политике анализирали са међународним финансијским институцијама, пре свега са Светском банком, у складу са праксама које постоје у земљама у окружењу. Оно што нам је интенција јесте да убудуће, од будућих буџетских година плаћамо по квалитету. Ми морамо да развијемо системе како бисмо могли доћи до тога, али идеја нам је...

Само још једном да кажем, измене и допуне Закона о подстицајима у пољопривреди и руралном развоју први пут после дугог низа година имају повећање цифара, повећање субвенција и увођење нових мера. Немамо скидање. Значи имамо позитиван тренд, имамо повећан буџет. То су ствари које су јако важне – дугорочност, извесност и квалитет и да развијемо прерађивачку индустрију.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 5. амандман је поднео народни посланик Радослав Милојичић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман су заједно поднели народни посланици Горан Јешић, Гордана Чомић, Горан Тирић, Александра Јерков, Балша Божовић, Маја Виденовић, Наташа Вучковић, Томислав Жигманов, Весна Марјановић, Душан Петровић и Верољуб Стевановић.

ГОРАН ЈЕШИЋ: Врло кратко. Мало пре смо причали око премије за млеко, да немамо у окружењу премије директно по литри млека.

Слажем се, бивша министарка, са вама, али имамо друге инструменте који подижу цену на 45 наших динара, а рецимо 35-36 евроценти. Ми имамо огромну разлику унутар Републике Србије, где вам је 35 динара без ПДВ-а цена пристојне класе – пристојне, не екстра класе – на територији Војводине, имате 22, 23, 24 динара на територији источне Србије.

И ту се са колегом ветеринарем слажем да морамо размислити како да тамо ојачамо производњу. Морамо да алоцирамо више пара. Паре постоје, немојмо да их бацамо, хајде да уложимо у оно што нам треба и оно што ће донети бенефит пољопривредницима. Није паметно улагати паре у те инвестиције, него уложити овде и то ће донети бенефит сваком пољопривредном произвођачу. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Министар.

БРАНИСЛАВ НЕДИМОВИЋ: Поштована председавајућа, поштовани посланици, као што сам мало пре рекао, нама је идеја да створимо извесност и сигурност да ће новчана средства која су предвиђена бити и исплаћена. Морам да кажем да смо ми кроз Управу за аграрно плаћање на данашњи дан 92% средстава искористили, што значи да апсолутно постоји систем функционисања подстицаја.

Што се тиче угрожених подручја, нама је идеја да кроз давање повлашћеног статуса за набавку опреме, како би се квалитет производње повећао, кроз набавку музилица, кроз набавку друге опреме помогнемо тим људима да они квалитет свог млека побољшају.

Потпуно је била у праву посланица Богосављевић када је рекла да нема премија у окружењу. Нема их. Постоје само индиректна давања, јер постоји шареноликост, од земље до земље. Чак је самој ЕУ било јако тешко пре годину и по дана, када се десио огроман проблем приликом санкција између ЕУ и Русије, како да поједине земље чланице увеже у систем и како да реши проблем вишка млека. Између осталог, они су тако решавали што су давали субвенције за непроизводњу млека. Средства су давали за непроизводњу млека. Милијарду и по евра су они потрошили да реше проблем вишка млека.

Ситуација на тржишту млека је далеко боља него што је била пре годину и по дана. Још једном понављам, да није било административних мера које је Влада Србије морала да усвоји, ми бисмо данас имали потпуни хаос на тржишту млека, али га данас немамо, имамо очуван млекарски сектор.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народни посланик Горан Јешић.

ГОРАН ЈЕШИЋ: Реплика.

Није само проблем руско тржиште, генерисан проблем млека...

(Председник: Нисам ја рекла реплика, сами сте себи дали реплику.)

Јавио сам се по реплици, ако може.

(Председник: Добро.)

Није само то проблем, и тога морамо бити свесни. Укинуте су квоте унутар ЕУ, а онда се појавио проблем и са вишком млечне масти због руског тржишта. Нисам сигуран, данас смо спремни овде, знам да не можете, није то само до вас, али морамо драматично брже и више да улажемо у капиталне инвестиције, да будемо конкурентнији, јер више не можемо да користимо прелевмане.

А квалитет нам је очајан, ужасан нам је квалитет. Прво морамо да се бавимо образовањем произвођача, хигијеном, исхраном итд., итд. Нису довољне само музилице, требају нам и лактофризи, услови држања, неки приручни објекти који ће имати плочице итд. И страшно је важно да то што пре урадимо и што више алоцирамо средстава. Желимо да се овде алоцира више средстава, у капиталне инвестиције, да имамо већи квалитет. Неће бити трајно разрешен проблем, конкурентнији су од нас, имају бољу генетику, имају веће субвенције деценијама уназад и морамо некако да се изборимо.

Ми без сточарства, које мора чинити 60% читаве пољопривреде, а од тога 80% говедарство, не можемо да се бавимо интензивном ратарском производњом, не можемо да се бавимо воћарством. Нећемо имати стајско ђубриво. Не можемо да причамо о две жетве јер немамо чиме да поправимо земљиште које ћемо да исцрпимо у две жетве, не можемо да причамо о наводњавању. Зато морамо увек да имамо на уму да сточарство, без обзира колико је профитабилно или не, мора да добија већу количину новца, да генерише неке друге ствари. Да не причам о социјалној категорији, јер највише се људи бави сточарством у руралним подручјима и најсиромашнији су људи. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 6. амандман је поднео народни посланик Радослав Милојичић.

На члан 6. амандман су заједно поднели народни посланици Горан Јешић, Гордана Чомић, Горан Ћирић, Александра Јерков, Балша Божовић, Маја Виденовић, Наташа Вучковић, Томислав Жигманов, Весна Марјановић, Душан Петровић и Верољуб Стевановић.

На члан 6. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић. Влада и Одбор за пољопривреду, шумарство и водопривреду прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом, па констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, у име пољопривредних произвођача и сточара желим да захвалим Влади што је прихватила овај амандман.

О чему се ради? Предвиђено је било да субвенцију за тов говеда добије онај пољопривредни произвођач који грло држи 185 дана у тову. Амандманом који сам ја предложио у име сточара тај рок је смањен на 120 дана, из простог разлога што се јунад до 300 кила купују и у високоинтензивном тову није потребно 185 дана да би се таква грла дотовила. Стога сам ја предложио да се тај рок скрати на 120 дана да не би неко морао да држи говеда да оствари субвенцију а тиме изгубио на квалитету меса. Дакле да може успешно да се такмичи на тржишту а да добије оно што ће му по закону припадати.

Други разлог је што је странка бившег режима, док је водила аграрну политику, подржавала биљну производњу. Подржавањем биљне производње на штету сточарства дошли смо у ситуацију да извозимо огромне количине кукуруза, негде три и по милиона тона, а да увозимо свињско месо. И извоз говеђег меса је готово пао на нулу, мислим да се мерио свега стотинама тона, а квоте које смо имали у ЕУ нисмо искористили.

С тим у вези, зато што у Европи има хиперпродукције млека, недостатак говеђег меса је очигледан и мислимо да у говедарству тов говеда има своје одређене шансе. Ако узмемо кошер и халал клање, верујем да можемо да повратимо веру сточара у ову врсту производње, јер смо за време странке бившег режима са 1.700.000 говеда пали на 918.000 комада и тиме сами себи направили велику штету. На 800.000 хектара пашњака, на преко три милиона хектара обрадивог земљишта ми имамо свега 0,4 условних грла по хектару, што је далеко мање и за неколико пута од просека у ЕУ.

То подржавање биљне производње науштрб сточарства нас је довело до тога да и кланице раде са 30-40% капацитета и стога су мере нове владе и владе пре ове у пољопривреди ишле у корист високоинтензивне производње, производње меса, млека и прераде, дакле да наши прерађивачки капацитети раде, да наши фармери од тога стоке зарађују, а не да извозимо огромне количине кукуруза, да други на том кукурузу и соји праве профит.

Из тог разлога је мој амандман и желим још једном да захвалим Влади на разумевању. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 7. амандман је поднео народни посланик Милан Лапчевић.

МИЛАН ЛАПЧЕВИЋ: Чланом 7. сам предложио да се корисницима подстицаја по основу директних плаћања лимитира максимални износ подстицаја за једну календарску годину на износ од 30 милиона динара.

Ово је својеврстан покушај да се изборимо против монополизације и глобализације тржишта, јер једна од мера којом смо правдали недовољно пара у буџету била је 2013. године, када смо укинули премије за млеко за све пољопривредне произвођаче, односно лимитирали да премију могу да остваре по седам динара по литру само они који квартално имају производњу млека већу од хиљаду и по за планинска подручја, односно три хиљаде литара за равничарска подручја.

Увек је проблем да нема довољно пара.

Предложио сам да максимални износ подстицаја буде 30 милиона динара. Зашто? Да би остало много више пара за подстицање малих и средњих произвођача, како бисмо добили здраву конкуренцију.

Ако ми пумпамо оне који већ имају огромне површине, велике фарме, који су, иначе, монополисти на тржишту, које колоквијално зовемо тајкунима у пољопривреди и њима дајемо подстицаје који су већи од 30 милиона динара, ми практично сужавамо тржиште. За оне мале немамо средства, а за велике издвајамо огромна средства и правимо ограничено тржиште где ће они између себе делити колач, науштрб оних који би могли да имају своја пољопривредна газдинства, да се баве породично тим бизнисом и да их држава у томе помаже.

Мислим да је то много логичнији и здравији резон него да пумпамо оне који имају огромне површине, огромне фарме. Довољно је до 30 милиона динара. Зашто бисмо ми неком тајкуну Тодорићу, Матијевићу или не знам коме већ пумпали огромне паре на основу подстицаја када за то нема потребе? Они су сами по себи довољно јаки да могу своју производњу да изнесу.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 7. амандман су заједно поднели Иван Костић, Бошко Обрадовић, Марија Јањушевић, Драган Весовић, Срђан Ного и Зоран Радојичић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Иван Костић.

Изволите.

ИВАН КОСТИЋ: Поштовани министре са сарадницима, председавајућа, народни посланици, грађани Србије, апсолутно не разумем зашто овај амандман није прихваћен. Оно што су Двери тражиле у члану 7. измена и допуна Закона о подстицајима јесте да се средства која прелазе десет милиона динара не умањују домаћинствима која имају два члана домаћинства млађа од 18 година. Значи, причамо о подстицајима у пољопривреди, причамо константно већ неколико година, од када је ова влада, о жељи да се сеоска домаћинства ојачају, а један конкретан амандман не прихватамо.

Које је образложење што ви кажете? Образложење је да ЕУ не препознаје директна плаћања независно од броја чланова газдинства. Какав је то одговор? Значи, опет стојимо при ставу што смо рекли у начелној расправи да сте ви овај закон донели да бисте наше законодавство ускладили са налозима ЕУ, што је за нас апсолутно бесмислено.

Једина два ресурса која могу да ревитализују ову државу Србију су дијаспора и пољопривреда, а ви овакав амандман не прихватате. Значи, није ми јасно о чему се овде ради. И то је доказ да је ваша политика само политика срљања у ЕУ, која апсолутно штети, директно, људима који се баве земљорадњом у Србији. Не знам разлог који је, волео бих да ми објасните, али немојте онда више причати да вам је стало до опстанка младих људи на селу, да вам је стало до развијања руралних подручја, ако овакве амандмане не подржавате.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Горан Јешић.

Изволите.

ГОРАН ЈЕШИЋ: Ја мислим да, министре, морате коначно да кажете ово што тражимо од вас. Јасно је да ће неко бити добитник а неко губитник, морате да изговорите, кроз ИПАРД и кроз овај начин давања. И зато имамо ову дебату и морамо бити поштени према пољопривредним произвођачима који нас гледају, а велики број њих данас гледа ово, јасно им рећи да морају бити бољи, да ће они добри добити и да не може овај број упослених у пољопривреди остати. Морамо коначно бити поштени.

Рекли сте да је премијер то у експозеу поменуо, али је стао на пола реченице. Ми хоћемо од овога да направимо озбиљну привредну грану. Са пет и по милијарди да извозимо десет милијарди за пет година, а двадесет

за десет година. То значи да ћемо имати драматично веће плате у здравству, драматично веће плате у образовању, драматично веће плате у полицији и војсци. То то значи.

Ми не можемо да извозимо неке треће ствари. Ми можемо да извозимо само оно што знамо да радимо. А да бисмо то радили, морамо бити конкурентни. А да бисмо били конкурентни, морамо имати капиталне инвестиције. За капиталне инвестиције неће бити сви спремни и морамо то отворено да кажемо у овом парламенту. Ја инсистирам да то неко изговори, јер ћемо имати стално ове дебате које доводе људе у заблуду. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има министар.

Изволите.

БРАНИСЛАВ НЕДИМОВИЋ: Поштована госпођо председавајућа, поштовани посланици, могло се чути у претходним излагањима да систем мера подршке ми усклађујемо искључиво са ЕУ и да нам је то једини циљ. Апсолутно не. Ми ово радимо све због Србије и српских пољопривредних произвођача и развијамо систем мера конкурентности кроз подстицајна средства.

Ми морамо имати свест о томе да се не можемо задржавати само на одређеном нивоу, него морамо развијати квалитет, а то једино може кроз инвестиције.

Подсетићу још једном да имамо једну меру коју смо увели у систем, то је за младе пољопривреднике, тако да апсолутно не стоји ова тврдња да ми не водимо о томе рачуна.

Друга ствар коју исто тако желим да кажем, управо систем мера конкурентности кроз инвестиције, повећан је износ субвенција за четири пута, са 526 милиона на 2,2 милијарде.

Нама је идеја да повећавамо квалитет, самим тим да правимо већу додатну вредност у пољопривредној производњи. Нама је циљ да развијемо производњу у оквиру пољопривреде, а то можемо само мерама конкурентности. Мислим да је јасна интенција Владе Србије кроз издвајање средстава за инвестиције шта жели овим да постигне.

(Иван Костић: Реплика.)

ПРЕДСЕДНИК: Немате право на реплику. Није изазвана реплика.

Имате време. Да ли желите по амандману? (Не.)

На члан 7. амандман су заједно поднели посланици Дејан Шулкић и Горица Гајић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Дејан Шулкић.

Изволите.

ДЕЈАН ШУЛКИЋ: Захваљујем.

Предлогом измена и допуна закона максимални лимити се умањују. Заправо, повећава се умањење. Дуплира се са 5% на 10% и са 10% на 20%. У одговору који сам добио, образложење којим се одбија амандман је да је то правичније. Дакле, не само за овај рестриктиван приступ, а и Закон о подстицајима, односно његове измене и допуне, налик је буџету Републике Србије, представља једну прерасподелу и на овај начин увећавате износе умањења са 5% на 10% и са 10% на 20%.

Било би добро да имамо и пројекцију, то сам навео у образложењу амандмана, колико људи је лимитирано износима од 10 до 20 милиона, колико је преко 20 милиона, па онда да претпоставимо и кажемо – уколико их и у наредном периоду буде 100 или 1.100, онда пројектујемо да ћемо на овај начин дуплирати та умањења и то је једнако износу од пет милиона евра, а тај износ се прерасподељује тако што се усмерава на неке друге трошкове.

Немојте да будете сигурни, министре, што се тиче младих, да вам нешто неће промаћи. Крајем прошле године у Великој Плани пензионисани судија, народни посланик и човек који се никада није бавио пољопривредом добио је 60.000 евра подстицаја за лешникар. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 7. амандман је поднео народни посланик проф. Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Миладин Шеварлић.

Изволите.

МИЛАДИН ШЕВАРЛИЋ: Захваљујем, поштована председнице.

Да не би било забуне, средства ИПАРД-а се уопште неће односити на 75% породичних пољопривредних газдинстава у Србији по попису из 2012. године. Дакле, за средства ИПАРД-а практично неће моћи да конкурише ниједно газдинство у просеку – појединачно ће можда моћи – које има до пет хектара земљишта, јер њих има 860.000, а располажу са око 600.000 хектара. Када те две цифре поделите, видећете да је то неупоредиво мање од она минимална два хектара, у просеку говорим, који су неопходни да би могли да конкуришу уопште за средства ИПАРД-а.

Када од тих 75% одбијете још и оне које немају члана породичног домаћинства који има завршено најмање средњу пољопривредну школу или другу средњу са положеним испитима из области за коју конкурише, онда практично неће нико та средства добити.

Питам вас, а ви проверите код командира војске и полиције који обилазе југ и исток Србије да спрече илегални улазак миграната. То су

потпуно празна села. Они немају где да сврате да пију воде – да ли је интерес Србије да оставимо пушта подручја уместо да...?

Министар је говорио о најбољем пројекту који је спроведен у Србији од 2000. године наовамо, то је дански програм, са заједничким субвенционирањем средстава Министарства пољопривреде. Једино су погрешили што преко задруге нису направили задружну хладњачу, јер би на тај начин учествовали и у расподели добити у овој другој, постфармерској фази. Ми практично немамо шанси да то урадимо.

Предложио сам овде промену ових интервалних група. Ни у једној мери, министре, ви немате максимум. Да ли то значи да ће ова европска средства бити намењена само „Тенису“ и другим иностраним улагачима, који ће користити кредите из својих банака по 0,5% камате или 1% камате, уместо наших, који плаћају 5%, 6% или 7% камате. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има министар.

Изволите.

БРАНИСЛАВ НЕДИМОВИЋ: Поштована госпођо председавајућа, поштовани народни посланици, мислим да је јако важно рећи неколико ствари. Ми подзаконским актима апсолутно регулишемо систем максималних исплата које могу да постоје. Законом су утврђени минимални износи, а за максималне износе који се остварују идемо на подзаконска акта, у складу са обухватом средстава која имамо на располагању на основу буџета.

Друга ствар коју желим да кажем, ако сам игде ишао у претходних 140 дана, то су биле јужна и источна Србија, из једног простог разлога, јер тим људима треба највише подршке и највише помоћи и то је кроз наше мере аграрне политике за 2017. годину и исказано. Баш су то та подручја где можемо да развијамо на малим просторима одређену врсту пољопривредне производње и да се ствара додатна вредност.

Желео бих само ради јавности нешто да вам кажем. Мислим да је јако важно рећи да је највећи потенцијал у пољопривредном газдинству, према попису пољопривреде, економска снага газдинстава која се бави повртарском производњом и 10.800 евра је по пољопривредном газдинству које се бави повртарском производњом приход.

Оно што је страшно то је да је јако мали број парцела под повртарском производњом. Ми управо кроз ове мере које смо имплементирали за 2017. годину циљано идемо на развој повртарства, на развој воћарства и развој других оних грана које праве додатну вредност у пољопривредном газдинству. Јако је важно то рећи, нарочито за ове крајеве о којима ви причате. Поготово у маргиналним подручјима, у оним

подручјима која су девастирана, где увећавамо те износе за одређени проценат.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, ми немамо 860.000 газдинстава као што је тврдио мој колега посланик, најмлађи одборник Титове државе. Имамо 630.000, а од тога у Трезору се региструје негде око 250.000.

Ја се слажем са тиме да се веома тешко живи, да се територије празне и зато је у мерама руралног развоја предвиђена милијарда више него претходне године.

Управо мере руралног развоја, мере заштите животне средине, мере у ловству, тамо где је све повећано буџетом који смо усвојили, управо то треба да као резултат има да становништво не напушта крајеве који су слабо насељени, а од готово хиљаду насељених места која имају мање од 100 становника велики број је уздуж источне и јужне границе и административне линије са Косовом и Метохијом. Влада управо због тога ради на томе.

Али даме и господо, не можете се залагати за развој маргиналних подручја са једне стране, а пројекат СТАР, који је био намењен сточарима на Старој планини, ставите у своје приватне консултантске џепове и онда овде држите предавање пољопривредницима. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народни посланик Милија Милетић.

МИЛИЈА МИЛЕТИЋ: Хвала. Јављам се по амандману.

Пошто говоримо о подручју југоисточне Србије, како каже мој колега професор кога ценим као професора, али ми смо на нашем одбору више пута говорили и доносили одређене закључке да југоисток Србије морамо ставити у први план. Господин професор је тада нешто другачије говорио, да више треба и централној Србији, али ја сам увек говорио – југоисточна Србија, брдско-планинска подручја. И нормално, овакве ствари које су биле, како каже мој колега Ристичевић, ако је то било, да средства намењена за инвестиције на Старој планини оду на неко друго место, у неке консултантске куће, ја мислим да то није у реду.

Према томе, уважени министре, знам да ћемо у наредном периоду радити максимално према југоистоку Србије развој маргиналних подручја и ја вас подржавам у потпуности, и вас и наше министарство и нашу владу.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Горан Јешић.

ГОРАН ЈЕШИЋ: Овде имате мере које уводите први пут. То је добра ствар, то је дисперзовање и повећање вредности, поготово руралних подручја. Али, рекао сам у пленарном делу, ви имате проблем који морате

отклонити. Произвођач из Пирота, из Сврљига, када му ви дате за минималекару 20.000 евра, што му је довољно, дате му стручну помоћ факултета, института, направи свој производ који ми сви желимо да једемо и у Новом Саду и у Београду, јавља вам се проблем што може да прода само у Нишу, или неко из околине Пирота само до Пирота, 40 км далеко од места производње. То је законска обавеза.

Данас у Београду у најбољим ресторанима домаћи производи се шверцују у боксу аутобуса. Из Пирота стиже лети у боксу аутобуса шверцован пиротски сир, пиротска пеглана кобасица. Ако већ преписујемо законе, препишимо од Мађара. То је 40 км, то је највећи административни центар и то су главни град и неколико градова. На крају, ако неко испуњава хигијенско-безбедносне услове за производњу тог производа, ако му дате услугу знања да произведе традиционални производ, омогућите му да то прода у ресторану у Београду. Ту је додатна вредност. Шта ће он са пегланом кобасицом у Пироту на пијаци? То морате хитно да промените. Такве ствари имате у искуствима земаља у окружењу. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народна посланица Снежана Богосављевић Бошковић.

СНЕЖАНА БОГОСАВЉЕВИЋ БОШКОВИЋ: Захваљујем.

Ево још пар минута, колико је преостало посланичкој групи СПС, искористићу управо да вас све овде присутне информишем. Министарство пољопривреде и заштите животне средине је у претходне две године радило управо на правилнику за мале произвођаче и ми смо тај правилник у потпуности припремили. Надам се да ће га нова гарнитура врло брзо ставити на усвајање.

Шта је био проблем? Проблем је био тај што није стигао да се брани закон о безбедности хране. То је сет од пет закона и сви су били спремљени, али је просто било кратко време. Да би се тај правилник усвојио, било је неопходно да се промени овај закон о безбедности хране, али верујте да је тај правилник спреман.

Желим да истакнем овде да смо то радили са колегама из Мађарске. Господин Ласло Варга је иначе експерт за мађарски, све време је био са нама, радио је, правилник је спреман, одличан је и мислим да ће колега који је наставио после мене рад, који је на челу овог министарства, сасвим сигурно врло брзо тај правилник и усвојити. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народна посланица Ивана Стојиљковић.

ИВАНА СТОЈИЉКОВИЋ: Захваљујем, председнице.

Просто се чудим како се за наше сточарство данас највише брину они који су пре неколико година измислили аферу о афлатоксину и на тај

начин довели у питање и наше сточарство и производњу млека. То је вероватно нешто што пољопривредници и сточари никада неће заборавити.

Мени је драго што је ова влада заиста препознала наш потенцијал у сточарству, јер не смемо заборавити да је наша земља пре пар деценија извозила око 30.000 тона јунећег меса и од тога се заиста добро живело. Куповали су се и авиони у тадашњој Југославији, обнављао се возни парк у Београду и то је оно што ова влада сматра великим потенцијалом и жели да врати.

Ја се надам да ће ово министарство наћи начина, то ће бити јако тешко, да се поврати сточарство и да се поново стави на ноге у нашој земљи, али ја се надам да ће то успети и заиста не видим разлог да се сумња у ову добру намеру. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Милија Милетић.

МИЛИЈА МИЛЕТИЋ: Исто по амандману.

Претходни колега прекопута мене је рекао нешто за Сврљиг. Мислим да то ништа није негативно, али само желим да кажем, пошто желимо да препишемо неке ствари које ради влада Мађарске, наша влада, на челу са нашим премијером, у Нишу је одржала седницу, где је била и влада Мађарске и мађарски министри, где смо имали њихово искуство и они су већ код нас у Сврљигу узели један објекат, желе да раде лековито биље и да улажу тамо.

Према томе, наша влада и наше министарство ради већ максимално са владама које имају искуство око пољопривреде. Стварно мислим да ћемо сада имати могућности много више да помажемо неразвијена и маргинална подручја, као што су Сврљиг и Бела Паланка, кроз програм за лековито биље и за остале ствари које су битне за југоисток Србије.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Горан Јешић.

ГОРАН ЈЕШИЋ: Хемија је математика, просто бројите. Дана 14. априла 2013. године тада премијер или први потпредседник Владе је рекао да ће одговорни за афлатоксин да буду санкционисани. После тога је смењен господин Горан Кнежевић. То је прва ствар.

Драга моја колегинице, нема афере, промењен је правилник.

Да, бринем се, то ми је посао да се бринем.

Друга ствар, нисмо се баш најбоље разумели. Ви из Сврљига не можете своје примарне производе, то је покушала министарка Богосављевић да објасни, не можете у овом тренутку да имате прерађивачки капацитет који одговара правилнику. Мали. Не морате да продајете млеко „Имлеку“, „Меглу“ итд., него мате малу млекару, правите сврљишки сир. Не можете га продати легално 40 километара далеко од ваших газдинстава.

И зато Закон о безбедности хране, а министар је предвидео и похвалио се него нисте ме баш разумели, причаћу полако, ову меру да је предвидео мале прерађивачке капацитете, али се ствара проблем – када направимо производ, не можемо да продамо тржишту које најбоље плаћа, а то су Београд и Нови Сад. Морамо да изменимо то да бисте ви из Сврљига могли да продате производе овде легално, а не да правимо проблем угоститељима и правимо проблем у безбедности хране и правимо проблем произвођачима. То је моја идеја. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Министар има реч.

БРАНИСЛАВ НЕДИМОВИЋ: Поштована председавајућа, поштовани посланици, мислим да је јако добро што се отворила ова тема везана за мале произвођаче и потребу за њиховим преласком у једну вишу фазу, где почињу да се баве прерадом.

Да, истина је да је правилник припремљен. Правилник је усклађен са искуствима Мађарске и биће решени проблеми који су до сада постојали у систему транспортовања робе до одређених дестинација.

Зашто је то јако важно? Ја упорно инсистирам на тржиштима, да свака ствар мора да пође од тржишта да би се видело да ли она уопште има смисла. Сигурно да су тржишта наших удаљених крајева не само локални регионални центри него и највећи град. Ми ћемо већ у јануару изаћи са предлозима не само везано за прераду млека, него ћемо и друге мале прерађиваче правилницима обухватити, јер то је јако важно.

Идемо на два паралелна колосека. За мале прерађиваче и у делу винарства и делу млекарства и у преради меса јако је важно да ово решимо. Исто тако, са друге стране ићи ћемо на велике прерађивачке капацитете, о којима се често овде говорило.

Али нама требају прерађивачки капацитети који имају тржиште, не да правимо оно што мислимо ми да треба. Давно је прошло време када смо ми могли да радимо само оно што ми мислимо. То може неко време, а онда после дође до стања у којем се налазимо у задњих 15 година у прерађивачком сектору. Важно је да развијемо оне прерађивачке капацитете који имају добре трендове на тржишту. То су тржиште Европске уније, тржиште Русије, тржиште Кине и других земаља. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала вам.

На члан 9. амандман су заједно поднели народни посланици Дејан Шулкић, Милан Лапчевић, Горица Гајић.

На члан 9. амандман су заједно поднели посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић.

Мирослав Алексић има реч.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем.

С обзиром на то да се овај члан односи на подршку руралном развоју, ми смо желели да амандманом подигнемо износ давања са 45% на 50%, из простог разлога што у тим деловима Србије, пре свега мислим на јужну и југоисточну Србију, људи немају претераног избора чиме могу да се баве.

Дакле, ти људи не могу да се запосле у предузећима и фирмама која су погашена, нема приватних компанија где могу да раде, они се морају обратити пољопривреди. Из тог разлога сматрам да једина шанса да упослимо те људе јесте управо да их упослимо кроз пољопривреду. Има овде неких позитивних помака, али морамо да будемо агресивнији са мерама подстицања и стимулације тих људи да могу да подижу одређену пољопривредну производњу.

Ја сам имао прилике да обилазим те делове Србије, и Бујановац и Белу Паланку, да не говорим све остале. Тамо је стопа незапослености преко 50%. Ти људи немају од чега другог да живе ако не произведу мало млека или уберу неке шљиве да испеку ракију итд. Просто, морамо са њима посебно радити и морамо им пружити шансу да живе у овој земљи.

Србија нам се празни и изумире. Људи нам одлазе из тих подручја зато што ту не виде никакву перспективу. Једина перспектива јесте да им кроз рад на својим имањима омогућимо да ту остану и имају неке стабилне изворе прихода.

Зато сматрам да треба посебну пажњу њима посветити, да треба максималне подстицаје дати, посебну политику за та рурална подручја Србије и верујем да ћемо то у наредном периоду и моћи да видимо у пракси јер свих ранијих година заправо то се све свело на приче али није било ничега на терену, није било никаквих резултата заправо.

ПРЕДСЕДНИК: Министар има реч.

БРАНИСЛАВ НЕДИМОВИЋ: Поштована госпођо председавајућа, поштовани посланици, желим само да кажем да је Влада Србије већим издвајањем средстава за пољопривреду створила услове да можемо код ових подручја са отежаним условима живота и рада да утврдимо већи износ него што је предвиђено законом. Ми смо законом прописали минимум, ми ћемо и кроз критеријуме давати предност тим подручјима и плус на све то утврдићемо подзаконским актима још већи износ средстава који ће ићи за ова тзв. маргинална подручја.

Ово је један од амандмана, следи сад серија амандмана који се односе на исту ову ствар. Могу сад свима одговорно да кажем да су, захваљујући Закону о буџету, који је предложила Влада а усвојио овај парламент, омогућена средства да се већи износ средстава даје за ова

девастирана подручја и то ће бити бар за 10% веће од минималног износа који је предвиђен Предлогом закона.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 9. амандман, са исправком, поднео је посланик Шеварлић.

Изволите.

МИЛАДИН ШЕВАРЛИЋ: Захваљујем, госпођо председнице.

Поднео сам амандман због тога што ни у овом члану нема поделе на више интервалних група, односно предвиђена је накнада трошкова у одређеном проценту вредности поједине врсте мера, када се говори о руралном развоју, од свега 30% укупне вредности, односно 45% за подручја са отежаним условима рада у пољопривреди.

Мислим да су то изузетно скромни износи имајући у виду онај први део када се говори о аграру. Мислим да овде треба повећати онолико колико сам предложио, а то значи најмање 45% укупне вредности за ова подручја са повољнијим условима, а 60% за подручја са отежаним условима рада. Такође, треба ограничити лимит на 50 милиона динара како би што већи број корисника то радио.

Истовремено желим да кажем да није тачна констатација да су смањењем субвенција за биљну производњу толико повећане субвенције за сточарство и да ће то довести до развоја сточарске производње.

Па молим вас, не једе та стока ваздух, космичке зраке или не знам шта, него једе сточну храну, која се производи у биљној производњи. Та биљна производња ће бити за толико скупља за колико су смањене субвенције са 12.000 на 4.000 динара по хектару. Како ћете да балирате сточну храну ако немате ни динара регреса за гориво?

Даље, народ треба да зна да нисте прописивали минималне субвенције нигде по хектару за биљну производњу, него до 6.000, па сте тако смањили са 6.000 субвенције на 2.000 и 6.000 доприносе за регресе на 2.000, а за гориво сте смањили на нулу и кажете – то је по закону. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 9. амандман су заједно поднели народни посланици Иван Костић, Бошко Обрадовић, Марија Јањушевић, Драган Весовић, Срђан Ного и Зоран Радојичић.

Реч има Иван Костић.

ИВАН КОСТИЋ: Поштовани грађани Србије, овај закон би се могао назвати „мрвице за пољопривреду“ и стварање српске пољопривреде неконкурентном.

Господине министре, нисам задовољан вашим одговором по питању прошлог амандмана, али нема везе. Једноставно, сеоска домаћинства са више деце нису интересантна. Шта хоћу овде конкретно да кажем? Значи, циљ ЕУ је да број људи који се бави српском пољопривредом сведе на ниво

који је у Европи, то је 4%. На тај начин ће овим законом који ви предлагете успети да опстану само велики агрокомплекси.

На који начин ће српска пољопривреда бити конкурентна? Ако се позивате на Мађарску, видим овде да многи људи спомињу Мађарску, треба да знају да је Виктор Орбан само 600 милиона евра убацио у мађарске држављане који живе у Војводини и на тај начин нам ојачао и механизацију и финансијске њихове фондове, да они могу да буду конкурентни овде у Србији. Зашто то наша влада не ради?

Ево конкретно, ако се већ позивате на законе ЕУ, подстицаји за рурална подручја у Румунији, Мађарској и Бугарској су 50–60%, а то је наш предлог био да се ови подстицаји повећају. Да не говорим о подстицајима по хектару земље, који су само у Хрватској 300 евра, да не говоримо о Словенији, да не говоримо о Немачкој, Холандији, где су 500-600 евра. Неко је овде спомињао да неке државе дају и 900 евра.

На који начин ви, министре, мислите да наши пољопривредници буду конкурентни, мали и средњи? Велики ће бити, који добијају ЕБРД, из ИПАРД-а, они ће бити, али мали људи неће моћи да успеју да издрже конкуренцију, поготово откад смо потписали ССП и отворили границе за увоз стране робе. Значи, једноставно овај закон иде наруку само великим играчима, а малим никако.

ПРЕДСЕДНИК: Министар.

БРАНИСЛАВ НЕДИМОВИЋ: Поштована председавајућа, поштовани посланици, све сам очекивао да ћу чути, али нисам очекивао да ћу овакве примере чути везано за искуства са простора Хрватске.

Сада ћу вам рећи, и добар сте ми шлагворт дали, простор који је имао више директних плаћања у пољопривреди а који је доживео смањење пољопривредне производње, то сам буквално чуо од људи који су се код њих бавили послом којим се ја и моје колеге заједно бавимо, они су довели до тога да су једноставно умртли. Буквално инсистирамо на развоју мера које ће повећати конкурентност.

Ако сте ме мало пре слушали, хтели да ме чујете, управо сам рекао да је наша интенција да не буду ти минимални износи за мере руралног развоја, ти проценти који су предвиђени законом, него да ћемо их сигурно повећати за 10% у односу на оно што је предвиђено подзаконским актима, јер имамо довољно средстава у буџету. Влада Републике Србије нам је омогућила то, и у 2016. години сте већ имали такав тренд, али ми ћемо га сада још повећати. Мислим да смо се око неких ствари очигледно сложили, само нисам сигуран да смо се чули.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

ИВАН КОСТИЋ: Значи, ја ћу вама одговорити зашто је хрватска пољопривреда доживела колапс. Зато што се налази у ЕУ. Наша срећа је што ми још нисмо ушли у ЕУ. Ја сам овде рекао – подстицајима који они добијају у оквиру своје државе. Значи, они су ту испред нас пет пута.

Још једна ствар која је битна, рекли смо да се овде у српском министарству пољопривреде у протекле четири године променило четири министра, ја бих волео да ви дођете овде 2018. године, ако вас не смене, и да видимо које су добробити српске пољопривреде по питању овог закона. То бих волео да видим за годину и по дана.

ПРЕДСЕДНИК: Министар.

БРАНИСЛАВ НЕДИМОВИЋ: Поштована председавајућа, поштовани посланици, само ради јавности желим неколико ствари да кажем. Хвала на лепим жељама, то значи да ће Влада Републике Србије имати добре капацитете, имати веће буџете и допринети пољопривредним произвођачима, јер желите у многим годинама унапред да се овим проблемом бавим.

С друге стране, и Румунија и Мађарска су ЕУ па нису доживеле судбину Хрватске иако су ЕУ. Ствар је у налажењу мере, шта ви желите, да ли желите да будете конкурентни или желите да се умилите народу. То је суштина целе приче. Ја желим да ова Србија буде конкурентна у пољопривреди, да развија своју пољопривредну производњу и поново рестартује своју прерађивачку индустрију, где ће се правити додатна вредност и где ће, у сваком случају, сви имати користи од тога, и произвођач и прерађивач, а у крајњој линији и држава Србија кроз смањење спољнотрговинског дефицита.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, или ће једно или ће друго. Не можете причати о висини европских субвенција а бити против европских интеграција.

На 104 милиона хектара Европа, истина за целокупну пољопривредну производњу, издваја 55 милијарди. Када бисмо узели хектаре као мерило, то је 500 евра по хектару. Тачно је да Европа даје 4% друштвеног производа из пољопривреде, не зато што су им пољопривреде слабе, већ им је индустрија јака, и зато она повуче оно прво, зато може да исплати 500 евра субвенција и зато може да исплати земљама чланицама.

Ови треба да одлуче. Не могу да буду против европских интеграција а за европске субвенције. До њих је. Нека се једном одлуче шта желе, желе

ли да ми имамо европске субвенције, да делимо заједно са другим чланицама или желе да нема европских интеграција. Морају да кажу шта желе. Или си музичар или ниси, како то беше, идеш тетки по лек или тетка теби треба да донесе лек. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Мирослав Алексић.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Поштовани господине министре, само везано за ово поређење са Хрватском. Ја се апсолутно слажем, ми не треба да се поредимо са Хрватском из разлога што су они покушавали да силом и давањем превеликих средстава извуку резултате у пољопривреди и нису успели. Тако је, добили су контраефекат јер су улењили своје произвођаче и, наравно, то се није показало као добар начин.

Али са друге стране они немају потенцијале које имамо ми. Ми имамо далеко веће потенцијале, али смо давали далеко, далеко мање него они својим пољопривредницима. И сада ту треба наћи негде баланс.

Хрватима пољопривреда није примарна ствар. Они имају и мање обрадивог пољопривредног земљишта итд., али ми зато немамо море. Ми не можемо да кажемо да ћемо у туризму моћи да се меримо са њима, али у пољопривреди и те како можемо да будемо бољи и успешнији од њих. Према томе, не треба на тај начин то посматрати него једноставно ускладити мере да добијемо максималне резултате.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Бошко Обрадовић.

Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Када су Владимира Путина питали шта мисли о санкцијама које су му завеле западне земље, он је рекао да је то била једна од најблагодотворнијих ствари која се могла десити руској привреди и пољопривреди. Тек тада су озбиљно почели да размишљају о улагању у сопствену пољопривреду.

Имам утисак, господине министре, да би и нама требало нешто благотворно да се деси да коначно наша влада почне да размишља о развоју сопствене привреде и пољопривреде. Пет година сте на власти, господине министре, и ви ми сада причате – размишљамо о рестартовању наше прехрамбено-прерађивачке индустрије. Па шта сте радили пет година? Што не рестартовасте?

Дакле, поставља се ту као кључно питање следеће – како ће наш мали прерађивач, како ће наш мали пољопривредник да се избори са конкуренцијом? Знате како он изгледа? Он изгледа као боксер који улази у боксерски ринг са западним конкурентима који су у пуној снази и потпуно спремни за тај боксерски меч а он је везаних руку и ногу и нема никаквих шанси да учествује у тој борби – јер има колико пута мање субвенције, јер

нема царинске и ванцаринске елементе заштите, јер нема никакву озбиљну подршку своје државе, јер његова држава подржава долазак немачког „Тениса“ а не њега.

Немојте се позивати превише на Мађарску. Мађарска је отерала ММФ. Мађарска је опорезовала стране банке. Мађарска је забранила продају пољопривредног земљишта странцима. Далеко сте ви од Мађарске. Треба да учите од Мађарске, али никако ишта да научите од Мађарске.

Дакле, овде се поставља кључно питање, које свим овим амандманима желимо да урадимо сви заједно из опозиције, а то је како да заштитимо малог српског пољопривредника. Онога кога убијају трговински ланци који му не дају да продаје своју робу у њиховим рафовима, јер хрватски трговински ланац доноси своју, хрватску робу.

Други доноси своју робу, сви довлаче своју робу. А где да прода наш домаћи произвођач? Где да прода? На којој пијаци? У ком домаћем трговинском ланцу? У оних пет посто колико је остало да држимо трговине у Србији. Ми Срби држимо у Србији пет посто трговине. Пет посто банака. Пет посто медија. Све су нам узели, покуповали странци и сад ми као нема везе, то је тржиште. Па има везе, то није тржиште, то је пљачка грађана Србије на путу у ЕУ по сваку цену.

ПРЕДСЕДНИК: Добро посланиче, сад мало о члану 9.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Дакле, управо тај амандман је веома прецизан и каже – већа издвајања за малог српског пољопривредника. Значи, ви сте предвидели толико и толико у руралном подручју, толико и толико у отежаном руралном подручју, где је још теже бавити се пољопривредом. Ми кажемо да је то недовољно. Не можемо да се такмичимо са страним компанијама, са страним трговинским ланцима, са страним банкама које финансирају њихове привреде, а ваш председник Владе овде је јавно рекао и ја му честитам на томе што је јавно рекао – неће ниједна страна банка да финансира нашу привредну активност.

ПРЕДСЕДНИК: Сад ћете рећи да вас прекидам стално. А Милојичић хоће да рекламира Пословник да се не прича о дневном реду.

Што онда? Ја сам била добра, све време сам ћутала.

Добро, хајде.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Госпођо председнице, рекламирам члан 108 – о реду на седници Народне скупштине стара се председник. Ја се надам да нисте чули, али дужни сте да опоменете претходног говорника, који је изјавио следећу реченицу: да се нада да ће неко Србији увести санкције.

Надам се да је свест свих нас овде довољно висока и да о тој теми не треба ни говорити у овом високом дому а камоли да то изјави народни

посланик, без обзира на идеологију, без обзира на политичку партију којој припада.

Имали смо санкције пре непуних 16-17 година, знамо какве је то катастрофалне последице имало по нашу земљу и мислим да стварно није примерено, без обзира на то од кога долази, да неко изјави да смо ми као и Руси и да нама треба увести санкције. Хвала.

(Бошко Обрадовић: Реплика.)

ПРЕДСЕДНИК: Нема реплике на повреду Пословника.

Рекао је „претходни говорник“, сад ако је мислио на вас, али нема реплике на повреду Пословника.

Питајте Ненада Константиновића, он је ово замесио. Значи, нема повреде Пословника, нема реплике, шта да радим.

Реч има Ивана Стојиљковић.

ИВАНА СТОЈИЉКОВИЋ: Захваљујем, председнице.

Веома кратко ћу, зато што сам се јавила по амандману, пре свега да бих замолила да причамо у појединостима данас о овом закону, и такође сам приметила да је посланик поменуо да би решење наших проблема вероватно било када бисмо имали санкције па да се онда окренемо сами себи, да покушамо тако. Као што смо већ чули, не дај боже да се то икада више понови, ми знамо шта то значи и ниједна земља не може да успе. Русија је велика, она може неко време да поднесе изолацију, али, наравно, све то оставља последице и свакако да сви боље функционишемо када сарађујемо међусобно.

Зато сам и рекла, жао ми је што не причамо о појединостима, јер овај закон се управо и односи на то да ми овим законом подржавамо мале произвођаче како бисмо разбили и срушили монопол великих. Ми за јунеће месо имамо тржиште. То је заиста један производ за који имамо тржиште, имамо склопљен уговор са ЕУ за извоз 9.000 тона и ми буквално статистичку грешку правимо када извозимо јунеће месо, јер ми немамо тај производ.

Дакле, Влада Републике Србије је препознала који је то производ који можемо сами да произведемо, који може да произведе и најмањи пољопривредни произвођач. Ми ћемо му дати подршку у томе и извозићемо јунеће месо, пробаћемо да то буде производ којим ћемо опоравити нашу пољопривреду. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, ово са санкцијама не може да прође тако. У обавези сам да кажем да је наш извоз пољопривредних производа 2,7 милијарди. Не извозимо све у Русију, далеко мањи део

извозимо у Русију, и без страних тржишта ми бисмо у пољопривредном смислу били мртви. Оно што треба да радимо је да подигнемо прерађивачку индустрију и другу индустрију и да снажном индустријом повучемо пољопривреду. Морамо да освајамо туђа тржишта.

И не бих толико наше фирме чији су власници странци, чланови друштва су странци. Они ће те своје оснивачке улоге можда продати, они ће можда своје акције продати, али ће те фирме остати овде. А преко тих фирми ми смо освојили нечија тржишта. Преко тих фирми сад имамо суфицит са Хрватском, преко тих фирми имамо суфицит са Италијом.

Дакле, крајње је погубно заговарати овде санкције, јер би то била смртна омча српској пољопривреди, а и српској прерађивачкој индустрији.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Милија Милетић.

МИЛИЈА МИЛЕТИЋ: Јављам се исто по амандману.

Мој колега Ристичевић је већ рекао неке ствари везано за санкције. Сетимо се када су биле санкције и после санкција шта је било. У Србији после санкција 2000. године па наовамо прошао је цунами – и у пољопривреди, и у привреди, и у задругарству и свуда.

Према томе, увек морамо сарађивати са свима, поштовати једни друге, али Србија увек мора размишљати на начин како сада радимо, како ради и наша влада и наш министар пољопривреде. Планирамо већа средства за неразвијена подручја и, нормално, морамо бити на терену.

Туђа рука свраб не чеше – код нас се каже, у мом селу. Према томе, размишљамо својом главом, радимо својом главом и, нормално, радимо за нашу земљу и за наша села.

Пољопривреда на југоистоку Србије је катастрофа, али то није од данас. Сетимо се шта је било пре 2000. године а шта је било после 2000. године, колико је задругарство уништено, колико ветеринарских служби уништено, колико су у приватизацији уништене структуре које су биле окосница наше пољопривреде. Према томе, господо, нико од нас не жели санкције, али нико од нас не жели да се деси 2000. година, када је дошао цунами за пољопривреду, за привреду, за све овде у Србији. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народни посланик Бошко Обрадовић.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Реплика или време посланичке групе?

Добро.

Дакле, омча око врата српске привреде и пољопривреде је ваш Споразум о стабилизацији и придруживању ЕУ. И добро сте ви чули да нико овде није поменуо санкције него шта вас може да опамети да се окренете домаћој привреди и пољопривреди. Шта може да вас натера да не бринете о интересу страних банака и страних фирми попут „Тениса“ и да не

субвенционишете више стране фирме које долазе у Србију, већ да све снаге овога народа, друштва и државе усмерите у подршку домаћој привреди и пољопривреди.

Пет година сте на власти, наведите ми један пример прехранбено-прерађивачке индустрије коју сте ви обновили. Да чујемо, да вам честитамо.

Кажете извозимо. А колико увозимо? Колико је страна роба преправила наше тржиште? Можемо ли сопствену робу да продамо на сопственом тржишту? Може ли наш пољопривредник да прода у трговинским ланцима у Србији? Може? Може мало сутра. Може 2%, а све остало буде из увоза. Па онда дође она увезена јабука, па увезени пасуљ, па увезени лук и убије цену конкуренције наше домаћег произвођача.

Како га ви штитите? Укинули сте царине, нема ванцаринских мера заштите, нема довољно субвенција, нема банкарске подршке, ниједна страна банка неће да подржи улагање у домаћу привреду и пољопривреду. То је оно што сам вам рекао да је признао и Александар Вучић. Неће ниједна страна банка да подржи домаћег привредника и пољопривредника.

Шта то значи? Морате да имате државну, домаћу развојну инвестициону банку. Како без агробанке причати о подршци пољопривреди? То је прича за малу децу. Док немате агробанку, док немате банку која по повољним кредитима подржава искључиво домаћег привредника и пољопривредника, нема развоја домаће пољопривреде. Нема. Празна прича и субвенције и све.

Тржиште, да. Обезбедите тржиште. Ево Русија вам нуди разне споразуме, ви не смете да направите сарадњу с Русијом зато што вам прети неко из Брисела. Путин вам је лепо рекао, сад када су уведене санкције...

ПРЕДСЕДНИК: Можемо ли без Путина барем једну реченицу?

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Не можемо без Путина, зато што је најважнији државник и политичар данас у свету.

ПРЕДСЕДНИК: Одлично. Само он не пише вама амандмане, то је мали проблем.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Али у амандману пише ЕУ нас уништава.

ПРЕДСЕДНИК: Не, у амандману пише да се 30% замењује процентом 50, и 45% замењује се процентом 60. Ви сте га потписали, не Владимир Путин.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: председавајућа, разумем да ви имате циљ да мени одузмете и ово мало времена што имам. И то није спорно, него да грађани Србије знају.

ПРЕДСЕДНИК: Толико су вам дали грађани Србије; не могу ту да помогнем баш ништа.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Грађани Србије сада виде како ви узимате моје време и говорите у мом времену. Не у вашем, у мом. А то немате право. Немојте узимати моје време.

ПРЕДСЕДНИК: Ја сам ту да вам по члану 27. кажем да не причате о Путину. Или напишите 200 амандмана о Путину. Значи, морате причати о закону.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Одлично. Значи не сме да се говори о Путину у Скупштини Србије. Да ли је то могуће? (Искључен микрофон.)

(Бошко Обрадовић: О коме да говорим? О Бајдену, о Хилари или о коме?)

ПРЕДСЕДНИК: Што бежите? Сад иде тај део, па да се уплашим? Значи то је то неко време када крене то код вас да почнете да вичете на мене, али ја сам ту да водим седницу какогод.

Министре, изволите.

БРАНИСЛАВ НЕДИМОВИЋ: Поштована госпођо председавајућа, поштовани посланици, било је малопре речи о прерађивачком сектору, о тржиштима.

Поносан сам на оно што сам радио у претходном периоду. Један од симбола, који је био потпуно уништен и девастиран, то је митровички „Митрос“. Пронашли смо инвеститора. То је онај „Митрос“, ја ћу вас подсетити где је то, Јарачки пут бб, Сремска Митровица. Били сте тамо у априлу и рекли сте да никада неће радити. Тај „Митрос“ не да ради сада, има 186 запослених, извози у ЕУ финалне производе од меса. Тај „Митрос“ је поднео захтев за извоз за Русију. У наредним данима се очекује исто то. Тај „Митрос“ исто извози у Вијетнам, извози у Индонезију, сад хоће у Јужноафричку Републику, 786 коопераната у овом тренутку има.

Био бих срећан човек и отишао бих овог секунда да свако од нас само један прерађивачки капацитет угради у Србију ми смо урадили савршен посао онда.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, надам се да наши пољопривредни произвођачи прате и виде ко је овде озбиљан, ко је реалан, ко је виртуелан и ко говори оно што не стоји.

Не знам шта би рекао Јосип Броз за наступање најмлађег његовог одборника и његовог шефа, али што се тиче ССП-а који је приписан нама, ја сам у обавези да кажем да је ССП покренут 2005. године за време владе Војислава Коштунице. Парафиран је 2007. године за време владе Војислава Коштунице. То је она странка која је помогла да ови најмлађи Брозиви

одборници некако виде Скупштину. То је иста она странка, то је исти онај...

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче, ја бих вас молила, о амандману.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: О амандману и говорим, на исти начин на који је говорио претходник.

ПРЕДСЕДНИК: А ви о Титу сад. Молим вас...

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Дакле, говоримо о подстицајима, говоримо о амандману, али морам да вам кажем, да одговорим на оно што је претходни говорник говорио, јер његова политика овде изгледа као „бацим чварак и онда с професором идем за три месеца да наберем прасића“.

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче Лапчевићу, ви немате више времена, нажалост.

Реч има народни посланик Љубиша Стојмировић.

ЉУБИША СТОЈМИРОВИЋ: Поштоване колегинице и колеге, мислим да је евидентно да сви имамо неку вољу да се наша пољопривреда подигне, да кренемо неким бољим путевима. Сви се слажемо: да би успешнији посао био, треба више средстава обезбедити. Како то каже наш народ – колико пара, толико музике. Али евидентно је и да су та средства ограничена.

Шта је оно што се мени не свиђа? Ми успемо да дефинишемо проблем, и доста добро га дефинишемо, али после, у реализацији, правимо велику грешку. Која је то грешка? Свако од нас је спреман да критикује неке пре њега, они су криви за све што се десило, њихова је сва кривица. Не видимо да кривицу носимо сви заједно, јер сви смо заједно кроз неких 10-20, можда и више година...

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче, о амандману.

Ја ћу сад да направим једну велику паузу, јер нико неће у сали да прича о амандману. Једино министар.

ЉУБИША СТОЈМИРОВИЋ: О амандману и причам.

ПРЕДСЕДНИК: Ретко ко хоће да прича о амандману, па онда да се разиђемо.

(Зоран Красић добацује.)

ЉУБИША СТОЈМИРОВИЋ: Не могу, Красићу, кад ми не да Маја. Ти ми дајеш.

ПРЕДСЕДНИК: Ето, хвала вам.

Хоћемо ли паузу?

(Радослав Милојичић: Не.)

Не.

Посланиче Обрадовићу, желите да наставите у овом духу?

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Хвала, председавајућа.

„Митросрем“. Кол'ко беше...? Добро, „Митрос“. Наведите ми колико дајете по радном месту страним фирмама које долазе у Србију. И колико сте им до сада дали пара, наших пара, из буџета државе Србије, пара пореских обвезника? Да ли сте их питали да ли они желе да њихове паре буду даване страним компанијама које долазе у Србију?

Зашто те паре нисте дали у обнову неког пољопривредно-индустријског комбината? Зашто те паре нисте дали задругарима који би удружили своје пословање, да их помогнете? Зашто те паре нисте дали у обнову индустрије пољопривредне механизације? Па сада када дајете субвенције да се купи нови трактор да не иде то странцу код кога морамо да купимо нови трактор, него да иде нашој домаћој фирми која производи трактор.

Видите, ви не разумете ту логику да ми морамо да производимо, прерађујемо и трошимо у нашем кругу, на нашем тржишту, да затворимо тај ланац, да се паре не извозе из ове државе. Значи, наша банка да нашем произвођачу, наш произвођач да нашем прерађивачу, наш прерађивач прода у нашој трговини и паре све време остају у овој држави, нема изношења екстрапрофита страних мултинационалних компанија које односе паре из ове државе. И не само што односе паре које су зарадили, што не би било толико спорно, него што их још ми субвенционисемо и дајемо им паре да дођу и отварају радна места.

Па извините, што не дате младим брачним паровима да се врате на село и да се баве пољопривредом? Што нисте обновили индустрију пољопривредне механизације? Или што, као што каже овај амандман, не дате више малим произвођачима? Или, рецимо, ја отворено кажем, да их натерамо да се удруже па им кажемо – ако хоћете да се удружујете, добићете веће субвенције; ако нећете да се удружујете у задруге, добићете мање субвенције. Значи, форсирамо задругарство. Ако су заједно у задругама, користе исту механизацију, јефтиније гориво, јефтиније семе, могу да наступе са већим количинама на руском тржишту. Значи, гомила мотивационих ствари зашто подићи.

Ви сад кажете – кооператива у Италији. Каква кооператива? То је задругарство. Задругарство, на српском језику. Ми смо пре 120 година имали закон о задругама, задружне банке, били озбиљна држава. Краљевина Србија је била озбиљна држава. Задругарство је било озбиљно. Где је данас задругарство у Србији?

ПРЕДСЕДНИК: Хвала. Потрошили сте време групе.

Реч има народни посланик Милан Лапчевић.

МИЛАН ЛАПЧЕВИЋ: Рекламирам повреду Пословника, члан 107, који говори о достојанству у Народној скупштини. Достојанство Народне скупштине се поштује онда када се говори истина, а крши се достојанство Народне скупштине када се константно износе неистине и лажи.

Један од претходних говорника је овде навео неистине које се тичу владе Војислава Коштунице и потписивања ССП-а. Године 2005. је потписана Студија изводљивости, а 2008. године, када је Ђелић потписао ССП, тада је пала Влада. Чисто да се зна и да се не износе неистине о раду ДСС-а и Војислава Коштунице.

ПРЕДСЕДНИК: Добро. Не знам баш све податке из вишестраначког система Србије па не могу да реагујем. Зато су ту посланици да реагују, а на мени је да водим седницу.

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Члан 103, везано за члан 107, право посланика да рекламира повреду. Она је учињена малопре, јер је речено да сам нарушио достојанство Народне скупштине. То напосто није тачно.

Молим колеге посланике да добро слушају. Рекао сам да је ССП започет 2005, а парафиран 2007. године. Дакле парафиран 2007. године, што је била претходна радња, пре потписивања. И даље тврдим да је парафиран 2007. године. Ако није, ја дајем оставку. Ако јесте, нека колега да оставку.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Да ли неко жели по амандману?

Реч има народни посланик Владимир Ђурић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ЂУРИЋ: Захваљујем.

Очигледно је овај амандман отворио мало ширу дискусију о политици подстицаја пољопривреди и руралном развоју, генерално.

Уважени министре, 17. априла 2016. године вест – отворена фабрика „Митрос“ у Сремској Митровици. Тачно. Слажем се. Али сад суштина подстицаја. Ово је наша прича о неуспелим приватизацијама и поновном уздизању – рекао је Вучић и додао да је Влада Србије помогла фабрику са 5,3 милиона евра пара пореских обвезника за три стотине радних места. То је 17.660 и нешто евра по једном запосленом, 5,3 милиона евра за 300 радних места. У једној реченици је то наведено. Дакле, то је давање.

Фабрика је продата за 800.000 евра. Само. Наравно, то је слика тржишта и друштва у ком се налазимо и степена његове девастираности, знате, и слика система ког нема, па ти инвеститори онда морају да се

додатно, дебело и масно, субвенционишу не би ли у једном овако неуређеном систему инвестирали. Није политика подстицаја само политика директних плаћања, а највише разговора овде је било око тога да ли су директна плаћања мала, да ли су довољно разнолика, да ли су довољно честа.

Политика директних плаћања као мера подстицаја је као лечење канцера аспирином. То није ни близу довољан лек и то не гађа узрок. Узрок може да се погоди оснаживањем, повећањем конкурентности, то сте и сами рекли, то треба бити циљ, знање, мере стварања и преноса знања које видимо да јесу у ИПАРД-у.

Јер ви можете дати две, шест, пет, осам, 68 хиљада динара пара по хектару, јутру, небитно, српском паору, новца који је у порески систем унела спремачица из неке потпуно друге делатности, и она је својим пореским динаром помогла пољопривреду, али то неће отклонити узроке. Узрок се гађа подизањем конкурентности, стварањем и преношењем знања, удруживањем, задругама, да држава преостало пољопривредно земљиште понуди паорима на откуп под најповољнијим могућим кредитним условима на период од 20 година, да их удружи да заједно појача њихову преговарачку позицију са купцима и добављачима. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народни посланик Горан Јешић, по амандману.

Изволите.

ГОРАН ЈЕШИЋ: Немам проблем с „Митросом“. Дај боже да свих ових 11 милијарди уложимо искључиво у прерађивачку индустрију. То треба да нам буде циљ, а не да подстичемо неке друге индустрије, које нису одрживе.

Проблем јесте у конкурентности и проблем јесте у томе да имамо полузатворено тржиште и да имамо ситуацију да штитимо велике наустрб малих произвођача. То смо причали пре два дана. Такве ствари више не смеју да се дешавају.

Јесте 17.000 евра превише за радно место, али ако је прерађивачка индустрија у питању, то ће да генерише нека друга радна места. Дај боже да имамо више инвестиција у прерађивачкој индустрији.

И инсистирам да се ви – на ваше питање које сте поставили пре два дана нама овде да ли треба да се бавите прерађивачком индустријом – искључиво бавите прерађивачком индустријом, јер то може да направи додатну вредност. Неће нам интензивна пољопривредна производња, и тад сам вам цитирао Кмезића, донети ишта добро.

Ми смо ту већ конкурентни. Наши пољопривредни произвођачи су без подршке државе успели да буду примарни и конкурентни. Ајмо да им

не сметамо у томе, ајмо да више пара изалоцирамо из „Ер Србије“, из „Београда на води“ у ове ствари, да повећамо пре свега у сточарству подстицаје и да имамо што више директних инвестиција и нових инвестиција у прерађивачкој индустрији. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има министар.

Изволите.

БРАНИСЛАВ НЕДИМОВИЋ: Председавајућа, захваљујем.

Добра тема је отворена – прерађивачка индустрија и да ли се она може посматрати кроз број радних места. Не само кроз то. То је један конзервативан приступ, пре свега из разлога јер прерађивачка индустрија носи са собом нову технологију и већу вредност. Ако њу посматрамо као аутомобилску индустрију, ако је посматрамо као металски комплекс, нећемо стићи нигде. Управо из тог разлога иницирана је измена уредбе која се односи на подстицање прерађивачког сектора, јер то је оно што треба да буде наша интенција и наше идеје.

Имате анализу Светске банке, која је рекла које су то индустрије у Србији које треба да се развијају и које имају капацитет на тржишту и где имамо ресурсе на простору Србије. Можда се неком то неће свиђати, а можда ће се већини свиђати. То је прерађивачка индустрија у пољопривреди, прехранбена индустрија, то је дрвнопрерађивачка индустрија, металски комплекс. То је оно што су истраживање и анализа донели.

Желим да у следећој, 2017. години разговарамо о више „Митроса“, да разговарамо о више „Будимки“, да разговарамо о више капацитета са простора Србије који су враћени.

Само ћу вас подсетити, нисте ви из тог краја па не знате шта је „Митрос“ био. Можда знате из војске, можда сте јели конзерве, оне као и ми сви овде који смо били у војсци, али има једна друга ствар, то је био један од симбола, симбола који је генерисао Срем и Мачву. Ми треба да развијамо такве капацитете.

ПРЕДСЕДНИК: Време. Хвала.

Сад ћу прекинути ову расправу, пошто је потпуно проширена на теме које никаквих... Оволико имају додира са амандманом. А ми морамо да разговарамо о амандманима. Зато постоје седнице на којима се расправљају конкретни амандмани.

Значи, ако посланик Владимир Ђурић има нешто да каже о процентима... Ако имате неку општу тему, ја ћу морати одмах да вас прекинем.

На члан 10. амандман су заједно поднели посланици Горан Јешић, Гордана Чомић, Горан Ђирић, Александра Јерков, Балша Божовић, Маја

Виденовић, Наташа Вучковић, Весна Марјановић, Верољуб Стевановић и Душан Петровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 10. амандман су заједно поднели посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Мирослав Алексић.

Изволите.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем, председавајућа.

Наш амандман се односи на једну избачену категорију. То су регреси за премију осигурања за усеве, плодове, вишегодишње засаде, расаднике и животиње.

У начелној расправи смо чули образложење министра зашто тога овде нема, али и поред свега тога ја мислим да је ово једна дестимулишућа мера за пољопривреднике да осигурају своје усеве.

Дакле, постоји велики проблем, нарочито када је у питању воћарство или када су у питању плавна подручја у долини Западне Мораве. Ја долазим из тог краја. Долазим из краја од Крушевца до Чачка, где је најинтензивнија пољопривредна производња управо у долини Мораве. Имали смо искуство у претходних неколико година да смо претрпели огромне последице, штете од поплава. Људима се дешавало да две године заредом губе усеве и немају више одакле да финансирају производњу, да је поново покрену. Одношена је и обрадива земља у долини Мораве. Зато је неопходно стимулисати људе да добијају неки подстицај да осигурају своје плодове и своје усеве.

Да не говорим о томе да осигуравајуће куће данас избегавају да осигурају те усеве, да знају отприлике где су проблеми, где нема одбрамбених насипа. Ти људи заиста јесу у великом проблему. Они не могу сада да узму земљу негде где је нема. Просто, ту где су увек радили, ту обрађују и даље земљу, сеју, саде, али имају проблем са тим.

Мислим да барем у неком делу треба предвидети могућност регреса или рефундације тих средстава да бисмо те наше људе мотивисали да осигурају своју производњу и на тај начин имају изванредан приход, да ли од продаје на тржишту или, уколико дође до неке ванредне ситуације, од осигуравајућих кућа.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Реч има министар Бранислав Недимовић.

Изволите.

БРАНИСЛАВ НЕДИМОВИЋ: Захваљујем на датој речи.

Мислим да смо пре два дана разговарали на ову тему и да смо се разумели, али још једном да поновим. Наравно да ће регреси за премије осигурања остати у систему, само имамо другачије језичко конципирање ове мере кроз управљање ризицима, које је свеобухватнија од плаћања премија на осигурање.

Управо ти разлози које сте ви поменули, везано за штетне последице од различитих метеоролошких прилика, навели су нас на то да проширимо ову меру управљања ризицима, коју ћемо гледати да имплементирамо још на различите начине, а не само кроз плаћање премије осигурање. Онако како је то било у претходним годинама, то остаје, али ћемо развити овај систем пре свега да бисмо што више заштитили и пољопривредне произвођаче, а исто тако да бисмо заштитили и саме буџете.

Постоје финансијски инструменти на финансијским тржиштима који дају могућност државама, локалним заједницама, регионалним заједницама да се осигурају али да не морају да плаћају касније компензацију из буџета.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Владимир Ђурић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ЂУРИЋ: Уважени министре, поштоване колеге посланици, ми смо на Одбору за пољопривреду већ разговарали на ову тему. Тачно је да предложене измене и допуне Закона подстицаје у домену осигурања дефинишу сада на шири начин, појмом управљања ризицима. Осигурање јесте једна од метода којом се ризицима управља. То је метода којом се ризик куповином полисе трансферише на осигуравајућу кућу.

Нажалост, проценат обухваћених површина које су код нас осигуране јако је мали. Велико је неповерење купаца осигурања у смисао куповања полисе осигурања усева јер постоји институционално неповерење у осигурање као браншу, што говори о потреби да се озбиљно позабави и самим развојем тржишта осигурања, које се, како бих рекао, кроз све ове наше транзиционе реформе и промене најмање мењало упркос уласку пуно иностраних осигуравајућих кућа.

Нажалост, ове године забележен је и први одлазак, и то, нажалост, највећег светског брэнда у области осигурања. То је „Акса осигурање“. Нажалост, „Акса“ напушта тржиште. То говори о степену неразвијености наших тржишта осигурања и то ће погоршати поверење купаца осигурања и неће допринети расту процента осигураних површина.

Постоји једна ствар које треба бити свестан. Када је ризик у наступању, када су недељама и месецима водостаји високи, када се зна да ће се реке изливати, када се зна да ће плавити, осигурање је немогуће

купити у том тренутку. Онда не вреди више да премијер и министри обилазе поплављена подручја и да сугеришу мере каква је, рецимо, сугерисана током последњих поплава од стране премијера, да ће прописати обавезно осигурање од поплаве.

Не можете прописати обавезно осигурање од поплаве, јер то је трошак који људи не могу да поднесу иако он кошта две, три, четири хиљаде динара годишње. И мора се бити свестан да, када крене да плав, онда осигуравајуће куће добијају инструкције да полисе престају да продају; немогуће је добити осигурање. Толико за сада. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Горан Јешић.

ГОРАН ЈЕШИЋ: Страшно је важно да инструменти обавезног осигурања остану обавезни и апсолутно треба размишљати да се вежу за директна давања. Апсолутно. То је прва ствар.

Нису обавезни, а морају бити.

Шта ми ту добијамо? Добијамо фјучерсе у генерисању БДП-а за следећу годину. Ми смо једина привреда у региону, у Југоисточној Европи, која је изложена временским условима и ономе шта ће бог да нам да од пољопривреде. То утиче на наш БДП. Ми обавезним осигурањем закуцавамо наш БДП за следећу годину и смањујемо ризике по све што се дешава на финансијском тржишту.

И страшно је важно да немамо проблем с људима, када им се то деси да дођу да штрајкују испред Владе. Ту им Влада не може помоћи, ниједна влада на свету. Мој предлог јесте да што пре увежете директна давања са обавезним осигурањем. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Владимир Орлић.

ВЛАДИМИР ЂУРИЋ: Слажем се са мојим претходником. У крајњој линији, банке и лизинг компаније условљавају презентовање полисе осигурања пре него што пусте новац.

Није проблем само осигурање усева, морамо бити свесни да је у нашој привреди генерално, па и у пољопривреди такође, јако низак степен осигурања грађевинских објеката, опреме, механизације.

Просто то је нешто што мора да се повећа на неки начин, а условљавање подстицаја, и не само директних давања него било какве врсте подстицаја, презентовањем полисе, јер за буџет је много велики трошак када се плаћа штета. Цена полисе осигурања је у промилима, штете су и до 10 и 20 пута веће. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Да ли још неко жели реч? (Не.)

На члан 10. амандман су заједно поднели народни посланици Дејан Шулкић, Милан Лапчевић и Горица Гајић.

Реч има народни посланик Дејан Шулкић.

ДЕЈАН ШУЛКИЋ: Хвала, председавајући.

Овај члан је последица измене члана 35, зато се нисам ни јављао по амандману на претходни члан.

Министар је објаснио да управљање ризицима, како је то дефинисано у члану 36, односно члану 10. предложених измена и допуна овога закона, подразумева и подстицаје у области осигурања. То је јако важно.

Ми смо имали нека искуства у Великој Плани да је локална самоуправа додатно субвенционисала 30% на ових 40%, тако да смо у једном тренутку достигли обухват 4.500 хектара, таман онолико колико је засејано пшеницом и озимим јечмом. И имали смо неке градобитне периоде и Велика Плана није била заступљена бог зна колико у захтевима према Влади Републике Србије, па ни према Општини Велика Плана, и мислим да је то добро.

На другој страни, развијати неке нове могућности и постепено смањивати субвенције док пољопривредни произвођачи то не буду имали као обавезу, с једне стране, а с друге стране док култура осигурања, ако тако могу да кажем, не достигне тај ниво да они сами то препознају и укалкулишу као обавезан трошак.

Што се тиче субвенција, неко је рекао да не можете бити против европских интеграција а прижељкивати ниво субвенција у ЕУ. Ја бих могао да одговорим питањем – да ли можете пропагирати евроинтеграције десетинама година са српским субвенцијама? Дакле, то питање не стоји.

Говорили сте о прерађивачким капацитетима, помињали сте „Митрос“. Није „Митрос“ био једини. Велика Плана је такође имала велику прерађивачку индустрију – Индустрија меса „Плана“, „Здрава храна Велика Плана“... Она је још увек, господине министре, под стегамa и оковима стечајне управнице па би било добро да се тиме позабави неко, зато што заиста има још увек капацитете у функционалном смислу који су добри.

Што се тиче субвенција, може се нешто развити и без субвенција. Када су у питању прерађивачки капацитети, у Великој Плани су саграђене две кланице. Једна је кланица живине, која је у другој фази пројектне документације и дозвола је издата за прерађивачки капацитет, извозно је оријентисана. Није добила субвенцију, није добила земљиште бесплатно, добила је добру логистику, набавила земљиште по тржишним условима и мислим да ће ускоро прорадити. Такође и нова кланица крупне стоке у

Великој Плани, али ево још једном апел да се неко позабави рукоделовањем стечајне управнице у некадашњој Индустији меса „Плана“. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Да ли још неко жели реч? (Не.)

На члан 10. амандман је поднео народни посланик проф. др Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите.

МИЛАДИН ШЕВАРЛИЋ: Захваљујем, господине председавајући.

Ово је добар члан.

Да питам господина министра – да ли је боље имати један „Тенис“ са 60.000 хектара или је боље имати систем пољопривреде који има Данска, где је земљишни посед ограничен на 300 хектара и где су кооперативе, односно наше задруге, практично најразвијеније; практично су сви фармери чланови задруга, они учествују у расподели и онога што остваре на њиви и у стаји али и онога што остваре у прерађивачким капацитетима, који су њихово задружно власништво?

А шта сте ви урадили? Ви сте у Сремској Митровици... Хвалите се „Митросом“, добар пример: 300 радника, 5.300.000 евра. Кажете мало пре – хвала вам за ту информацију, нисам знао тачан податак мада се може добити у ПИО фонду на основу месечних исплата – да ради 186 радника. Где је разлика до 300? Да ли су они вратили два милиона евра? Да ли плаћају камату на та два милиона евра?

Друго питање – да ли сте се у Сремском округу, или уопште у Срему, за време вашег мандата изборили за то да било који сеоски домаћин, српски домаћин у селима добије 18.000 евра субвенција? Шта би било да сте тих 5.300.000 евра дали пољопривредницима и шта би они направили од тога? Да уложе у производне капацитете и да реновирају.

Према томе, ово је добар члан. Одбили сте.

Законом о задругама сте предвидели само фиктивно да задруге имају економску подршку државе. Ево вам шансе, господине министре, дајте задругама економску подршку. Конкретно предлажем да задруге, а то значи најмање пет регистрованих пољопривредних газдинстава, добију барем 20% субвенција више него једно физичко лице.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, ми који живимо у Срему знамо да је „Митрос“ само капа, а испод је низ коопераната и произвођача...

Молим ове гимнастичаре да се уозбиље.

Испод је низ произвођача и треба да знате, три села, Мартинци, Кузмин и Лаћарак – 200.000 свиња годишње.

Захваљујући између осталог и оваквим Титовим најмлађим одборницима који су добијали замашна средства и који су кобајаги заступали задруге, задруге су постале плен тајкуна у периоду од 2000–2012. године. Дакле, то су факта, задруге су нестале и уместо да се капитал реинвестира у село и око села, он је отишао на јахте, чамце, певаљке итд.

И сад нам они који су томе допринели и који су добијали од таквих министара 60.000 евра држе предавање о сточарству, а довели су нас дотле да смо увозили месо 600.000 свиња. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 10. амандман је поднео народни посланик Ненад Божић.

Да ли неко жели реч?

(Иван Костић: Пословник.)

Реч има народни посланик Иван Костић, повреда Пословника.

ИВАН КОСТИЋ: Господине председавајући, народ је видео како изгледа понашање људи који нон-стоп уништавају достојанство ове Народне скупштине. Константно се прозивају људи који су чланови Посланичке групе Двери, а немају право на реплику. Зашто се то ради? Због чега се то допушта од ваше стране, а не дајете људима право на реплику? Гарантујемо да ће се вама обити о главу што трпите то, а већ доживљавате од других народних посланика да избегавају да слушају чланове СНС-а.

Значи, уведите ред у ову скупштину, дајте људима који имају ауторитет, и морално и интелектуално, да одговоре на реплику кад се лично прозивају.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Ви сте тражили члан 103, је ли тако?

(Иван Костић: Члан 104.)

Члан 104? Члан 104. није достојанство, члан 104. је право на реплику. Ево, по ко зна који пут ћу да прочитам члан 104. Нас посланике не можете да преварите, али немојте више грађане Србије да покушавате да преварите.

Дакле, члан 104, који регулише право народног посланика на реплику, гласи овако: „Ако се народни посланик у свом излагању на седници Народне скупштине увредљиво изрази о народном посланику који није члан исте посланичке групе“, тај услов сте испунили, „наводећи његово име и презиме или функцију“, нисте испунили, „односно погрешно протумачи његово излагање, народни посланик на кога се излагање односи има право на реплику.“ Није ни погрешно протумачено, потпуно исправно је протумачено.

„Ако се увредљиви изрази односе на посланичку групу, односно политичку странку чији народни посланици припадају тој посланичкој групи, у име посланичке групе право на реплику има председник посланичке групе.“ Није се изражавао уопште о посланичкој групи.

„О коришћењу права из ст. 1. и 2. овог члана одлучује председник (председавајући) Народне скупштине.“

Значи, ниједан од ових услова није испуњен, осим да није у истој посланичкој групи.

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић, повреда Пословника.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, рекламирам члан 103. ст. 7. и 8. Кад неко злоупотреби повреду Пословника, у том случају председавајући може, а не мора, тој посланичкој групи да одузме део времена.

Дакле, овде је рекламиран Пословник сасвим беспотребно. Ја нисам поменуо ничију групу, ничије име, ничије презиме, нисам никог увредио, нисам никог опсовао, нисам ниједној жени завртао руке, нисам хтео да скочим с балкона, нисам ником опсовао ни живог ни мртвог родитеља. Значи, сасвим пристојно покушавам разумљиво да говорим да ме разумеју грађани Републике Србије.

Нисам заслужио ту алузију, али напосто свако чува достојанство својих бирача. Човек је васпитан када у судару са неваспитанима и даље остане васпитан, тако да ћу се ја трудити да се у том циљу, и кад рекламирају Пословник на овај начин и кад изводе фискултурне вежбе, на такав начин владам.

Без обзира на то што они доприносе да председавајући мора да прекрши Пословник, ја не тражим да тренутно примени ову меру, али живот каже – не можете никог натерати да вас поштује, али можете се супротставити сваком ко вас не поштује. То је овог тренутка мој покушај, у том смеру. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Ристичевићу, тренутно је та одредба Пословника неприменљива, све време су потрошили.

Реч има народни посланик Ненад Божић.

НЕНАД БОЖИЋ: Хвала.

Мој амандман на члан 10. се односи, кад су у питању подстицаји за унапређење конкурентности – а иначе сам такве сличне амандмане давао и за друге видове подстицаја – на став овог члана који каже да правно лице, предузетник и физичко лице носилац комерцијалног породичног пољопривредног газдинства које је уписано у регистар има право на те подстицаје. Мој амандман се односи на то да се правно лице ограничи на

правно лице које је разврстано по Закону о рачуноводству само као микро правно лице, с тим што се изузимају задруге из тога и све ово остало остаје.

Због чега? Ми тиме хоћемо директно да утичемо на пољопривредну политику коју ви заступате из тог разлога да не дамо субвенције средњим и великим правним лицима, зато што сматрамо да то није у реду и да треба усмерити развој пољопривреде управо на та индивидуална пољопривредна газдинства, на предузетнике и на микропредузећа, а посебно на задруге.

Иначе, овде бих се сложио са колегом Шеварлићем, који је мало пре говорио управо о томе, да се у закону нигде експлицитно не наводи никакав вид подстицаја задругама. Добро, ви њих сматрате правним лицима и то је у реду, претпостављам да сте то под тим подвели. Међутим, ја сматрам да би било у реду да се баш подстичу задруге чак и неким чланом закона и из тог разлога сам ја и поднео овај амандман.

Оно што бих још хтео да образложим када је у питању овај амандман тиче се тога да тај мали пољопривредник који добија тај директни подстицај, било за грла, било за усеве, шта год да купује, материјал итд., он кад изађе на то тржиште са тим својим примарним производом, он је на једној ветрометини, он нема неке велике шансе да од тога направи неки одржив бизнис. Значи, он буквално преживљава и зато је битно форсирати задруге, управо из тог разлога да се форсира удруживање пољопривредника, да они могу кроз те задруге да евентуално остваре неки вид прераде и да на такав начин постану конкурентни, да онда могу исто тако да набављају робу по повољним ценама, да могу да преговарају са својим добављачима, да могу да преговарају са својим купцима. Сматрам да је то један битан чинилац политике када је у питању пољопривреда.

Мени је драго да је министар мало пре рекао да жели да рестартује пољопривреду. Ми се такође слажемо да Србију иначе генерално треба рестартовати. Иначе, рестарт је наше друго име, тако да и у том погледу од министра пољопривреде заиста имамо велика очекивања и даћемо му подршку да ово о чему ми причамо и оствари.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар Бранислав Недимовић.

БРАНИСЛАВ НЕДИМОВИЋ: Да вам право кажем, нисам се надао подршци, али свака подршка у сваком послу је добродошла.

Да вам право кажем, овај амандман који сте поднели таман смо хтели, пошто има смисао, да подржимо, међутим, има један правнотехнички недостатак. Није „правно“ лице, него је „право“ лице. Погледајте у амандману. То је разлог зашто ми нисмо могли да га прихватимо, а приликом рангирања задруге ће апсолутно имати приоритет.

С друге стране, желим да кажем да су већа средства дозвољена по суфинансирању кредита од стране Министарства пољопривреде за задруге,

већи капацитет имају у односу на друге, тако да с те стране желим да вам кажем да имамо посебан однос према овој материји.

(Ненад Божић: Реплика.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Не можете реплику, само по амандману.

НЕНАД БОЖИЋ: Ја сам сад схватио да ви потпуно подржавате овај амандман. То значи да вас само ова словна грешка буну? Ако је само то у питању, ја вас молим да поново изјавите да ви подржавате да само микро правна лица, предузетници и физичка лица која су регистрована као пољопривредна газдинства имају право на подстицаје. Ако се ви са мном у томе слажете, ја вас молим да то потврдите.

Надам се да разумете да је у питању словна грешка, није у питању суштина. Тако да, ако се ви с тим слажете, ја вас молим, потврдите пред свима да то чују. Онда ћемо заиста веровати да заиста хоћете да подржите задруге и мале пољопривреднике. Ево, одмах на лицу места то можете да урадите, ако је само то проблем. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Немате права, господине министре, на реч.

Реч има народни посланик Владимир Ђурић.

ВЛАДИМИР ЂУРИЋ: Поштовани министре, ја се захваљујем на подршци амандману који смо предложили и извињавам се што смо прогутали у том амандману једно слово. Али, ако подржавате програм који смо предложили тим амандманом, немојте да једно прогутано слово учини да милиони оду на погрешну страну. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 11. амандман су заједно поднели народни посланици Ненад Чанак, мр Горан Чабради, Мариника Тепић, Нада Лазич и Олена Папуга.

Реч има народни посланик Нада Лазич.

НАДА ЛАЗИЋ: Поштовани председавајући, поштовани господине министре, овај члан односи се на подстицаје за очување и унапређење животне средине и природних ресурса.

Посебно желим да поздравим што је овај члан овако проширен, односно што се о овој области ипак води рачуна када је у питању рурални развој и додат је у закон. Међутим, недостаје нешто. Наиме, у подстицајима за подршку програмима који се односе на очување и унапређење животне средине и природних ресурса обухваћени су само неки сегменти, па ћу да наведем који су у питању. Наиме, за одрживо коришћење пољопривредног земљишта, за одрживо коришћење шумских ресурса, органску производњу, очување биљних и животињских генетичких ресурса, очување пољопривредних и осталих подручја високе природне вредности и оно што је најважније, на шта смо ми додали амандман, јесте подршка агроеколошким мерама.

Ми смо после ове тачке б) додали као проширење да се дају подстицаји и за изградњу објеката за одлагање стајског ђубрива и набавку опреме за распростирање стајњака. Управо данас смо имали прилике да чујемо колики су проблеми због осиромашења земљишта, а с друге стране, због неправилног руковања стајњаком имамо проблеме са загађењем воде, загађењем животне средине у селима и генерално погоршањем живота у селима. Зато смо додали изградњу система за добијање био-гаса из стајњака. То је апсолутни тренд у свим развијеним земљама да се стајњак користи у те намене и додали смо још и подршку програмима едукације и примену добре пољопривредне праксе у коришћењу стајњака.

За оне који не знају, у Србији је негде у периоду 2005–2009. године био програм ДРЕПР, како је износила тада скраћеница. Циљ је био да се слив Дунава заштити од загађења са фарми и из штала, односно из кланица, и тада је неких стотинак фарми добило средства у износу од неких 70% вредности за танкове за сакупљање стајњака, за опрему за распростирање по њивама. Било је у оквиру тог пројекта и едукација фармера и мислим да је то један изврстан пројекат, који је један од ретких доведен до краја и где су фармери добили средства, односно ту опрему. Мислим да би пракса која се тада показала као изузетно добра и позитивна била добар мотив да се овде примени и код нас, односно да се настави са његовом применом.

Нажалост, после 2009. године и из Фонда за заштиту животне средине и Фонда за пољопривреду нису се средства упућивала за ове намене, пројекат се као пројекат завршио и зато смо предложили овај амандман. Још на Одбору ви сте ми одговорили да ће он бити предвиђен, односно финансирање, у инвестицијама. Управо у члану 36. се говори да су то инвестиције у физичку имовину пољопривредног газдинства. Надам се и хоћу да вам верујем да ће стварно део средстава за подстицаје бити и за ове намене, иако у члану овде није детаљно дато. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар Бранислав Недимовић.

БРАНИСЛАВ НЕДИМОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Само ћу кратко. Да, биће садржано у оквиру мера инвестиција у физичку имовину пољопривредних газдинстава и биће финансирано у већем проценту, пре свега што се ради о непрофитабилном послу а неопходан је због свих оних разлога који су наведени данас током расправе.

Што се тиче ове тачке 9), она је исто тако садржана везано за подршку развоја знања, тако да нема апсолутно никаквих проблема. Сви ови ваши предлози су већ интегрисани у наше мере које смо предложили кроз измене и допуне Закона.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Да ли још неко жели реч? (Да.)

Реч има Милорад Мирчић.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Српска радикална странка жели сугестивно да учествује у побољшању резултата ових измена и допуна Закона на тај начин што указујемо представницима Владе на један проблем који је мање-више све присутнији, а где не може и са овим мерама само субвенције да се отклони тај проблем.

Наиме, ради се о следећем. Она лица која обрађују земљу коју узимају у закуп периодично на неколико година улажу огромна средства да би могли да приходују довољну количину неке културе где би могли да евентуално остваре свој профит. Из тог разлога, због краткоће времена на које се изнајмљује то земљиште, они су на неки начин упућени да користе хемијска средства, користе вештачка ђубрива, да би могли да повећају принос. Не могу у неком дугорочнијем периоду да рачунају на стајско ђубриво јер неће остварити жељени ефекат и принуђени су да користе та средства. На страну то што они због свог профита то раде, али то земљиште које остаје, квалитет земљишта се умањује а трајно остају последице због коришћења вештачког ђубрива, плодно земљиште претвара се у калцијум-карбонат. Касније то не користи баш толико и не може да се користи, то су неке тајне последице.

Значи, наша сугестија је да се размишља о томе да се на један дужи период омогући изнајмљивање и коришћење тог земљишта како би људи могли да примењују у складу са овим мерама о субвенцијама агротехничке мере и да могу да учествују у спровођењу ових мера.

Пошто имам још времена као овлашћени представник, сва ова прича око ових претприступних фондова из ЕУ подсећа на једну истиниту причу која се дешавала на просторима Бугарске, када је Бугарска била у ситуацији као данас Србија, ако може то уопште да се пореди.

Значи, када се кандидовала за чланицу ЕУ, Бугарска је, између осталог, била позната по пољопривредној производњи, а највећим делом по производњи ружа. Када су стручњаци из ЕУ тврдили да није добра та технологија коју Бугари користе – Бугарска је, иначе, у производњи ружа била међу водећим земљама света, поготово када су у питању екстракти који се добијају из цвета и течног уља које се добија из цвета руже – онда су им европски стручњаци саветовали да би најбоље било да они производе сировину а да се та сировина прерађује у Европи, тврдећи да су са таквом производњом ружа веома сиромашни, технолошки заостали, а кад им Запад узме технологију, када им остане само сировинска база, онда ће и те како бити богати и онда ће бити напредни.

Та прича увек се понавља. Изгледа да није ништа различита ни судбина нас у Србији када нам Запад, односно ЕУ саветује како и на који начин да користимо њихову технологију а да при томе узимају од нас

сировине и јефтину радну снагу тврдећи при томе да смо ми технолошки заостали, да нисмо пољопривредно развијени и да је једина шанса да ми будемо та сировинска база из које ће сировине црпети Запад.

Ми српски радикали се противимо томе. Ми смо за један равномернији третман када је у питању и улагање у пољопривреду. Односи морају да буду јасно дефинисани. Када је у питању субвенционисање, мора се водити рачуна да не може баш држава каква је Србија издржати унедоглед исплаћујући субвенције, а при томе да ефекти те субвенције не буду онакви какве ми желимо. Мора се рачунати на то да се у кратком року очекује од исте те ЕУ једна интервенција, да се у пољопривреди почињу укидати субвенције, јер њихов генерални став је, када су у питању и буџетска средства и располагање буџетским средствима, да се укидају субвенције у свим сегментима, па тако морамо рачунати да ће то да буде и у пољопривреди.

Ми смо против оваквих начина расподеле субвенција, из више разлога. Један од разлога је што сматрамо да на овај начин клизимо у технолошку зависност. Има нешто што је добро, да се прати тај технолошки напредак, али има нешто што је веома, веома лоше. Када дођете у такву врсту зависности, онда се тешко ослобађате ње, из простог разлога што та комплетна опрема и технологија која се монтира увек мора да се занавља, сервисира и ту је углавном интерес оних који производе опрему. Интерес оних који би да дођу до јефтине робе, односно јефтине сировине никад се није ни мењао, они ће увек инсистирати на томе да ми морамо да узимамо средства од њих, та средства да користимо на онај начин како они препоручују.

Ми мислимо ипак да морамо што пре наћи један програм, односно да има Влада један пројекат – брзо оздрављење српске привреде. Немојте да заборавите и губите из вида да полако губимо и руско тржиште, јер на руском тржишту појављују се нови моменти, када и Русија сама себи обезбеђује мање-више довољну количину хране, тако да и то тржиште нам све више и више измиче. Када се говори о товним јунадима и шансама о томе, и ту је питање тренутка када ће та могућност бити смањена. Неће бити никад дефинитивно укинута, али биће у сваком случају смањена јер и друге земље имају интереса да се баве том делатношћу, да се баве извозом меса, тако да морамо на то рачунати. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 11. амандман су заједно поднели народни посланици Милан Лапчевић, Горица Гајић и Дејан Шулкић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Милан Лапчевић.

МИЛАН ЛАПЧЕВИЋ: У члану 11, који говори о подстицајима за очување и унапређење животне средине природних ресурса, додали смо у задњем ставу да за та средства могу да аплицирају и правна лица регистрована у складу са законом којим се уређују удружења, као и јединице локалне самоуправе и месне заједнице.

Амандман је одбијен уз образложење да је наведено предложеним изменама Закона да за средства могу да аплицирају правна лица без дефинисања облика организовања правног лица.

Мислим да ништа не смета да ставимо овако шире и да омогућимо и месним заједницама и удружењима пољопривредника, задругама да могу да користе ова средства, нарочито када имамо у виду стање у нашим селима, мислећи на екологију. Толико има загађења, толико пластичних флаша, толико свега и свачега. Зашто не бисмо дозволили да удружења пољопривредника, задруге, па и месне заједнице аплицирају за ова средства? Ваљда нам је циљ да што већи круг потенцијалних корисника може да дође у ситуацију да размишља о томе да очисти села, да доведе еколошко стање у подручјима где се интензивно баве пољопривредом да буде онако примерено и здравој средини и времену у коме живимо.

Речено је да, ето, не може зато што није прецизирано која је врста правног лица. И то би било у реду да није, аналогно томе, у члану 13, који говори о подстицајима за диверсификацију дохотка, наведено да за та средства могу да конкуришу правна лица, предузетници, физичка лица, као и правна лица регистрована у складу са законом којим се уређују удружења.

Ако је у члану 13. то наведено, зашто не бисмо навели у члану 11? Аналогија је потпуно иста. Ја вас молим, мислим да је ред да усвојите један потпуно нормалан амандман који долази од опозиције, који може само да унапреди ову законску материју а никако да погорша.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Да ли још неко жели реч? (Не.)

На члан 11. амандман је поднео народни посланик Ненад Божић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите.

НЕНАД БОЖИЋ: Ево, министар се смешка, вероватно планира да ми сад одговори поново да због те техничке грешке не може да прихвати амандман.

Значи, што се тиче подстицаја за очување и унапређење животне средине и природних ресурса наша идеја је са овим амандманом такође била да се, када су у питању правна лица, подстицај ограничи искључиво на

правна лица која су разврстана као микро правна лица, а да то изузима задруге, које могу да буду и средња, па и велика правна лица.

Поново бих да питам министра, није ми малопре одговорио пошто му председавајући није дао могућност да одговори, да ми каже да ли се он слаже са тим да можемо да направимо такав амандман да само микро правна лица, изузев задруга, добијају подстицај. Значи, да ли је разлог само словна грешка или је у питању пољопривредна политика? Да ли можете да се изјасните?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Да ли још неко жели реч? (Не.)

На члан 12. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, ево само тренутак.

Господине председавајући, ви мени дугујете озбиљно време.

Да сачекамо ове да изађу. Очигледно да су им вежбе потребне, некима се образ види с леђа.

Схватио сам зашто Влада није могла да прихвати овај амандман, јер је технички било неизводљиво, а хтео сам да код органске производње избегнемо само вишеструко финансирање. Дакле то је био мотив, а како год да сам формулисао овај амандман, нисам успео технички да га дотерам на начин да буде прихваћен.

Органска производња је веома важна не само за пољопривреднике, важна је и за прераду, важна је и за трговину. Она је у Србији још увек на неки начин у повоју, али с обзиром на то да је много колега истицало да су пољопривредни поседи веома мали...

Ево опет, ја не знам стварно шта да радим са овим окоченим парадајзима овде што ме ометају, али боже мој, ваљда ће председавајући да води рачуна о томе.

Дакле, органска производња може да буде перспектива за ново запошљавање у Србији. Може да буде перспектива за мала газдинства, с обзиром на то да су наши поседи слични Италији, Грчкој, Португалији итд. Ни у Европи поседи нису велики, али ми морамо сразмерно поседима да примењујемо и пољопривредну политику у којој ће бити шанси за све, и за мале и за велике пољопривредне произвођаче, и зато је органска производња била шанса за те мале поседе од неколико хектара, а мислим кад бисмо извозили ово што група Радуловић дел Бој компани извози, а не органску храну, онда не бисмо извезли ништа, онда би то било дупло ништа, дупло празно, дупло голо и из тога ценим да Влада из техничких

разлога није могла да прихвати овај амандман. Верујем да ће наши произвођачи органске хране имати перспективу у Србији. Хвала.

(Саша Радуловић: Реплика.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На основу чега реплика?

(Саша Радуловић: Па ви се шалите.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Даме и господа народни посланици, колега Радуловић цео дан није био у Народној скупштини, ушао је пре десет секунди и затражио реч.

(Саша Радуловић: Ви мора да се шалите. Ви заиста не знате зашто? Да ли разумете зашто је реплика?)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Настављамо даље са радом. Мене, господине Радуловићу, не можете да испровоцирате.

(Саша Радуловић: По амандману.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: А, по амандману хоћете? Изволите.

САША РАДУЛОВИЋ: Значи, серија увреда, нема реплике – то је ваш један аршин за све. Очигледно вас је страх да говоримо.

Да се вратимо на амандман, односно суштину онога што је предложено. У предлогу подстицаја у пољопривреди немамо никада, и ово није само сада са вашим министарством него у свим претходним министарствима, анализу сваке године где је новац отишао. Анализу по величини, рецимо, привредних субјеката, правних лица по газдинствима, да знамо колика газдинства колики новац добијају по различитим подстицајима. То је потребно, сложићете се, да бисмо могли онда да проценимо да ли политика Владе добро ради, па да онда можемо, када расправљамо наредни пут о изменама закона, да кажемо да ли је нешто добро или није добро.

Пошто те анализе немамо, онда и не знамо... Рецимо, људи мисле, и ми такође мислимо да већина новца иде ка великима, а да само мањи део новца иде ка малима. Ми мислимо да је потребно подстицати мала пољопривредна газдинства. И то прво преко земље, односно земљу би требало дати да је обрађују мања газдинства, рецимо величине неких 20-ак хектара, да би државну земљу требало дати мањим и да би онда они требало да буду удружени у задруге и да подстицаји треба да иду кроз задруге. У тим капиталним улагањима државе и помоћи да се направе задруге, пошто сам индивидуални пољопривредни произвођач не може да опстане, али кроз задругу може. Постоје земље које су нам показале како се прави таква једна политика. Па ако имамо 20, 30, 50 таквих мањих удружених у задругу, онда је та задруга у ствари велика.

Ми се залажемо за такву пољопривредну политику која даје земљу домаћим пољопривредним газдинствима, ограничи посед. Говорим о

државној земљи, кад се државна земља даје. Наравно, оно што приватник сам набави, може да набави сам, и онда удруживање у задругу и подстицаји који иду преко тога. А онда накнадно, наравно сваке године да имамо пуну анализу куда је новац отишао, ко је колико добио. Па да нам се не би десило да нам компаније као што је „Митрос“, на пример, који је купљен за 800.000 евра, добије 5,5 милиона евра у подстицајима по запосленом. Значи то једноставно тако не ваља. Онда још треба да добије неке друге подстицаје, неким другим каналима. То је јако лоше.

Значи, главно питање и суштина овог амандмана – мада ви можете да се закачите за једно слово, међутим, то није озбиљна дискусија – јесте куда иде новац по подстицајима, како сте их планирали, куда ће колико новца да оде, колико иде великим правним лицима, колико иде индивидуалним пољопривредним газдинствима, колики је посед који иде уз њих, колико грла стоке имају итд. да бисмо могли да сагледамо да ли је тачно да Влада кроз ове подстицаје подстиче индивидуална пољопривредна газдинства или је у ствари ово још један начин да се дотира новац разним „Тенисима“, „Митросима“ и осталим страним корпорацијама које код нас послују. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Мало сте ме изненадили, колега Радуловићу, пошто сте дискутовали о амандману народног посланика Маријана Ристичевића.

Повреда Пословника, Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, 106, 107 – забрањено ометање, које перманентно траје. Повређено је достојанство Народне скупштине. Говорећи о „Митросу“ бивши министар привреде је јасно осудио сваку субвенцију која се даје инвеститорима.

Имам овде 12.9.2013. године, нећу помињати име тог министра, који је изабран у реконструкцији владе Ивице Дачића, био је министар привреде, који каже – не укидамо субвенције за инвеститоре. Значи, кад је његов задњи део тела у фотељи, онда не укидамо субвенције. Он објашњава да ова мера постоји и у другим државама и дословце каже да је јасно да мора постојати нешто због чега ће се улагачи определити баш за Србију.

Сад кад ја поновим, општи бег.

Значи, повређено је достојанство. Уколико је мој задњи део тела у фотељи, односно његов, онда могу субвенције, уколико није, онда не могу субвенције, онда је то расипање пара, онда је то машина за расипање пара, онда би он ставио у стечај целу Србију. Е то тако не може и зато, господине председавајући, сматрам да је повређено достојанство Народне скупштине. Не тражим да се гласа. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Снежана Богосављевић Бошковић.

СНЕЖАНА БОГОСАВЉЕВИЋ БОШКОВИЋ: Захваљујем.

Желим да кажем да није тачно да не знамо куда иду новци из аграрног буџета. Ако не знамо, желим да кажем онима који не знају. Министарство пољопривреде и заштите животне средине је уредило видљивост трошења ових средстава тако што сваке године издаје „зелену књигу“, у којој се приказују резултати у пољопривреди у претходној години, и у тој „зеленој књизи“ су садржани и новци, односно средства из аграрног буџета како су у претходној години трошени.

То је изузетно важно, јер на основу тих података се за следећу годину, након усвајања аграрног буџета, у јануару утврђују подстицаји, али само у складу са Законом о подстицајима у пољопривреди и руралном развоју, о чијим изменама и допунама данас говоримо.

Дакле молим вас, имамо те „зелене књиге“ објављене и на сајту Министарства пољопривреде, можете јасно видети куда иде сваки динар из аграрног буџета.

Кад кажете земља, дати земљиште пољопривредницима у закуп, подсећам вас да, и према пописима стања у пољопривреди Србије 2012. године и према нашим анализама када смо радили измену Закона о пољопривредном земљишту, нажалост, у Србији имамо готово 400.000 ха необрађеног пољопривредног земљишта. Дакле није проблем у земљишту, земљишта има, наш проблем је да подстакнемо да што више тог земљишта буде обрађено. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем вам.

Реч има народни посланик Мирослав Алексић.

Изволите.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министре, такође сматрам да је потребно подржавати органску производњу, нарочито ако знамо да имамо велики број уситњених парцела, да је у централној Србији нешто више од два хектара по домаћинству просек обрадивог земљишта и један од начина како можемо да искористимо ту земљу јесте свакако да се више улаже и да се подстиче органска производња. Стога је добра намера и измене члана закона, али добра намера је и у амандманима, исти такав амандман имам и ја, да више још из буџета и снажније подржимо органску производњу.

Такође, морам да кажем да хоћу да похвалим, иако сам посланик опозиције, вашу иницијативу и вашу жељу да овим законима покушате да барем мали помак направите у пољопривреди. Захваљујем се и на ономе што сте први пут од 2000. године предвидели у подстицајима и људе који се

баве расадничарством, односно производњом воћних садница и лозних калемова, и надам се да ћете то подзаконским актима још разрадити и да ћете те мере уподобити њима да и они буду конкурентни са произвођачима из других земаља. Такође се надам да ће из овог закона – који није велики помак и неће сада пољопривредницима сванути после усвајања овог закона, то је један дуготрајан процес али је важно да га покренемо – уследити низ подзаконских аката који ће одсликати оно што ми од вас и очекујемо.

Овде имам и други проблем. Данас говоримо у сали где су два министра пољопривреде, ви као нови министар, госпођа Богосављевић као неко ко је то био раније; фале још Кнежевић и Гламочић. Никада у новијој историји пољопривредницима нису давана већа лажна обећања него у протеклих четири-пет година. Молим вас да ту праксу ви прекинете.

Верујем да имате добру намеру, али вас молим да објасните премијеру пре свега да је пољопривреда грана привреде која уз најмања улагања даје у најкраћем периоду највеће ефекте. Да му објасните да у пољопривреди данас на 630.000 пољопривредних газдинстава ради око два милиона људи, од њих је 480.000 пријављено на пољопривредно социјално и здравствено осигурање. Остали нису, јер немају средстава да то ураде.

Идеја свих нас требе да буде да их упослимо кроз пољопривредна газдинства, да им дамо шансу да раде на својим имањима, да плаћају за себе доприносе, здравствено и пензионо осигурање, и на тај начин искористимо потенцијале које имамо.

Србија има извозне потенцијале у производњи воћа и поврћа који се мере милијардама евра. Слажем се са вама да треба да се окрећемо интензивној производњи, треба да се окрећемо повртарству, треба да се окрећемо воћарству.

Што се повртарства тиче, рекли сте малочас да је приход 10.000 евра по једном хектару. Ту ћу се са вама сложити, али су, са друге стране, трошкови далеко, далеко већи. Ми имамо јако велике издатке и за нафту, и за ђубриво, и за сав остали репроматеријал, и произвођачи тешко могу да преживе и са тих 10.000 евра, они уситњени који раде на малим парцелама, због великих трошкова и, на крају, због великих трошкова живота. Према томе, могу да подржим вашу добру намеру, могу да подржим мере које сте најавили, овде их у закону не можемо видети.

Такође, очекујем да те уредбе покажу шта ће бити ваш план за наредну 2017. и 2018. годину, колико год будете били на месту министра, али вас молим да ово не буде још једна у низу лепих прича, лепих бајки где ћемо пољопривредницима причати да их чекају бољи дани а они ће и даље једва састављати крај с крајем, да ће и даље земљу обрађивати тракторима

који су стари 30 и 40 година, да ће једва скупљати паре да покрену нову производњу. То је нешто о чему ми заиста треба да разговарамо.

Зато сам и у начелној расправи рекао да ће Посланичка група СДС – Народни покрет Србије подржати Закон о пољопривреди и руралном развоју, јер сматрамо да треба коначно откочити тај процес ИПАРД и помоћи нашим пољопривредницима да дођу до тих средстава, исто као и да је у овом закону о подстицајима ово тек нека мала, могу рећи козметичка, промена, али битна. Битна и за младе људе који хоће да се баве пољопривредом. Зашто ми не бисмо могли да радимо нешто што раде Словенци, који са 45.000 евра помажу сваког младог пољопривредника који жели да се запосли у пољопривреди, да ту ради?

Мислим да има места за све. Немојте само да говорите – то су радили неки пре, они нису били добри, овакви су или онакви. Просто, ајмо да кренемо једном напред, да видимо те резултате. У противном ништа се друго неће видети осим свих неиспуњених обећања која су дали ваши претходници и свих 40 министара који су се променили у разним владама Александра Вучића. Ајте да видимо да ли ће све ово бити још једна бајка или заиста грађани могу нешто очекивати. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, народни посланик Снежана Богосављевић Бошковић.

СНЕЖАНА БОГОСАВЉЕВИЋ БОШКОВИЋ: Поштовани народни посланици, данас сам се и прекјуче у расправи у начелу обраћала вама и обраћала се грађанима, нашим пољопривредницима, у својству посланика СПС, пре свега, али и у својству професора Пољопривредног факултета иза кога је 30 година радног стажа и искуства.

Доскоро сам мислила да се у Србији сви разумеју у спорт, у фудбал и у политику, а некако ми се чини да имамо пуно и оних који се одлично разумеју у пољопривреду. Нисам желела да људима кажем да смо ми урадили не знам колико и не знам шта много. Урадили смо оно што се могло и оно што се за дато време могло видети. Неки резултати ће се видети наредних година, али немојте сумњати да смо учинили све што смо могли да помогнемо пољопривреду.

Не улазим у то шта је било раније, ко је крив и да ли је крив, али је сигурно да је Влада Републике Србије од 2014. године, ја знам тај период, максимално дала од себе да помогнем пољопривреди.

Пољопривреди не може да се помогне на кратак рок. Пољопривреди треба време да се постигну резултати. Указала сам у претходном делу седнице на све позитивне трендове и ја као стручњак у овој области смем за себе да кажем да сам велики оптимиста. Нисам оптимиста када се ради о времену, када ћемо ми стићи да постигнемо циљеве које смо себи

поставили. Знам да не може брзо, али сам сигурна да ће пољопривреда да опстане и да ће и у наредним годинама имати позитивне резултате.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Саша Радуловић, по амандману.

Изволите.

САША РАДУЛОВИЋ: Хвала.

Поновићу, фокус морају да буду мала пољопривредна газдинства и да јачамо тај део индивидуалне производње. Не сумњам да је бивша министарка, из СПС, имала добре намере, али резултата нема. Значи, то је један катастрофалан „Тенисов“ закон, који треба да поклони до 30% државног земљишта у свакој општини у Србији, да може да се да страним корпорацијама. То је један катастрофалан закон.

Значи, кад говорите о томе кога подржавате, треба да будете искрени и кажете коме сте наменили подршку. Што се тиче „зелене књиге“, у њој ништа нема о анализи по корисницима. Оно што би требало да се уради је да на једној страни имате пољопривредна газдинства, па да их поделите на категорије по величини земљишта, па по делатности, па да онда видите колико је коме отишло подстицаја, па да онда добијемо поименце за правна лица колико су новца добили.

Ништа од тога нема. И то није само код вас. Годинама се у Србији на исти начин ради. Значи, катастрофално је погрешно не знати који вам је циљ економске политике, односно кога гађате, у овом случају подстицајима, кога хоћете да оснажите.

У Србији нема задруга. Ако ништа није урађено на формирању задруга, не можете да кажете да се подстичу индивидуална пољопривредна газдинства, јер то једноставно није тачно. Значи, код нас треба поделити две ствари. Једно је водити социјалну политику, и то треба да води Министарство рада и запошљавања, а пољопривредна политика треба да буде окренута ка младим, јаким пољопривредним газдинствима, која могу да постигну резултат.

Многи од њих требају земљу. Држава има земљу, посебно у Војводини, и може да да ту земљу тим газдинствима да ојачају. Има доста људи који би се вратили на село када би држава тако нешто урадила.

Уместо тога сипамо огромне паре. Ове субвенције које одлазе, не знамо колико иде нашим газдинствима а колико иде страним корпорацијама, које свакако добијају субвенције на неки други начин.

Практично оно што имамо јесте да ми постајемо земља јефтине радне снаге у коју долазе велике корпорације, које не улажу практично ништа, добијају сав новац из буџета и онда се хвалимо неким успесима. Ту успеха нема. Грађани ово знају, поготово грађани који се баве

пољопривредом, који гледају ове преносе, који гледају и слушају шта говоримо и знају да то једноставно нема основа у реалности. Подстицаји не иду тамо где треба да иду, кад погледамо и ту „зелену књигу“ и шта пише у њој, јасно је да не желите, односно да се не жели да та анализа буде у тим књигама. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Маријан Ристичевић, повреда Пословника.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, као посланик који најчешће рекламира повреду Пословника и тражи нека своја права, члан 106. и 107, говорник није само говорио о амандману. Дакле, амандман говори о органској производњи. Ја нисам чуо реч „органско“ од господина који је тренутно изашао.

Мислим да је прекршен Пословник из простог разлога, због тога што је причао све и свашта. Причао је о томе како се 30% земље не знам поклања итд. Ми у ратарству правимо 1.500 евра по хектару. Уколико се бавимо сточарством, то је 3.000, а уколико то прерадимо, то је 6.000 евра по хектару.

То је требало рећи, али није рекао, него је повредио достојанство Народне скупштине и говорио о нечему што није било у амандману који сам ја предложио. Ако је он против, а изгледа да јесте, не можете допустити да ме омета посланик који се пробуди у пет сати, оде набере шунке и дође да омета другог народног посланика. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Господине Шеварлићу, по Пословнику?

МИЛАДИН ШЕВАРЛИЋ: По Пословнику, да.

(Председавајући: Изволите.)

Хвала.

Члан 107, повреда достојанства Скупштине.

Малопре смо чули изјаву колегинице Бошковић да је учињено све што је могуће било учинити.

Па колегинице Бошковић, ви сте издали „зелену књигу“. На трећој страни те „зелене књиге“ стоји да су субвенције... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Александра Томић.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: По амандману, господине председавајући.

Уважени министре, колеге посланици, сам амандман практично је заснован на финансирању пројеката из ИПАРД фондова. Када се говори о органској производњи, за све оне који ће конкурисати код ИПАРД фондова рефундација трошкова, односно подстицај од стране ЕУ је у износу од

100%. Према томе, ако ЕУ има интереса да финансира овакве пројекте, потпуно је с разлогом предлагач поднео овакав амандман.

А када говоримо о подстицајима уопште у прерађивачкој индустрији, треба да се подсетимо и, господине министре, стално о томе треба да говорите, да је до 2012. године извршена приватизација пољопривредних института и задруга на онај начин на који је извршена. Једноставно не постоје више уопште пољопривредне задруге које раде, али постоји имовина и постоји потписан ССП, који каже да ће од 2017. године бити слободна трговина пољопривредним земљиштем. Значи, сваки странац ће моћи овде у Србију да дође и да купује земљиште онако како диктира тржиште.

Да би на одређени начин заштитила домаће пољопривредне произвођаче, Србија је донела два закона у прошлој години. Један се односи на пољопривредно земљиште, а други на Закон о задругама. Према томе, Законом о задругама су дефинисани и унапређени начини на које се формирају пољопривредне задруге, али су дефинисани и начини на који ће они који су довели до тога да постоје у стечају одређени пољопривредни институти и задруге вршити одређену трансформацију и моћи у будућности да раде на онај начин на који ће држава моћи да им даје одређене подстицаје. То је једно.

Друго, 100.000 хектара су до 2012. године они који су владали дали у руке четири највећа пољопривредна тајкуна и они сада нама држе лекције о томе како треба вршити одређене подстицаје у пољопривреди. Према томе, оно што је дато овим предлогом закона потпуно се даје могућност младим пољопривредним произвођачима да се баве пољопривредом и потпуно даје могућност да прерађивачку индустрију покрену управо људи који су грађани Републике Србије, јер једино они могу да буду носиоци подстицаја у пољопривреди.

Мислим да треба размишљати о оваквим амандманима као што је дао господин Ристичевић, али са друге стране, треба увек говорити да они који су били до 2012. године и вршили приватизацију у области пољопривреде и вршили одређене незаконите радње, тако што су давали кредите из Фонда за развој тајкунима, који су једноставно давали хипотеке на иста та пољопривредна државна земљишта, немају права да нам држе овде моралне придике. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По Пословнику, народни посланик Радослав Милојчић.

Изволите.

РАДОСЛАВ МИЛОЈЧИЋ: Хвала.

Господине председавајући, рекламирам члан 108. и молим вас да се понашате у складу са функцијом на којој се сада налазите, а то је функција потпредседника Народне скупштине и у овом тренутку председавајућег, и да не гледате нон-стоп када говори било ко из опозиције у господина Мартиновића и чекате од њега дозволу или да вам он одмахне руком и каже да одузмете претходном говорнику реч.

Ако је то циљ, да вама Мартиновић одређује шта ћете овде радити, далеко смо ми онда као држава догурали, када овакве карикатуре треба да вам одређују шта ћете да радите.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Да ли сте то рекли за колегу Мартиновића да је карикатура?

(Радослав Милојичић: Не. Да ли могу да објасним шта сам рекао?)

Не можете више да објашњавате.

(Радослав Милојичић: Немојте да тумачите то што сам ја рекао.)

Прво, нећете ви да ми одређујете где ћу и у ком смеру да гледам.

Само да знате, ја сам човек који има интегритет и, према томе, не може нико да ме натера да урадим нешто што дубоко у себи нећу.

Што се тиче господина Шеварлића, коме сам одузео реч, он не само да је тражио рекламирање Пословника, добио је то право на реч, споменуо члан и директно се окренуо колегиници Бошковић и прозвао је именом и презименом. Да ли је тако било?

Ви нисте чули? Ви чујете селективно?

Реч има министар Бранислав Недимовић.

БРАНИСЛАВ НЕДИМОВИЋ: Захваљујем се.

Стали смо код органске производње и мислим да је јако важно у неколико речи прокоментарисати ову ствар.

У предложеном систему мера органска производња се 40% више финансира у односу на конвенционални начин производње и желим да истакнем неколико ствари. Ја овде цео дан, што је мој посао, разговарам са народним посланицима, и мени је јако жао што неки имају по свега пар минута времена да разговарају, о пољопривреди. Ја сам спреман да разговарам данима и ноћима о овоме и није ми ништа тешко, али желим због јавности да кажем да морамо да говоримо о органској пољопривредној производњи, иако неки желе да говоре о свему и свачему.

Од 2012. до 2015. године величина пољопривредног земљишта која је под органском производњом нарасла је два и по пута. Тренутно је око 15.300 хектара под органском пољопривредном производњом и зато је важно и зато ћемо додатно да је стимулишемо.

Вредност извоза је негде близу 20 милиона евра од органске производње, највећим делом воћа. Због тога је важно да додатно подстичемо органску пољопривредну производњу.

Подсетићу вас да је вредност извоза органске производње 2012. године била свега 3,7 милиона евра. Шта хоћу да кажем? Хоћу да кажем колико је ово важно. Хоћу да кажем да је тржиште на које пласирамо углавном ЕУ или земље у Скандинавији које нису део ЕУ. То су тржишта која квалитетно плаћају. Тржишта, тржишта и тржишта треба да опредељују оно што ћемо ми производити.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 12. амандман је поднео народни посланик Радослав Милојичић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 12. амандман су заједно поднели народни Горан Јешић, Гордана Чомић, Горан Ђирић, Александра Јерков, Балша Божовић, Маја Виденовић, Наташа Вучковић, Томислав Жигманов, Весна Марјановић, Душан Петровић и Верољуб Стевановић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Горан Јешић.

Изволите.

ГОРАН ЈЕШИЋ: Хвала.

Наравно да је јако важна органска производња. Ми имамо не више од 18 тона млека дневно, на пример, из органске производње, и то долази само са једне фарме. То не задовољава домаће тржиште; не можемо да причамо о извозу, а камоли о прерађевинама од млека (мислим на сир и неке дуготрајне производе). Ту треба да алоцирамо средства.

Имамо потенцијал на Пештеру, имамо огроман потенцијал у тим крајевима Србије за које тврдимо да су недовољно насељени, пре свега у сточарству, и пре свега у воћарству, које сте споменули.

Нажалост, нама се воћарска производња излоцирала из Гроцке, Смедерева итд. и преселила се, захваљујући подстицајним мерама, у АП Војводину, која је индустријска производња и не треба тражити тамо где треба да постижемо врхунске приходе и приносе да тамо правимо органску производњу.

Постоји огроман потенцијал. Стога смо ми тражили да се повећа овај обим средстава и стално се враћамо повећању обима средстава, јер тог обима средстава има у буџету и ми тражимо да се те паре алоцирају из пројеката око којих се апсолутно не слажемо – „Београд на води“, „Ер Србија“ итд. – и пребацимо овде и направимо тај ефекат. Огромни су потенцијали у воћу, у сушеном воћу. На „Ануги“, на сајму, можете увек да

купите на нашем штанду органске производе, али морамо, пре свега, да се бавимо и едукацијом. Проблем је да научимо људе како тиме да се баве.

Огроман је потенцијал на Пештеру за органску производњу меса и млека. Врло лако можете да испуните све услове који су неопходни. Зато паре не треба... Ако треба да иду „Митросу“, не треба да иду „Тенису“. За „Митрос“ се слажем, за „Тенис“ се не слажем. Те паре треба алоцирати ту где треба да направе додатну вредност и где можемо из родних крајева да направимо потенцијал који ће направити приход у износу, а пре свега задовољити потребе домаћег тржишта. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 12. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 12. амандман је поднео народни посланик проф. др Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик проф. др Миладин Шеварлић.

Изволите.

МИЛАДИН ШЕВАРЛИЋ: Хвала.

Господине потпредседниче, прво једна информација. Будући да је министар пољопривреде малопре рекао да имамо повећање органске производње, то имамо зато, господине министре, што је завршена конверзија из конвенционалне у органску пољопривреду на највећој органској фарми у Србији, *Ecoagri* у Белој Цркви, која у једном комплексу има 2.300 хектара. То је један резултат, а други је што имамо органску биљну и органску сточарску, односно производњу млека на *Global Seed-у*. То су две фарме које вуку преко 60% укупне вредности органске пољопривреде. Да није те две фарме, запитајте се где бисте били.

Ми бисмо могли за пар година, укључивањем само 200.000 хектара од 424.000 хектара који стоје у Србији необрађени, да добијемо годишње, то је обрачун који сам правио са професорком Бранком Лазић, проф. емеритус која је специјалиста за органску пољопривреду, 270 милиона евра на 100.000 хектара органске пољопривреде и од органског пчеларства, које сам радио са председником СПОС-а, за 100.000 хектара 111.000.000 евра, то је 380.000.000 евра са 200.000 хектара, без иједне увозне сировине, а било би запослено око 200.000 радника и пчелара.

Дајте да уложимо 175 милиона, плус ова 53 милиона евра у ове две делатности и да остваримо ефекте далеко веће него што бисмо остварили дарујући то страним инвеститорима.

(Председавајући: Приведите крају, колега.)

Значи, највећи страни инвеститор је буџет Републике Србије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић, по амандману.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, гледаоци могу да виде да једно причамо а друго радимо... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДНИК: Не можете да добијете реч. Погрешио је колега Арсић. Дао вам је реч по амандману а немате време за дискусију.

Сачекајте коју секунду.

Извињавам се, ипак можете да говорите. Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, требало је видети која је разлика између оног што радимо у пракси и оног што причамо у Парламенту. У пракси узмемо 12,5 милиона евра пројекат намењен за сточарство за органску производњу на Старој планини, пребацимо то на товне консултанте, будемо товни консултант, узмемо новац и уместо да имамо 120.000 оваца на Старој планини и да сваке године дају 200.000 подмлатка, да имамо нови број оваца, сваке године 200.000, ми уместо оваца имамо консултанте препуних новаца. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 12. амандман су заједно поднели народни посланици Дејан Шулкић, Милан Лапчевић и Горица Гајић.

Реч има народни посланик Милан Лапчевић.

МИЛАН ЛАПЧЕВИЋ: Овим амандманом смо хтели да се подстакне органска производња тако што ће се кумулативно делити подстицаји и за регресе за гориво, и за ђубриво, и за семе, а не појединачно. Пошто је у оригиналном предлогу закона речено да подстицаји обухватају плаћања за биљну производњу и регресе за гориво или ђубриво или семе, односно и/или.

У образложењу за одбијање амандмана је речено да је предлог измене Закона шири и да практично предлагач овог закона не сужава обим подстицаја него даје могућност избора коришћења подстицаја у области органске производње. Ако даје могућност избора, дакле да ли за гориво, да ли за семе или за ђубриво, онда наравно да је сужено и да никако не може, ни семантички ни језички ово образложење није исправно.

Ако смо ми дали да то буде кумулативно и за гориво, и за семе, и за ђубриво, онда је, наравно, то шире и повољније по произвођача него ако је речено да ће бити или једно или друго. Мислим да, ако немамо средстава да повећамо подстицаје на 100% за органску производњу, или у номиналном

износу више средстава, онда можемо бар да дамо кумулативно и за ђубриво, и за семе, и за гориво, да на тај начин подстакнемо ту органску производњу у коју се кунемо, и која нам је, како причамо, велика извозна шанса.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 12. амандман су заједно поднели народни посланици Иван Костић, Бошко Обрадовић, Марија Јањушевић, Драган Весовић, Срђан Ного и Зоран Радојичић.

ИВАН КОСТИЋ: Поштовани министре, ако је у стратегији пољопривредне политике органска производња изузетно добро и довољно заступљена као једна важна грана наше пољопривреде а резултати говоре да раст органске производње у Србији није дао задовољавајуће резултате у протеклих пар година, сматрамо да су неопходни други начини стимулација органске производње у нашој држави. Зато смо сматрали да су ови подстицаји од 40% недовољни, да треба да буду већи.

Наравно да има разлога да ви то оповргнете и да кажете да то није у складу са буџетом. Међутим, и у ЕУ су цене органских производа три пута веће у односу на производњу која се врши комерцијалним путем. Тако да, хтео бих само да кажем још једну ствар, ова мера неће дати довољне резултате и држава треба да се заинтересује за то како пореским олакшицама да омогући пољопривредним произвођачима који се баве органском производњом да се на основу тих мера, на основу медијске подршке рад пољопривредних газдинстава побољша.

Сам начин стимулација органске производње кроз субвенционисање није довољан. Зато сматрамо да Министарство пољопривреде треба да се заинтересује по питању пореских олакшица, по питању медијске подршке, о чему ћемо говорити у наредним амандманима.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 12. амандман, са исправком, поднео је народни посланик Ненад Божић.

Изволите.

НЕНАД БОЖИЋ: Хвала.

Ми поздрављамо одлуку Владе да се стимулише органска производња, како биљна тако и сточарска. То је у реду. Оно што тражимо, као и за све претходне видове подстицаја, нашим амандманом, јесте да се изузму правна лица која су разврстана као велика и као средња, с тим што то могу да буду задруге. Значи, да остану задруге било како да су разврстане као правно лице, да остану микроправна лица, да остану предузетници и носиоци комерцијалних пољопривредних газдинстава као физичка лица.

Идеја нашег амандмана је да расподела тих субвенција оде управо малим произвођачима. То је једини начин да они опстану, једини начин да их преко задруга удружимо – тако могу да направе један одржив бизнис од пољопривреде, јер пољопривредом се не води социјална политика – и да тиме онемогућимо да велики произвођачи добијају субвенције, који ће тиме постати још већи и доминирати на тржишту.

Очекујем да ми одговорите да ли се слажете да је ова политика у реду и да сте амандман одбили само их техничких разлога, за које сматрам да могу да се реше, зато што се закон иначе када се решавају правописне или неке друге грешке пречишћава и након тога постаје валидан. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 13. амандман су заједно поднели посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 13. амандман су заједно поднели народни посланици Ненад Чанак, Горан Чабради, Мариника Тепић, Нада Лазич и Олена Папуга.

Реч има народна посланица Нада Лазич.

НАДА ЛАЗИЧ: Поштована председавајућа, поштовани министре, овај наш амандман се односи на члан 39. У ствари, то је допуна члана 39. Говори се о подстицају за диверсификацију дохотка и унапређење квалитета живота у руралним подручјима.

Ми смо у овом члану интервенисали у смислу подстицаја, давања средстава у туристичке намене, односно у смислу развоја сеоског туризма, па смо тако у тачки 1), где се говори о инвестицијама, односно подршци за инвестиције за унапређење и развој руралне инфраструктуре, додали и туристичке инфраструктуре.

Затим смо у тачки 2), где се говори о унапређењу економских активности на селу кроз подршку непољопривредним активностима, додали и подстицаја за развој туризма.

И додали смо да право на коришћење подстицаја из ових тачака имају, да не читам цео став, они који су уписани у Регистар, као и правна лица регистрована у складу са законом којим се уређују удружења, ту смо додали и сеоска туристичка домаћинства која су категорисана у складу са Законом о туризму.

Сматрамо да се развој сеоског туризма мора боље организовати. Како је туризам активност која последњих година константно бележи раст, како у броју туриста тако и у финансијским резултатима, битно је да се нађе посебно место и за сеоски туризам, или како га зову – рурални туризам.

Наиме, усаглашавање одредби са Законом о туризму сматрамо да је потребно урадити јер је од веома великог значаја, јер би тиме сеоска туристичка домаћинства добила валидан економски оквир и контролу пословања, пошто се у последње време бележи пад броја регистрованих сеоских туристичких домаћинстава, а са друге стране, тај регистар би морао да прати та домаћинства и њихово пословање као допунску делатност физичких лица која захтева ангажовање посредника.

Наиме, они сада имају проблем са развојем, односно са правом представом на тржишту и зато сматрамо да је у ову област потребно системски више уложити, посебно... Рецимо, може да послужи пример Мађарске, где су они који развијају сеоски туризам у посебном удружењу организовани, имају своја правила понашања, имају свој пропагандни материјал итд., значи на један сасвим контролисани и транспарентан начин су организовани и онда ту не би било сиве зоне. Зато мислимо да је ова наша интервенција веома корисна у овом амандману.

Ви сте навели у образложењу за одбијање нашег амандмана да се амандман не прихвата из разлога што је развој туризма односно туристичке инфраструктуре обухваћен тачком 2) истог члана – унапређење економских активности итд. Један уопштени став, кроз подршку непољопривредним активностима. Специфичне активности које се односе на сеоска туристичка домаћинства прописана су подзаконским актом који се доноси на основу овог закона.

Надамо се да ће то бити у подзаконском акту на много бољи начин, онако како то развијене земље раде, или не морају да буду развијене него просто да буду земље као што су земље у нашем окружењу. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има министар Недимовић.

БРАНИСЛАВ НЕДИМОВИЋ: Поштована председавајућа, нама је идеја да подржавамо туризам пољопривредних газдинстава и кроз ово образложење на амандман могли сте видети да су ове активности о којима сте ви говорили већ садржане у једној од мера.

Апсолутно је нама идеја да овакве активности подстичемо. То ће бити инкорпорирано кроз подзаконска акта и биће на располагању пољопривредним газдинствима.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 13. амандман је поднео Миладин Шеварлић.

Изволите.

МИЛАДИН ШЕВАРЛИЋ: Захваљујем, поштована председнице.

Сви говоре о томе да треба дати предност младима, а нико не говори о томе да треба дати младим и образованим, јер ово је 21. век, век

економије и знања. Сиромаштво је први показатељ непознавања аграрне економије. Дакле, ми имамо 5.513 високообразованих пољопривредних стручњака и ветеринара који су незапослени, а међу њима 26 доктора наука, 416 магистара, мастера и специјалиста.

Господине министре, њихово школовање коштало је преко 1,2 милијарде евра. То је умртвљени капитал ако се не користи. На другој страни имамо 270 саветодаваца на 628.000 породичних пољопривредних газдинстава. По томе смо задњи у овом делу Европе и у Европи уопште.

Сваком младом агроному и ветеринару коме помогнемо са 28.500, колико је испало да је за ових 186 запослених у „Митросу“, он ће практично бити бесплатан саветодавац за цео свој комшилук и имаће своје газдинство које ће практично бити огледно добро за све суседе. Зашто тако не радимо? Хоћете да иду у иностранство? Ми да их школујемо а они да иду у иностранство? Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има министар.

БРАНИСЛАВ НЕДИМОВИЋ: Поштована председавајућа, поштовани посланици, у расправи у начелу разговарали смо о потреби реформе саветодавне службе и потреби циљаних саветодаваца у зависности од територије подручја на којима се обавља одређена пољопривредна активност.

Мислим да поготово ви не би требало на овакав начин да говорите, упоређујући запошљавање у компанијама које се баве прерађивачком индустријом и ово. Наравно да заједно са Министарством просвете радимо на начинима како да покушамо што већи број ових лица да интегришемо у систем, како кроз подршку средњим пољопривредним школама а исто тако и кроз саветодавну службу.

Мислим да све ове банализације не воде ничему. Нама треба прерада, нама требају стручњаци. Треба нам и једно и друго. Немојте упућивати једне на друге, укрштати. Мислим да... Просто не знам шта бих вам рекао на ово. Нису само они који су у преради, искључиво та лица. Мало пре сам говорио о томе. Мислим да би било добро да се чујемо. А где су они произвођачи који су повезани са прерађивачима? Тих 780 у овом тренутку, а ко зна колико са повећањем производње. Ево, већ од следеће недеље имамо нову смену која се уводи у том производном погону, где ће нових 60 људи добити посао.

Немојте тако, молим вас, бар ви немојте тако.

(Миладин Шеварлић: Реплика.)

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Горан Јешић.

ГОРАН ЈЕШИЋ: Хајде да се вратимо на тему, молим вас. Зашто ми уопште дајемо подстицаје?

(Миладин Шеварлић: Зар тема није запошљавање?)

Јесте, професоре, ја хоћу да вас подржим, само да...

Зашто се дају субвенције које постоје само у ЕУ и у Србији? Не постоје у Америци; постоји „фармер билд“, који је једна врста субвенција, али није овакав тип субвенције. Ми имамо три линије субвенција од стране Европске уније. Чули смо овде неколико пута, готово 50% буџета ЕУ се враћа у подстицаје у пољопривреду у три линије: одржива пољопривреда, рурални развој и екологија. Нама треба прва компонента и друга компонента. Енглези вуку трећу компоненту. Највећи корисник европских фондова за пољопривреду у Енглеској је Краљевско удружење за посматрање птица, зато што штите окружење, и фарме, и дрвеће итд., прешли су ову фазу одрживости пољопривреде.

Сваки комад хране, сваки килограм, сваких 100 грама које ми произведемо у Европи је драстично јефтиније него што је с било које тачке земаљске кугле на нашем столу. Зато су четири године у Дохи трајали преговори између ВТО и зато смо заштитили тржиште безбедносним системима, да нам се не би појављивале ствари које ми не желимо овде. Зато су измислили Џејмија Оливера, да промовише локалну храну и да користимо и једемо локалну храну.

Зато је важан систем субвенција и у Србији и зато је важан рурални развој. Хоћемо да купујемо домаћу храну, коју сви тражимо, слушамо да волимо домаћу храну итд. Па морамо да имамо неки ниво инфраструктуре да би неки гости, пре свега из Србије, дошли у нека друга подручја и конзумирали то. То мора бити безбедно. То је важно да стоји у овим субвенцијама и то је одлична ствар. То је идеја субвенција. Идеја је да имамо безбедан производ и да тај производ неко може да купи.

Страшно је важно да имамо трансфер знања са универзитета ка примарним произвођачима. Тај трансфер знања смо изгубили. Саветодавне службе већ дуго не раде свој посао. Највећи број њих су трговачки путници, трговци семеном, ветеринарском заштитом итд. Пробали смо да им то бранимо физички. Морамо да вратимо знање које постоји на универзитетима и које је и сада врло про

Зато је важно да реформишемо пољопривредне саветодавне службе, које овакве какве јесу не функционишу. Није довољно примити агрономе који не знају шта треба да раде а треба да раде тај посао. То је популистичка мера. Ево сад ћу да вам признам, то је популистичка мера.

Ми треба да знамо шта хоћемо. Ако знамо шта хоћемо, онда те мере морају да прате то што хоћемо. Ми хоћемо, прво, да задовољимо домаће

тржиште, да смањимо зависност од увоза. Ствар хране није само ствар укуса и конзумирања, него је и ствар безбедности. Зато не постоје у Европској унији робне резерве, него се НАТО бави количинама хране. Морате бити безбедни са одређеним количинама хране, јер не можете данас направити довољну количину хране у случају неких еколошких катастрофа, рата или било чега другог.

Морамо прво да се базирамо на томе да задовољимо наше потребе, а када задовољимо наше потребе, пре свега квалитетном храном, онда можемо размишљати о Цефти.

Слушали смо ових дана како су ССП и ЦЕФТА највећи злочин за пољопривреду. Није тачно. Па ми имамо суфицит с тим земљама искључиво због пољопривреде. Са тим Косовом имамо огроман суфицит. То што не разумемо да треба да регулишемо односе, што морамо да регулишемо односе... Шта год ми причали, ми правимо спољнотрговински суфицит на Косову – не увозимо ништа, а продајемо десетине милиона евра примарних пољопривредних производа.

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче, то није спољнотрговински дефицит, морам да вас исправим.

ГОРАН ЈЕШИЋ: Причам о подстицајима. Зато су важни подстицаји, да задовољимо домаће тржиште и да нападамо тржишта која су нам традиционално наклоњена, а то је пре свега ЦЕФТА, па западна Европска унија и, наравно, Русија и свако треће тржиште које имамо. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 13. амандман, са исправком, поднео је народни посланик Ненад Божић.

Изволите.

НЕНАД БОЖИЋ: Хвала.

Члан 13. се односи на члан 39. Закона, који се односи на подстицаје за диверсификацију дохотка и унапређење квалитета живота у руралним подручјима. Наш амандман се овде исто односи на правна лица која су обухваћена амандманом као корисници средстава по том основу, јер желимо да изузмемо правна лица која су разврстана као велика или средња, да остану само правна лица која су разврстана као микро, с тим што то могу да буду и задруге, а поред тога, наравно, предузетници и физичка лица носиоци породичних пољопривредних газдинстава.

Оно што је овде јако занимљиво, рецимо, мене занима како ће сад у неком руралном подручју неко велико правно лице да учествује са тим средствима. Ја ово видим као могућност да неко у том руралном подручју отвори неки погон за прераду или нешто слично и евентуално тамо запосли

људе који ту живе, да они раде вероватно за неке минималне плате, како то обично бива кад ти велики инвеститори улажу а држава им даје новац.

Ми сматрамо да је много боље да тај новац одлази тим људима, поготово из тих подручја, и младима, који се овде такође помињу као један од активности за подстицај, тако што ће они сами развијати та своја пољопривредна газдинства или пак радити као предузетници у пољопривреди или чак можда имати и нека микропредузећа. Поента нашег амандмана је управо то.

Молим да ми се одговори да ли је амандман и овај претходни одбијен само због техничке грешке или министар има и нешто да прокоментарише што се тиче пољопривредне политике. Ја бих јако то волео. Толико.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 14. амандман, са исправком, поднео је народни посланик Ненад Божић.

НЕНАД БОЖИЋ: Члан 14. се односи на члан 40а, који се тиче подстицаја за унапређење креирања и преноса знања. Овде је такође омогућено великим правним лицима и средњим правним лицима да добијају средства за подршку у пружању савета, информација пољопривредним произвођачима и удружењима, задругама и другим правним лицима у пољопривреди.

Ми сматрамо да овим треба да буду обухваћене само задруге, било да су правна лица разврстана као микро и предузетници и носиоци пољопривредних газдинстава.

Због чега? Зато што велики, они су велики управо због тога и ту су дошли зато што већ имају неко знање. Они располажу технологијама. Њима су технологије доступне, њима су доступна знања. Они могу да остваре неку врсту подстицаја за то кроз неке друге програме, тако што ће можда сарађивати на неким европским развојним програмима који укључују универзитете, како овде тако и у иностранству, фирме из иностранства. То је прилика за њих.

Не треба држава њима да даје новац да се они едукују. Они то могу да ураде на други начин ако то желе и ако заиста желе да улажу у развој и у знање. Знање је потребно овим малима, који немају прилике да то стекну на неки други начин. Њих треба помоћи. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 15. амандман је поднео народни посланик Иван Костић.

Изволите.

ИВАН КОСТИЋ: Поштовани министре, ово је још један амандман за који стварно не знамо зашто није прихваћен. Значи, у члану 15. Предлога

закона тачка 5) гласи: „подстицаје за промотивне активности у пољопривреди и руралном развоју.

За грађане Србије, Посланичка група Двери је дала предлог да амандман гласи овако: „Подстицаји за специјалне саветодавне и образовне телевизијске програме, промотивне активности у пољопривреди и руралном развоју су плаћања која се одобравају за израду и емитовање саветодавних и образовних телевизијских програма у трајању до максимално три сата дневно путем регионалних емитера и ЈМУ Радио-телевизије Србије, а по конкурсним условима Министарства и пољопривреде саветодавне службе...“

Значи, ово је амандман који траже људи са села. Људи нису едуковани, људи немају могућност ни средства да обилазе семинаре и овакав вид промоције пољопривредне производње би био изузетно користан за све људе, поготово младе људе, који живе на селу.

Ја бих вам рекао, министре, да је ово пракса у многим европским државама, да не помињем Русију, мада овде више нема људи који се јеже кад се помене Русија. За вас је спасоносно да имате државну пољопривредну телевизију која ће емитовати едукативни програм 24 сата дневно.

Мислим да овај одговор који сте ви овде изнели је недовољан, значи не поклапа се с овим што смо ми предложили и сматрамо да је оваква једна ствар неопходна за развој српске пољопривреде. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 15. амандман су заједно поднели народни посланици Дејан Шулкић, Милан Лапчевић и Горица Гајић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 15. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 16. амандман, са исправком, поднео је народни посланик Ненад Божић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 18. амандман је поднео посланик Радосав Милојичић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 18. амандман су заједно поднели народни посланици Горан Јешић, Гордана Чомић, Горан Тирић, Александра Јерков, Балша Божовић, Маја Виденовић, Наташа Вучковић, Томислав Жигманов, Весна Марјановић, Душан Петровић и Верољуб Стевановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 21. амандман је поднео посланик Маријан Ристичевић.

Влада и Одбор за пољопривреду, шумарство и водопривреду прихватили су амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије, па констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, ради се опет о олакшицама приликом регистрације пољопривредних газдинстава, односно обнове регистрације и, уколико се ради о некомерцијалним газдинствима, да они о томе могу у Трезору да се изјасне.

С једне стране ће смањити гужве, са друге стране ће бити мањи трошкови, и треће, што је најважније, људи ће то време посветити производњи, неће морати да чекају у дугим редовима и унајмљују неке агенције које ће обављати те послове уместо њих.

То ће све допринети да подстицаји лакше долазе до пољопривредника, да се то ради брже итд., јер подстицајима ви не помажете само пољопривредне произвођаче него и потрошаче, да они имају јефтину храну, да буду сигурни у снабдевеност тржишта. Држава је на такав начин сигурна, уколико дође, не дај боже, до нових војних и економских притисака на нашу земљу, да ће имати довољно хране. Сведоци смо да је то било 90-их година, да нам је то била једина зелена грана.

Са треће стране, најважније, прерађивачка индустрија ће бити сигурна да ће имати сировину на исти начин на који то имају неке друге земље, односно да ће кроз подстицаје доћи до јефтине сировине и тако направити конкурентан производ који може да иде на ЦЕФТА тржиште.

Што се тиче ССП-а, морам рећи да је он веома лош у оном делу који се односи на пољопривреду с обзиром на то да је дозволио прерану и претерану либерализацију, да наша пољопривреда није била припремљена, него је новац, уместо у подстицаје и развој пољопривреде, трошен већ сам рекао за које намене, да су новци углавном завршили за станове у Бечу, Новом Саду, пентхаус итд. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Пошто смо завршили претрес о свим амандманима, закључујем претрес Предлога закона у појединостима.

Пошто смо обавили претрес Предлога закона у начелу и у појединостима, Народна скупштина ће у дану за гласање одлучивати о Предлогу закона у начелу, појединостима и у целини.

Прелазимо на 14. тачку дневног реда – **ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ВОДАМА.**

Примили сте амандмане које су на Предлог закона поднели народни посланици.

Примили сте извештаје Одбора за уставна питања и законодавство и Одбора за пољопривреду, шумарство и водопривреду, као и мишљење Владе о поднетим амандманима.

Пошто је Народна скупштина обавила начелни претрес, сагласно члану 157. став 3. Пословника Народне скупштине, отварам претрес Предлога закона у појединостима.

На члан 2. амандман је поднела народна посланица Бранка Стаменковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Горан Чабради.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман, са исправком, заједно су поднеле народне посланице Мирослава Станковић Ђуричић и Наташа Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Одбор за уставна питања и законодавство, на основу члана 163. став 2. Пословника, одбацио је овај амандман, а одбачени амандмани, према ставу 4. истог члана, не могу бити предмет расправе и о њима се не гласа.

На члан 4. амандман је поднела народна посланица Бранка Стаменковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета и Петар Јојић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народна посланица Вјерица Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Члан 5. се односи на постојећи члан 9. и говори о приобалном земљишту. У члану 9. је предвиђена ширина појаса приобалног земљишта у подручју незаштићеном од поплава до десет метара. Ми смо предложили да то буде до 15 метара, поучени искуством, свим оним што се дешавало у оним страшним поплавама које су задесиле Србију и свим овим што се дешава и у међувремену, мало већа киша, сваки час се негде дешавају поплаве и требало би свакако да ово заштићено подручје буде проширено на 15 метара.

Ви, министре, кажете да не можете да прихватите амандман зато што је подручје које није заштићено поплавама са приобалним појасом ширине 10 метара, како сте рекли, много већи простор у односу на подручје заштићено поплавама, јер обухвата природно корито за велику стогодишњу воду. Дакле, прилично нејасно ово ваше образложење зашто није 15 метара, зашто је остало 10 метара.

Подсећам вас и на оно што сам говорила у начелној расправи за проблем приобалног земљишта дуж реке Мораве, где је велика количина земљишта заправо постала река. Морава је буквално отела људима ту земљу, ви и даље нисте решили проблем ни плаћања пореза за које те бивше власнике обавезујете; они и даље добијају решења да плаћају таксу за одводњавање.

Обећали сте, заједно са госпођом Брнабић, да ћете то да решите и заиста би требало да решите, а требало би, министре, још једанпут да размислите, ово је веома користан и практичан амандман. И сами знате, и сами сте говорили о проблемима који су постојали, који нажалост мало-мало па се појави када су поплаве у питању. Ово би заиста било нешто што би било од опште користи. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 6. амандман су заједно поднели посланици Ненад Чанак, Нада Лазич и Олена Папуга.

Реч има народни посланик Нада Лазич.

Изволите.

НАДА ЛАЗИЧ: Поштована председавајућа и поштовани господине министре, ово је члан који се односи на намену водног земљишта. Овде се каже да је водно земљиште намењено за одржавање и унапређење водног режима у складу са овим законом и актима донетим на основу овог закона, а посебно за изградњу, реконструкцију и санацију водних објеката, за одржавање корита водотока и водних објеката и спровођење мера које се односе на уређење водотока и заштиту од штетног дејства вода, уређење и коришћење вода и заштиту вода.

Ми смо у овом члану интервенисали с обзиром на то да сте ви, сем ових главних активности за које је намењено водно земљиште, дали читав низ изузетака, па се каже, осим за намене изградње и одржавања линијских инфраструктурних објеката итд. Посебно је запарало формирање привремених депонија шљунка и песка и другог материјала. На тој тачки смо интервенисали зато што под тим „ други материјал“ не знам на шта се све односи, то могу да буду и рецимо депоноване количине соли за зимске намене или неки други материјал, значи сви они други материјали који могу штетно утицати на квалитет вода.

Због тога смо интервенисали у овом члану тако што смо те две речи „други материјал“ једноставно избацили, сматрајући да је у овом подручју водног земљишта неопходно врло контролисане активности имати и прецизан бити када су у питању материјали који се ту депонују. Међутим, ви сте то одбацили сматрајући да тај наш захтев просто није оправдан.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има министар Бранислав Недимовић.

БРАНИСЛАВ НЕДИМОВИЋ: Захваљујем, госпођо председавајућа.

Гледајте, овај први део амандмана, где је обухваћено загађење, то бисмо и могли да прихватимо да немамо овај други део амандмана. Ови „други материјали“... Пазите, у превозу робе рекама, сем песка и шљунка, врло често се и други материјали одлажу ту привремено ради даљег транспорта. То је једини разлог. Не постоји други разлог зашто смо тај амандман одбили. Кажем, да је био раздвојен у два амандмана, апсолутно бисмо прихватили овај први део.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 6. амандман је поднео посланици Остоја Мијаиловић.

Влада и Одбор за пољопривреду, шумарство и водопривреду прихватили су амандман.

Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије.

Констатујем да је амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 6. амандман су заједно поднели посланици Зоран Красић и Мирослава Станковић Ђуричић.

Реч има народни посланик Зоран Красић.

ЗОРАН КРАСИЋ: На почетку морам да кажем да је овај наш амандман мало неуредан и нејасан, али се зна отприлике на шта се односи. Практично се допуњује нови текст члана 10 последњим ставом и то може да се протумачи. Исто се ради о намени водног земљишта. Ми тражимо само да се убади још, ако могу тако да кажем, једна тачка – да се на водном земљишту могу градити и објекти намењени за заштиту вода од загађивања.

Ви кажете да је то обухваћено појмом „водни објекат“. Ми сматрамо да треба да се посебно потенцира овај еколошки аспект заштите вода, јер овај закон регулише како реке, бујице, цевоводе, водоводе, готово да регулише и воду у флаши. Еколошка заштита водотока је врло важна, али ми се плашимо поучени искуством. Кога змија пачи, он се и гуштера плаши, знате и сами. Плашимо се да, овако ако промените члан 10, којим случајем не остану оне викендице поред Саве; оне три без грађевинске дозволе. Постоји велика опасност, а ми смо сада у еколошкој фази па желимо комплетно смеће да се уклони како не би дошло до поплава, да се то рашчисти да ту може вода да носи све оно што треба да носи. И ми мислимо да нешто можда ви ту радите, јер у следећим члановима а, б, в, ово што иде, препознајемо нешто да иде ка озаконењу, али то не може да се озакони, никако. Али поучно би било да се сруши, као упозорење свима другима да ту не граде.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Министар.

Изволите.

БРАНИСЛАВ НЕДИМОВИЋ: Поштована госпођо председавајућа, поштовани посланици, мислим да је овај амандман на трагу онога што смо ми предвидели постојећим решењима у оквиру измена и допуна Закона о водама, пре свега мислим на став 1. тачка 1. истог члана.

Ви у уводним одредбама, односно на почетку Закона о водама имате шта је то водни објекат. Апсолутно је обухваћен и овај појам о ком сте ви говорили. Немате никаквих бојазни да на било који начин... Знам да вероватно имате велику бојазан, али не брините, водили смо о томе рачуна и немојте имати никакву дилему.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 7. амандман је поднео посланик Бошко Обрадовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Нема времена више ваша група, само подносилац или неко од група ко има време.

На члан 7. амандман је поднео посланик Горан Чабради.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 7. амандман су заједно поднели посланици Ненад Чанак, Нада Лазић, Олена Папуга.

Влада и Одбор за пољопривреду, шумарство и водопривреду, прихватили су амандман.

Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије.

Констатујем да је амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 7. амандман је поднео посланик Александара Јерков.

Влада и Одбор за пољопривреду, шумарство и водопривреду, прихватили су амандман.

Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије.

Констатујем да је амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 7. амандман су заједно поднели посланици Посланичке групе Демократска странка.

Влада и Одбор за пољопривреду, шумарство и водопривреду, прихватили су амандман.

Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије.

Констатујем да је амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 7. амандман је поднела посланица Мариника Тепић.

Влада и Одбор за пољопривреду, шумарство и водопривреду, прихватили су амандман.

Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије.

Констатујем да је амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 7. амандман је поднео посланик Остоја Мијаиловић.

Влада и Одбор за пољопривреду, шумарство и водопривреду, прихватили су амандман.

Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије.

Констатујем да је амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 8. амандман су заједно поднели Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Иван Костић, Зоран Радојчић, Марија Јањушевић, Миладин Шеварлић и Драган Весовић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, Марија Јањушевић.

МАРИЈА ЈАЊУШЕВИЋ: Захваљујем, председавајућа.

Овде се заправо ради о надлежностима. Сматрамо да су Војводини дата овлашћења на нивоу надлежног министарства, за шта није било потребе. Сматрамо да то треба укинути, да само надлежно министарство треба да одређује границе водног земљишта.

Реч је о непотребном преношењу надлежности са републичког на ниво аутономне покрајине, усложњавању администрације, излагању буџета непотребним додатним трошковима у вођењу паралелних послова. Тако да, у складу са општом штедњом а и свим што сам навела, сматрам да амандман треба прихватити. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 8. амандман су заједно поднели Томислав Љубеновић и Вјерица Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Члан 8. односи се на члан 11. закона који сте овде мењали.

Ви сте, министре, доста говорили о овој теми, а односи се на одређивање граница водног земљишта. Добро сте констатовали да је искуство показало да је овде требало извршити неке измене. У добром правцу је ово урађено и искрено се надамо да ће ово заиста и формално да се заврши, од доношења планова генералне регулације, урбанистичких планова, детаљних планова, детаљне регулације итд.

Добро је што ће се на основу овог члана, опет, не дај боже да се деси нешто што се дешавало пре две године када су у питању поплаве, некако лакше одредити ко је орган задужен за ову врсту проблема, али ми смо мислили да би било добро да се, и такав амандман смо и предложили, пропише да се Влада обавеже, да Влада својим прописом ближе уреди начин одређивања и граница водног земљишта.

Ви сте за то предвидели министра. Наш став, нас српских радикала, принципијелан је да увек мислимо да државни орган треба да буде тај, а ко је тренутно министар, ко је био, ко ће бити итд., некако не иде да се закон везује за једну личност. Дакле, наш предлог је да прихватите овај амандман и да Влада буде та која ће уређивати начин одређивања и граница водног земљишта у складу са овим чланом 11. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Петар Јојић.

ПЕТАР ЈОЈИЋ: Даме и господо, колегиница Вјерица Радета је образложила зашто сматрамо да би требало усвојити овај амандман.

Што се тиче Закона о водама, само бих неколико напомена желео да истакнем, пошто је ту господин министар. Да се ипак неке ствари убудуће морају мењати и више пажње посветити водама.

Ево, навешћу пример. Ко је крив што грађани средњег и северног Баната, а посебно Зрењанина, Кикинде више од десет година немају исправну воду? Смедеревска Паланка. Шта је са Ужицем, зашто Ужице нема здраву пијаћу воду често?

(Зоран Красић: Ритопек, а 20 километара од Београда.)

Ритопек, што каже колега Красић.

Дакле, ово су проблеми којима Влада и надлежно министарство у наредном периоду треба да поклоне већу пажњу него што је то било у прошлости. Имате ужички део и слив Дрине који са језерима, лимским хидроелектранама апсолутно може да обезбеди довољну количину здраве и чисте пијаће воде. Дакле, битно је да квалитет воде за Банат, и средњи и северни, може да буде обезбеђен из Делиблатске пешчаре у потезу Дубовац. То су огромне количине здраве воде која може да снабдева пола Војводине.

Што се тиче уређивања водотокова, у прошлости смо, уназад неколико година, имали више десетина милиона евра штете само кривицом неке власти која није уређивала водотокове, нити је предузимала благовремено мере да спречи огромне штете и жртве наших грађана. Узмите у обзир Обреновац, Лучане, јужну Србију. Видећете колики су ту издаци били и колике су штете. Према томе, није јасно зашто се и поред тих великих разарања и великих штета, огромних, ништа не предузима у довољној мери. Нешто се предузима, али не у довољној мери. Зато је СРС у

више наврата истицала да се овом питању мора посветити одговарајућа пажња.

Што се тиче ових амандмана који су поднети и предлагача, само могу да приметим, господине министре, предлагачи и људи који су радили у овој области и на предлогу закона, мислим да је велики број амандмана које сте усвојили доказ да су народни посланици ти који могу да дају велики допринос израђивању добрих закона.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 9 амандман су заједно поднели посланици Посланичке групе Двери.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 9 амандман су заједно поднели Марко Миленковић и Наташа Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Марко Миленковић.

МАРКО МИЛЕНКОВИЋ: Даме и господа народни посланици, с колегиницом Наташом Јовановић поднео сам два амандмана на овај предлог о измена и допунама Закона о водама. Влада је наш амандман на члан 35 Закона прихватила, док овај који регулише право прече куповине водног земљишта није.

Циљ амандмана је побољшање текста Закона и врло прецизно дефинисање става 2 члана 9, тако да не видимо разлог за његово неприхватање. Амандманом предлагемо да је власник који намерава да прода водно земљиште дужан да претходно поднесе писану понуду надлежном органу Републике Србије.

Дакле, суштина нашег амандмана је управо писана понуда, која не постоји у актуелном закону нити у овим вашим изменама и допунама које предлагете и усвајањем писане понуде, односно прихватањем нашег амандмана тачно би се избегла потенцијална проблематика, касније договори у четири ока око продаје водног земљишта или судски процеси и доказивање да ли је било понуде или није.

Искористићу и прилику, господине министре, да вам укажем на један од бисера природних богатстава Србије који тренутно неповратно пропада, а који би уз помоћ државе постао врло значајан привредни субјекат за целу јужну Србију. Ради се о минералној води Милан Топлица у Прокупљу, тачније у Тулару, селу између Прокупља и Куршумлије.

Та вода је по свом квалитету још 1931. године освајала гран-при у Паризу, 1933. године у Лондону. Ова фабрика је престала са радом 2002. године, 2004. је приватизована, купили су је „Атлас група“ и „Це маркет“, затим је „Милан Топлица“ отишао у стечај, да би 2011. године фабрику купио „Инвест импорт интернационал“. Нови власник, прича се за њега да

је у иностранству, уложио је значајна средства, саградио велику халу, увезао најсавременије машине и сада тамо постоје четири бушотине, практично четири извора, где само из једног извора та изузетно квалитетна вода отиче у Топлицу 18 литара у једној секунди.

Да би се запослили грађани овог подручја, општине Прокупље и целог Топличког округа, изузетно је важно да се као Влада и ресорни министар реагује и да видимо да ли фабрика може да се покрене, да се покрене њен рад а наши људи да се запосле. Наравно, интерес је и државе Србије као и општине Прокупље, с обзиром на велике капацитете и за директно пуњење буџета. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Да ли још неко жели реч?

(Не.)

На члан 10. амандман је поднео народни посланик Горан Чабради.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 11. амандман је поднео народни посланик мр Горан Чабради.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 12. амандман је поднео народни посланик мр Горан Чабради.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 13. амандман су заједно поднели народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, мр Иван Костић, Зоран Радојчић, Марија Јањушевић, проф. др Миладин Шеварлић и др Драган Весовић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Марија Јањушевић.

Изволите.

МАРИЈА ЈАЊУШЕВИЋ: Ми смо заправо у свим амандманима на овај закон ишли на то да не треба аутономној покрајини давати надлежности Републике, да је то у смислу уштеде трошкова и сваком другом смислу добро. Оно што бих ја лично волела је да је стајала или множина, аутономне покрајине, или да смо навели назив Војводина и Косово и Метохија, јер не треба се стидети, и ови закони су такође један од начина да се чува територијални интегритет.

Верујте ми, сви ће нас више поштовати ако и сами себе поштујемо и наглашавамо да су у законима обухваћени и Косово и Метохија, јер да смо тако од почетка радили, сви би нас више поштовали и не бисмо морали да бежимо из Брисела. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Горан Јешић.

ГОРАН ЈЕШИЋ: Да појаснимо око овог амандмана и око свих ових амандмана који су за нама. Не ради се о територијалном интегритету, него се ради о функционалном интегритету.

Добро је што се овим законом укида нешто што није функционално, то су „Београдводе“, или ће бити интенцијом укинуте, и мислим да је то генератор техничког проблема који се десио, и због сливова и због свега. „Воде Војводине“ имају везе са проблематиком бујичних вода „Србијавода“ колико је флуид који тече кроз то вода, и то је сва веза између једног и другог проблема. Мало или није мало, али је потпуно беспредметно разговарати на ту тему. То је прва ствар.

Друга ствар, знање, управљање и начин су потпуно различити, искуства су потпуно различита. „Воде Војводине“ у разним облицима институционално постоје од 1793. године и бавиле су се неком другом проблематиком. Ниједан инжењер из „Вода Војводине“ не може да разреши проблем који знају људи из „Србијавода“ са искуством бујичних вода итд.

Друга ствар, ниво инвестиција које треба да се инвестирају у Србију да бисмо спречили да нам Лучани десет или дванаест пута у три године буду поплавлени, а центар су наменске индустрије, подразумева да треба да се фокусирамо на пројекте, пре свега, у Србији да бисмо спречили бујичне воде. То, нажалост, нема никакве везе с пијаћим водама. Немају ни „Воде Војводине“, ни „Србијаводе“ ни Дирекција за воде претерано везе с пијаћим водама, и то треба сви да знамо кад причамо вечерас о томе.

Што се тиче инвестиција, ту имамо проблем. Имамо проблем што нам Абу Даби фонд стоји годину дана до истека и што имамо 27 милиона пројеката. Треба да се запитамо зашто нисмо потрошили та средства и зашто тек у овој години трошимо та средства.

По мени, постоје два проблема ту. Један проблем је недостатак пројеката, а други недостатак менаџмента који то води. Уз дужно поштовање, 160 милиона евра које смо добили за санацију од поплава из 2014. године реализовано је само тамо, углавном у Дирекцији за путеве и Железници, где су постојали пројекти. Ништа није урађено да се спречи и да се санирају последице поплава; опет су недостатак пројекти. Милан Благојевић, господин који води тај, мислим да није ни квалификован, и не може бити квалификованији од било ког инжењера из Дирекције за воде, из „Србијавода“ и „Вода Војводине“.

Враћамо се на инвестиције. Двадесет седам милиона евра, два пројекта, чини ми се, сад иду по хитном поступку из Србије – Шабац, који нам је отворен већ четири или пет година, четири пуне године, за одбрану од спољних вода још од кредита Светске банке и иде још један пројекат у централној Србији.

Шта ћемо да радимо да поправимо ситуацију у Србији? Да ли ми сви верујемо да „Јарослав Черни“ може да ради пројекте? И ви и ја, министре, знамо да „Јарослав Черни“ нема капацитет то да ради. Како ћемо да оснажимо знање које може што пре да донесе нове пројекте?

Причали сте о три, или две велике лиценце – једна у Београду, једна у Новом Саду. То није довољно да можемо да привучемо паре и решимо проблеме. Није бујична вода једини проблем који постоји у централној Србији, нити ниво инвестиција од шест милијарди у Војводини може да разреши проблеме. Просечна старост 375 агрегата у Војводини је отприлике 40–60 година, чини ми се. Ти агрегати троше сувише енергије, нису ефикасни, не може се даљински управљати њима. Хоћемо да наводњавамо а они су једносистемци, служе да одводњавају, не служе да нам врате воду. Како ћемо да наводњавамо кад немамо у августу воде у њима? Једна пумпа кошта милион и по или два милиона евра.

Морамо да видимо шта су приоритети у једном делу, и да то не ремети територијални интегритет, тј. ефикасност једне државе. Та ефикасност се показала неколико пута као исправна. Да би нам функционисале „Воде Војводине“, да можемо 350.000 хектара да имамо у системима за наводњавање, неопходно је да наставимо овај ниво инвестиција и да пустимо људе да раде свој посао.

Неопходно је да оснажимо „Србијаводе“ и неопходно је да повећамо буџет „Србијавода“. Ако се не варам, мањи је од две милијарде ове године, две милијарде динара. Са две милијарде динара, 18 милиона евра, не можете апсолутно ништа под милим богом да урадите, а жалимо се, с друге стране, на накнаду за одводњавање.

Ту ћу рећи пар реченица. Сама та накнада не треба да се зове накнада за одводњавање, зато што доводи до забуне. Ја сам апсолутно за то да се накнадом обухвате сви власници некретнина у Србији. То је систем који је у Хрватској успостављен и дао је врхунске резултате. Смањиће пољопривредним произвођачима цену по хектару а у обиму средстава омогућити да функционишу „Србијаводе“, „Воде Војводине“ и Дирекција за воде. Зашто бисте ви узимали пољопривредном произвођачу по хектару земљишта за одводњавање у Србији или у Војводини па онда узели те паре и градили насипе у Новом Саду или неком другом граду? Зашто? То није поштено. Поштено је да ја који сам власник стана и било ко други мора да плати ту одбрану од поплава. То су ствари које морамо знати.

Сад имамо проблем недостатка ефикасних пројеката. Они су таквог карактера да дуго трају. Имате прво идејни пројекат, па имате план детаљне регулације која обухвата обично неколико општина, па имате тендер и процесну документацију, и то је неколико година. Докле смо стигли у овом

тренутку с пројектима у централној Србији и докле смо стигли у Војводини? Имамо паре које нам истичу 2017. године. Плаћамо 0,5% интеркаларну камату на њих. Зашто не бисмо искористили те паре, што смо причали с министром Вујовићем, ефективно и унапредили водопривреду Републике Србије?

Зато је потпуно сумануто причати о националном дезинтегритету, о стварима које стварно немају везе с функционалношћу једног и другог посла.

„Воде Војводине“ су направљене 1793. године уговором између Киша и Аустроугарске. Циљ, прво, да се исуши мочвара, па да се скрати пут, јер су воловима узводно вукли бродове. Потребе тамо су потпуно другачије. Ако не чистите канале, имате 300.000 хектара сваке године превлаженог земљишта. На 150.000 хектара сејемо кукуруз. Кукуруз није пиринач, он тражи суво земљиште, тражи да развијеш коренов систем до пет метара због азота из земљишта и воде, а не да га у блато засејете, па имате коренов систем од метар, па у августу, када буде суша, биће стално у августу суша, извали вам се та биљка. Имате штету минимум 500 милиона евра ако не очистите канале, сваке године.

Хајде да се договоримо да заједнички реформишемо систем накнада. Није поштено да сељак једини плаћа накнаду а да сви градиммо насип у Београду, Новом Саду или било где другде. То свако мора да плаћа, јер то је и мера безбедности. Та средства морају бити наменска и морају ићи у буџет за воде и та средства не смеју да се дирају. И да видимо шта ћемо с пројектантским кућама. Моје искуство са „Чернијем“ као секретара, као председника општине је ужасно. Добијате стално идејне пројекте, идејна решења. Извођачки пројекат ви и ја нисмо добили за Срем после четири године, иако смо га исплатили.

Хвала вам што сте прихватили амандмане. Глупо је да ову причу извозимо у политичку причу. Мислим да је закон пуно бољи него што је био јер пре свега дефинише наменско сакупљање средстава. Јако је важно да не оптерећујемо пореску управу и да они који користе та средства сакупљају та средства. Јако је важно да што пре редефинишемо ту накнаду која се несрећно зове накнада за одводњавање, да је назовемо накнадом за воде. Да видимо шта ћемо са загађивачима, које смо овде проблематично дефинисали, мислим да је то најслабији део овог закона, и да покушамо сви заједно да решимо проблем.

Не можемо да имамо такву водопривреду каква нам не доликује и не можемо да имамо такве губитке – привредне, на крају и људске губитке – у 21. веку. Зато сви заједно треба да причамо о томе како да то изгледа боље, а не да причамо политичке приче овде. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Да ли још неко жели реч? (Не.)

На члан 13. амандман су заједно поднели народни посланици Горан Јешић, Гордана Чомић, Горан Тирић, Александра Јерков, Балша Божовић, Маја Виденовић, Наташа Вучковић, Томислав Жигманов, Весна Марјановић, Душан Петровић, Верољуб Стевановић и Радослав Милојичић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Ивана Стојиљковић.

Изволите.

ИВАНА СТОЈИЉКОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Ја сам очекивала да ће предлагач да говори нешто о амандману који је предложио. Пре свега бих похвално говорила о свим разлозима зашто је у принципу одбијен овај амандман, али не могу да кажем да је њихова намера била лоша. Овај амандман који је предложен од стране опозиционих посланика пре свега се не прихвата зато што је увођење вода прве и друге категорије и дефинисање надлежности над водама прве и друге категорије усаглашено са Законом о ванредним ситуацијама.

Оно што је јако битно и за сваку похвалу а што ће донети овај закон, то је препознавање да постоји око једанаест и по хиљада бујичних водотокова који представљају велику опасност за нашу земљу. Бујичне поплаве више не представљају стогодишњи проблем већ смо, нажалост, видели да то сада може да се деси много чешће.

Ми смо и на Одбору за заштиту животне средине инсистирали на томе да се изврши мапирање, односно картирање ерозионих подручја. То ће бити обухваћено управо овим изменама овог закона.

Јако ми је драго што је сада на неки начин надлежност централизована. Долазимо из Ужица, где смо имали, малопре је колега поменуо, проблем са водом и знамо како је изгледало у тренутку када се десила хаварија, када просто нисмо знали коме да се обратимо јер нисмо знали ко је надлежан. Дакле, сада, у тренутку хаварија, наравно да ће на водама другог реда постојати приоритет да се укључи локална самоуправа, у случају потребе укључиће се и округ, али ће републички ниво бити тај који ће доносити коначне одлуке. Томе свака похвала, ово ће направити велики помак када су ови проблеми у питању.

Што се тиче уређења бујичних водотокова, само бих још то желела да кажем – данас смо причали о водним земљиштима и уређењу водних земљишта – можемо водотокове да уредимо, али ако нисмо сливна подручја уредили, опет можемо да очекујемо поплаве. Зато ми је драго што је овај закон донео и ту врсту измена, да се сада управља по сливним подручјима. И да уредите корито реке, ако око сливног подручја (које обухвата

неколико километара ширине) имате голети, посечену шуму, нема шта да апсорбује ту воду, опет можете да очекујете поплаве.

Пошто се овај амандман односио на неке измене, ја сам искористила прилику да похвалим све промене које ће донети овај закон. Мислим да постављамо јако добре темеље да се оно што се десило 2014. године више никада не понови. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 14. амандман је поднео народни посланик Горан Чабради.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 14. амандман је поднео народни посланик Бошко Обрадовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 14. амандман су заједно поднели народни посланици Срето Перић и Зоран Красић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Срето Перић.

СРЕТО ПЕРИЋ: Колега Красић и ја поднели смо амандман на члан 14, а у вези с чланом 27. Закона о водама. Члан 27. регулише водна подручја на територији Републике Србије. По предлогу овог закона о изменама и допунама Закона има их пет, и то: водно подручје Сава, водно подручје Дунав, водно подручје Морава, водно подручје Ибар и Лепенац и водно подручје Бели Дрим. Ми смо нашим амандманом предложили да се дода тачка б) водно подручје Косово и Метохија.

Господине министре, не разумем како нисте прихватили овај амандман. Ово је неопходно, ово је обавезно. На ово нас обавезује и Устав Републике Србије. Дужни смо, и потомцима и прецима нашим, да унесемо ово, тим пре што у Закону о водама Косово и Метохија постоји као сливно подручје, поготово када се зна и има у виду да територија Републике Србије представља јединствен водни простор за управљање водама. И међународна заједница, када говори о Косову и Метохији, стави звездицу. Ви уопште то нисте урадили.

Да на вашем месту седи неко из претходног режима, ја бих разумео, али ви сте некад припадали странци која се залагала за очување Косова и Метохије у оквиру Србије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Да ли још неко жели реч? (Не.)

На члан 15. амандман су заједно поднели народни посланици Горан Јешић, Гордана Чомић, Горан Ћирић, Балша Божовић, Маја Виденовић, Наташа Вучковић, Томислав Жигманов, Весна Марјановић, Душан Петровић, Верољуб Стевановић и Радослав Милојичић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 15. амандман је поднела народни посланик Мариника Тепић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 30. амандман су заједно поднели народни посланици Срето Перић и Зоран Красић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Зоран Красић.

Изволите.

ЗОРАН КРАСИЋ: Ми смо поднели амандман који се односи на овај члан који се тиче одређивања ерозионог подручја. Морам на почетку да вам кажем, водни објекат, како сте ви мало пре причали, па, то не постоји у овом закону. Друго, да ли сте ви читали Закон о планирању и изградњи? Да ли сте видели Правилник о објектима и зградама? Да ли сте видели какви се објекти праве на водама, поред воде итд.? Оно што сте написали, то не постоји у ономе што вас обавезује. То је поводом претходног амандмана.

Што се тиче овог амандмана, ваљда је надлежни државни орган министарство, а не министар. Министар је инокосно лице у државном органу. Гледајте шта сте ви написали: „Министар, министар надлежан за послове пољопривреде, министар надлежан за послове шума, министар надлежан за послове заштите животне средине и за природне ресурсе...“. Нису они надлежни, надлежна су њихова министарства. Ми смо вам предложили да то обједините у једном министарству. То је министарство на чијем се челу ви налазите.

Знам да ово неће да прође зато што су демократе још пре седам година преправиле нешто што је нормално и што је по Уставу. Када се дефинише државни орган, онда се каже – министарство надлежно за послове, па се набрајају послови; избегава се назив министарства јер назив може да се мења од владе до владе. А они су убацили министра и кренула је та бујица по законима, сада су уместо државног органа надлежни министри.

Гледајте шта сте сада измислили овде: министар, па министар за шуме, па министар за воду, па министар за пољопривреду, па министар за ово. Па који вам је онај први министар испред запете?

Молим вас, ми смо покушали да то мало средимо у том првом делу овог нашег амандмана, међутим, ви овде очигледно настављате оно што су демократе погрешно започеле. Рачунате 126, терај, ко ће нама да каже не може.

Наравно, овде постоји једна грешка, знам да постоји једна грешка, јер је требало да се упише и друго министарство. Али и да смо то исправили, ви не бисте то усвојили зато што је у супротности са праксом

која овде постоји – уместо министарства, ту је министар, божанство, богиња Ра.

Немојте да скрнавите прописе.

Поводом претходног амандмана, молим вас, Устав зна за Косово и Метохију; тај члан није требало да мењате, око водних подручја. Нисте смели да га мењате. Ви сте на овај начин уништили чак и топоним Косово и Метохија. И топоним сте уништили! Зашто избацујете Косово и Метохију из свих наших прописа? С којим правом? То не смете да радите, по Уставу. То што ви кажете – сливови, па, сливови су постојали и пре Косова и Метохије, тад нису биле никакве сметње да се то дефинише као косовско-метохијски или Косово и Метохија. Не, добили сте налог да избаците и ово као топоним из колективног памћења и сећања српског народа. Е, то вам нећемо опростити.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Да ли још неко жели реч? (Не.)

На члан 31. амандман је поднео народни посланик мр Горан Чабради.

Влада и Одбор за пољопривреду, шумарство и водопривреду прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије.

Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 33. амандман су заједно поднели народни посланици Наташа Јовановић и Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Наташа Јовановић.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Коришћење ерозионог подручја, господине министре, уопште ерозија земљишта је велики проблем у Србији. Сам податак да ми изгубимо, можда је сада то и више, 25.000 хектара земљишта годишње фрапантан је. Ви морате да учините све ако желите да решите тај проблем, да системски кренете у решавање тога. Није довољан само овај закон, морају да се донесу одређене стратешке мере и планови како то да се уради.

С друге стране, ово није довољно, да ставимо само ерозионо подручје, јер категоризација тога мора да постоји, где је потпуна ерозија однела људима њиве и где је сада река променила ток, као у мом селу Катрга у долини Западне Мораве где више не постоји њива мог деде, па ни комшијина, па ни даљих рођака итд. Не можемо, зато смо предложили овај амандман, да условљавамо људе који користе то земљиште да они изводе све радове. Зато је ова реч „одређене“ била прихватљива. Због чега? Зато

што управо држава треба то да уради, да заштити од даљих бујица и наноса то земљиште. Они не могу да изграде бране, је л' тако? Могу да ураде нешто да се то спречи. Не могу да изврше засаде.

Ево, ја ћу вам рећи пример и моје најновије искуство, и колега парламентарца. Посетили смо Народну Републику Кину; ви знате да су тамо честе поплаве због многобројних бујица и падавина. У целом подручју од Пекинга до Суцоуа – то је 1.500 километара, али, ето, ми смо вољом наших домаћина путовали оним брзим маглев возом па су нам те слике прошле – засађена је пауловнија. Добро знате да то дрво може да достигне висину од неколико метара за само три године.

Ја мислим да о шумским засадима, поготово тамо где је због крађе, небриге и таквих ствари дошло до ерозије и губљења силних хектара, држава треба да води рачуна. Зато је амандман веома смислен. Одређене радове могу, а све друго мора држава и Влада Републике Србије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Да ли још неко жели реч? (Не.)

На члан 35. амандман је поднела народни посланик Бранка Стаменковић.

Реч има народни посланик Бранка Стаменковић.

БРАНКА СТАМЕНКОВИЋ: Овим амандманом предложила сам брисање члана 35. који се односи на измене члана 75. оригиналног Закона о водама, пре свега због тога што се овим чланом мењају претходни услови за испитивање квалитета воде за купање и воде за пиће.

У досадашњем закону и вода за пиће и вода за купање морале су да испуњавају одређене услове у погледу здравствене исправности. Сада се то мења, у овој новој верзији се прави разлика између воде за пиће и воде за купање, те вода за пиће треба да испуњава услове у погледу здравствене исправности а вода за купање у погледу квалитета. Не разумем зашто смо морали да направимо ту разлику. Сматрам да и вода за купање може да произведе одређене здравствене проблеме уколико није здравствено исправна, а у претходној верзији закона је то тако стајало. Мислила сам да је боље да се држимо тога.

Колико сам ја упозната, здравствену исправност воде проверавају заводи за јавно здравље. Питање за министра је – да ли се сад овим раздвајањем практично отвара могућност да проверу квалитета воде за купање обавља и неко други а не заводи за јавно здравље? Да ли ће се овим изменама снизити критеријуми и стандарди за квалитет воде, тј. здравствену исправност пре свега? То је оно што највише брине оне који конзумирају воду и користе је за купање. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар.

БРАНИСЛАВ НЕДИМОВИЋ: Захваљујем се. Апсолутно не, неће бити никаквих проблема у овом делу. Овде се ради о имплементацији две различите директиве које две категорије ових вода регулишу. Акредитоване организације ће имати право да испитују квалитет; предвиђено је ко прописује ближе услове за то. Апсолутно неће бити никаквих проблема у даљој примени и контроли воде за купање и за пиће.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем се.

Да ли још неко жели реч? По амандману?

БРАНКА СТАМЕНКОВИЋ: По амандману.

Значи, квалитет, здравствена исправност воде за купање ће и даље остати, исти критеријуми? Зашто смо морали, због ЕУ смо морали мењати назив, само да се другачије зове, а критеријуми остају исти као и ови који су били досад?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар.

БРАНИСЛАВ НЕДИМОВИЋ: Не остају исти критеријуми. Критеријуме прописује министар здравља. Мењају се ти критеријуми. У сваком случају, процедуре и органи који су досад то радили моћи ће да раде уколико испуњавају те критеријуме. Ништа се не губи на квалитету.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Да ли још неко жели реч? (Не.)

На члан 35. амандман су заједно поднели народни посланици мр Марко Миленковић и Наташа Јовановић.

Влада и Одбор за пољопривреду, шумарство и водопривреду прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије.

Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Реч има народни посланик Наташа Јовановић.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Добро је, господине министре, да сте прихватили овај амандман. Међутим, ми смо још од почетка реаговали када је у питању вода за пиће, у члану 3. где се дефинишу појмови, а не знам из ког разлога је одбијен тај амандман, уопште се није нашао овде у расправи, у процедури, да се дефинише да је то „вода намењена за људску употребу која по својим карактеристикама задовољава прописане критеријуме из области заштите здравља“.

То је онај основни појмовни део. У пракси и у стварном животу вода за пиће се контролише од стране надлежних завода у општинама и градовима, јединицама локалне самоуправе, само из изворишта која су под ингеренцијом града, односно општине. Када су у питању приватни бунари – имамо такав случај, је л' тако, госпођо Радета, у селу Брзан код Баточине, где је највећи проблем и где је основано удружење грађана који траже да се

Влада укључи, и ви лично, министре, у решавање тог проблема – нико не контролише исправност те воде. На крају, погледајте и по сеоским бунарима. Ево, да не буде да опет рекламирам своје чувено село, али и у њему и у другим крајевима Србије, колико је људи који користе (вероватно и у вашој средини, господине министре) воду за пиће преко хидрофора, односно побијањем цеви на ниво где је могуће да та вода крене својим током, и ко то контролише? Људи то пију, мала деца.

Наравно, контролисање воде за купање је такође веома битно. Ми смо предложили – исправности и квалитета, али, верујте, никакве казнене одредбе не могу да помогну и да натерају неодговорне људе у локалним самоуправама да се побрину за то да здравље и животи људи не буду угрожени.

Завршићу тиме, Крагујевац нема своју реку за купање, имамо чувену Лепеницу, она је мала река, речица, али зато имамо „крагујевачко море“, Шумаричко језеро, вештачко акумулационо језеро које годинама служи за купање. Та вода је неисправна, а на хиљаде и хиљаде, десетине хиљада људи сваке летње сезоне се тамо купају. Стоји упозорење из Завода – упозоравамо, вода није исправна за купање. Градске власти ништа не чине да пречишћавањем и оним што могу да ураде (тамо је сада на власти СНС, а то нису радили ни Стевановић ни ДС) она колико-толико буде оспособљена да грађани, поготово мала деца, могу ту да се купају.

Зато је добро што је овај амандман прихваћен, али то је само делимично решење, проблеми су много дужи и немам више времена да о томе детаљније причам. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Да ли још неко жели реч?

На члан 35. амандман су заједно поднели народни посланици Ненад Чанак, Нада Лазић и Олена Папуга.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 36. амандман је поднела народни посланици Бранка Стаменковић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Бранка Стаменковић.

Изволите.

БРАНКА СТАМЕНКОВИЋ: Хвала. Овај мој амандман у неку руку се надовезује на претходни. Тема је иста, значи, моја забринутост да се предложеним изменама у ствари широко отварају врата могућности да постојећи критеријуми за мерење квалитета воде у будућности буду смањени.

Овај пут је реч о води на извориштима. Досад је било потребно одржавати квалитет воде тако да не буде угрожена здравствена исправност воде на изворишту. Сада, овим изменама, више нисмо заинтересовани за то да се не угрожава здравствена исправност воде на изворишту, него да се квалитет воде одржава „на начин који не изазива и не може да изазове загађење воде на изворишту“.

Овај мој амандман предлаже да ствари остану по старом, да ми и даље будемо првенствено заинтересовани за здравствену исправност. Одбијен је са образложењем да није свака вода на сваком изворишту здравствено исправна, те се предложеним изменама обезбеђује заштита свих сирових вода, чак и оних где вода није здравствено исправна.

Мислим да ми треба да тежимо томе да на сваком изворишту вода буде здравствено исправна. Ја стварно не познајем довољно ову материју да бих знала у којој је мери то изводљиво са ресурсима које имамо. У том смислу, ако сам ја забринута због овог, претпостављам да је велики број грађана такође заинтересован да чује неко објашњење, ако можете само опширније од овога што је дато у овоме? Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар Недимовић. Изволите.

БРАНИСЛАВ НЕДИМОВИЋ: Поштовани председавајући, господо посланици, не мора по правилу свака вода на изворишту да буде аутоматски исправна. Постоје изворишта... Она се најчешће штите зонама санитарне заштите око самог изворишта. Она након тога иде у систем за прераду и након тога постаје потпуно исправна и безбедна за све оне који су конзументи тога.

Оно што исто желим рећи, директивама које сам малопре споменуо још се појачавају критеријуми за контролу, не снижавају, идемо у контраправцу. Ако ово моје објашњење вас задовољава, ја ћу бити срећан због тога, али нисмо у могућности да прихватимо амандман у оваквом облику. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Да ли још неко жели реч? (Не.)

На члан 37. амандман су заједно поднели народни посланици Ненад Чанак, Нада Лазић и Олена Папуга.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 38. амандман су заједно поднели народни посланици Ненад Чанак, Нада Лазић и Олена Папуга.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Нада Лазић.

Изволите.

НАДА ЛАЗИЋ: Поштовани председавајући, поштовани господине министре, амандман се односи на коришћење вода за наводњавање, конкретно на услове за коришћење када се говори о подземним водама које се могу користити за наводњавање пољопривредног земљишта. Ми смо овде захтевали, поред ових услова које сте ви навели, да се тим коришћењем, рецимо, не ускраћује право на коришћење воде за приоритетне намене из члана 71. итд., да не постоји могућност захвата из површинских вода и да постоји добра расположивост ресурса подземних вода... Конкретно у Војводини, најчешће се говори управо о количини воде која може да се употреби за наводњавање, а чини ми се да се врло мало води рачуна да та вода испуњава услове у погледу квалитета, односно у погледу тога да није загађена. Ми смо допунили овај члан условима да вода за наводњавање испуњава услове у погледу квалитета.

Ви сте амандман одбили под образложењем да је „Законом о водама прописано“, али другим чланом, „да вода која се користи за наводњавање пољопривредних култура мора да испуњава услове у погледу квалитета, узимајући у обзир тип земљишта, начин наводњавања, као и пољопривредну културу“.

Ја сам се у предлогу овог амандмана фокусирао на загађење воде које може да настане. Треба знати за чињеницу, праксу која је распрострањена широм Војводине да се у селима (пошто су села махом прикључена на некакве јавне водоводе) бивши бунари претварају у септичке јаме, чиме долази до загађења прве издани. Често се догоди да су воде које се користе, говорим искључиво о подземним водама, фекално загађене и да се та вода користила, рецимо, за наводњавање салате или купуса. Зато мислим да је употребљивост воде за наводњавање изузетно важна када је у питању квалитет.

Подсетићу да је документ који је регулисао управо квалитет био донет 1994. године, звао се Правилник о дозвољеним количинама опасних и штетних материја у земљишту и води за наводњавање и методама за њихово испитивање. Интересује ме да ли сада постоји неки подзаконски акт, или је у плану његово доношење, да овај аспект, значи, загађење подземних вода, па тако и површинских и уопште вода које се користе за наводњавање, буде тим документом регулисан. Бојим се да ћемо само бринути о количинама воде за наводњавање, увелико се прича о системима по Војводини итд., а овај аспект се занемарује. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар.

БРАНИСЛАВ НЕДИМОВИЋ: Тренутно је још на снази тај правилник. Међутим, баш у контексту појачане потребе за наводњавањем и инвестицијама које ће ићи, биће донет нови правилник који ће регулисати

максималне дозвољене количине одређених врста материја да би уопште могло да се ради и користи вода за наводњавање. То је у крајњој линији чланом 82. Закона предвиђено, да министар доноси посебан правилник, и то ће бити регулисано.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Да ли још неко жели реч? (Не.)

На члан 41. амандман је поднео народни посланик Зоран Живковић.

Влада и Одбор за пољопривреду, шумарство и водопривреду прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије.

Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 41. амандман је поднео народни посланик мр Горан Чабради.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 42. амандман, са исправком, заједно су поднели народни посланици Вјерица Радета и Јово Остојић.

Реч има Вјерица Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Што идемо даље ка крају овог Предлога закона о изменама и допунама Закона о водама, стиче се утисак да то није баш у суштини толико добро као што сте ви, министре, покушали да нам преставите у начелној расправи.

Када говоримо о појединостима, један део амандмана сте прихватили, то ништа није спорно, али у суштини не одговарате у правом смислу на питања народних посланика. Ви јесте пристојан човек и тако се понашате са посланицима и то је у реду, али – шта је суштина? Што идемо даље до краја овог закона, заправо видимо да сте овај закон мењали само зато што вам је задато, само зато што сте морали, зато што су вам рекли у ЕУ и Европској комисији. Онда сте мењали термилошки, не ради се више, у овом конкретном члану, о праву на експлоатацију речних наноса, него о вађењу речних наноса.

Не знам зашто нисте прихватили овај амандман. Имам утисак као да нисте разумели шта смо ми амандманом заправо хтели да постигнемо. Када смо рекли да треба да се говори о обновљивим и необновљивим наносима, претпостављам да би требало да знате на шта смо мислили. Постоје наноси који се обнављају и они који су необновљиви. Постоје општине, локалне самоуправе које те наносе дају за експлоатацију без уредних дозвола, на „дођем ти“, на некакве транге-франге комбинације. Онда се долази у ситуацију да се и онај обновљиви део заправо претвара у необновљиви зато

што га председник општине да тамо неком свом другару, пријатељу или узме паре, а он га, експлоатишући, потпуно уништи. И опет долазимо до тока реке Мораве као примера.

Зашто сам рекла да сте ви у суштини радили само по налозима ЕУ? Зато што сте у образложењу за неприхватање једног амандмана рекли да не можете да га прихватите зато што сте за водна подручја дата у Предлогу закона добили позитивну оцену Комисије ЕУ о усаглашености овог прописа са прописима ЕУ. Дакле, због тог прописа ЕУ у овом закону, министре, нема водног подручја Косово и Метохија.

Дакле, још један акт, још један закон, још једна подвала Владе Републике Србије где се Косово и Метохија полако али сигурно брише из правног поретка Републике Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Да ли још неко жели реч? (Не.)

На члан 42. амандман су заједно поднели народни посланици Ненад Чанак, Нада Лазић и Олена Папуга.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 50. амандман је поднео народни посланик мр Горан Чабради.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 51. амандман су заједно поднели народни посланици Ненад Чанак, Нада Лазић и Олена Папуга.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 52. амандман су заједно поднели народни посланици Наташа Јовановић и Мирослава Станковић Ђуричић.

Реч има народни посланик Наташа Јовановић. Изволите.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Господине министре, иако је Влада дала одговор, односно ви, да је ово решено Законом о комуналним делатностима, ми српски радикали сматрамо да је овој одредби коју смо предложили чланом 52, заправо новим ставом, и те како било места и у овом закону.

Ради се о томе да смо ми хтели... И, тако гласи нови став: „Ради обезбеђивања пречишћавања отпадних вода до степена утврђених овим законом“, дакле позивамо се на овај закон, „јединица локалне самоуправе дужна је да годишње улаже средства у изградњу, реконструкцију и одржавање објеката за пречишћавање отпадних вода са пратећим уређајима до нивоа предвиђених планом изградње објеката за пречишћавање отпадних вода за најмање 2.000 становника“.

Ово је једна комплексна тема, пречишћавање вода, о којој нисмо стигли да причамо и повежемо је са пољопривредом и руралним развојем,

јер то и те како има везе. Имали смо, нажалост, огромне поплаве, али сетите се, пошто сте из АП Војводине, 2012. године и незапамћене суше на житним пољима Војводине. Ако бисмо уложили средства, односно када би држава, да не спомињем Кину и неке друге данас тако развијене земље, у та нова постројења која се у свету производе, а данас сте више пута рекли, да, ми смо у 21. веку и у 2016. години али хајде да учимо од пријатеља Кинеза – да се управо та вода која ће се пречишћавати у тим постројењима у руралним подручјима користи за наводњавање... То је био циљ подношења овог амандмана. Жао ми је, јер нема апсолутно никакве везе, јер од почетка до краја овог закона и са законима из области екологије, здравља, заштите животне средине, па и комуналним делатностима, преплићу се појмови и поједини чланови и ставови, тако да смо сматрали... Кад већ нисте, ово је била идеална прилика да покренемо ову тему и дамо једну сугестију, која је свакако садржана у нашем програму и за пољопривредни развој и за еколошку заштиту. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има министар Бранислав Недимовић. Изволите.

БРАНИСЛАВ НЕДИМОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Ради појашњења само, у вашем амандману додаје се нови став који гласи: „Ради обезбеђивања пречишћавања отпадних вода до степена утврђених овим законом, јединица локалне самоуправе дужна је да годишње улаже средства...“. Да имамо санкцију, онда би та дужност негде имала и неку репресивну меру у случају неиспуњавања ове обавезе. Законом о комуналним делатностима утврђена је обавеза али је исто тако дата и санкција. Само је то разлог зашто није дошло до прихватања овог амандмана, јер је већ на другом месту целокупно обрађена ова материја.

Апсолутно се слажем да ће питање изградње објеката за пречишћавање отпадних вода бити у нашој перспективи једна од централних тема. Ако будемо дошли до ситуације да можемо те пречишћене отпадне воде да користимо и за системе за наводњавање, ми смо онда направили велику ствар. Таква искуства постоје на много места у свету, али, нажалост, она изискују велика финансијска средства. Уколико бисмо на тај начин радили, то би значило да морамо да градимо огромне примарне системе за наводњавање, буквално код сваке њиве да ставимо мерач. То у овом тренутку, нажалост, није могуће. Ја бих волео да јесте, али надам се да ће једног дана то бити наша реалност.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Да ли још неко жели реч? (Не.)

На члан 53. амандман је поднео народни посланик Зоран Живковић.

Влада и Одбор за пољопривреду, шумарство и водопривреду прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије.

Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 57. амандман су заједно поднели народни посланици Ненад Чанак, Нада Лазић и Олена Папуга.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 59. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 59. амандман је поднела народни посланик Мариника Тепић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 63. амандман је поднео народни посланик Остоја Мијаиловић.

Влада и Одбор за пољопривреду, шумарство и водопривреду прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије.

Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 63. амандман је поднела народни посланик Катарина Ракић.

Влада и Одбор за пољопривреду, шумарство и водопривреду прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије.

Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 63. амандман су заједно поднели народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, мр Иван Костић, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, проф. др Миладин Шеварлић и др Драган Весовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

ПРЕДСЕДНИК: На члан 65. амандман је поднео народни посланик Остоја Мијаиловић.

Влада и Одбор за пољопривреду, шумарство и водопривреду прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије.

Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 65. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе Двери.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 67. амандман су заједно поднели народни посланици проф. др Владимир Маринковић, Катарина Ракић, Милосав Милојевић, Војислав Вујић, Золтан Пек, Жарко Мићин, Остоја Мијаиловић, Ђорђе Милићевић, Горан Ћирић, Мирослав Алексић, Огњен Пантовић и мр Иван Костић.

Влада и Одбор за пољопривреду, шумарство и водопривреду прихватили су амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије, па констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 79. амандман је поднео народни посланик Петар Петровић.

Влада и Одбор за пољопривреду, шумарство и водопривреду прихватили су амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије, па констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 103. амандман је поднела народна посланица Катарина Ракић.

Влада и Одбор за пољопривреду, шумарство и водопривреду прихватили су амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије, па констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 108. амандман је поднео народни посланик Петар Петровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 114. амандман је поднео народни посланик Петар Петровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 116. амандман је поднео народни посланик Петар Петровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Реч има министар Недимовић.

БРАНИСЛАВ НЕДИМОВИЋ: Поштована председавајућа, поштовани народни посланици, желео бих да вам се захвалим на конструктивној расправи коју смо ових дана имали о свим овим законима. Мислим да ће ови предлози заједно са изменама и амандманима који су прихваћени, којима сте конструктивно приступили, допринети квалитету ових закона.

Још једном вам се захваљујем. Хвала пуно на сарадњи.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем, министре.

Пошто смо завршили претрес о амандманима, закључујем претрес Предлога закона у појединостима.

Пошто смо обавили претрес Предлога закона у начелу и у појединостима, Народна скупштина ће у дану за гласање одлучивати о Предлогу закона у начелу, појединостима и у целини.

Поштовани народни посланици, пошто смо завршили расправу о тачкама 1–14. и 20–22. дневног реда ове седнице, подсећам вас на одредбу члана 87. став 5. Пословника Народне скупштине, према којој председник Народне скупштине може да одреди да дан за гласање о предлогу појединог закона буде одмах по завршетку претреса тог предлога закона.

У складу с овом одредбом, одређујем 16. децембар 2016. године, са почетком у 11.00 часова, као дан за гласање о свим тачкама дневног реда ове седнице о којима је завршена расправа, односно о: Предлогу кандидата за судије Уставног суда Републике Србије, Предлогу за утврђивање листе кандидата за судије Уставног суда које именује председник Републике, Предлогу одлуке о избору чланова Високог савета судства из реда судија апелационих судова, Предлогу одлуке о избору судија који се први пут бирају на судијску функцију, Предлогу одлуке о престанку функције председника Привредног суда у Београду, Предлогу одлуке о престанку функције председника Основног суда у Крушевцу, Предлогу одлуке о престанку функције председника Прекршајног суда у Лозници, Предлогу одлуке о изменама Одлуке о утврђивању састава Парламентарног одбора за стабилизацију и придруживање, Предлогу одлуке о измени Одлуке о утврђивању састава сталних делегација Народне скупштине Републике Србије у међународним парламентарним институцијама, Предлогу одлуке о изменама Одлуке о избору чланова и заменика чланова одбора Народне скупштине Републике Србије, који је поднела Посланичка група СПС, Предлогу одлуке о изменама Одлуке о избору чланова и заменика чланова одбора Народне скупштине Републике Србије, који је поднела Посланичка група СНС, Предлогу закона о изменама и допунама Закона о пољопривреди и руралном развоју, Предлогу закона о изменама и допунама

Закона о подстицајима у пољопривреди и руралном развоју, Предлогу закона о изменама и допунама Закона о водама, Предлогу закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Уједињених нација о Централној канцеларији Пројекта Трансевропске железнице, Предлогу закона о потврђивању Мултилатералног споразума о комерцијалним правима у ванредном ваздушном авио-превозу у Европи и Предлогу закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Народне Републике Кине о међусобном укидању виза за носиоце обичних пасоша.

Хвала лепо. Видимо се сутра на гласању у 11.00 часова.

(Седница је прекинута у 19.50 часова.)